

VB's sekretær Evgil Jensen: Appendiks 1958 - 2005

Et lang liv med fodbold og Vejle Boldklub

1938-1956 spiller i Vejle Boldklub

1959-2005 bestyrelsesmedlem (sekretær) i Vejle Boldklub

24/2 1982-31/1 1989 og 5/6 1989-30/6 1996 administrerende direktør i Vejle Boldklub Aps. og A/S

1976-1980 medlem af bestyrelsen i Jysk Boldspil Unions Region 3 (Århus og Vejle Amter)

1982-1996 medlem af Divisionsforeningens programudvalg.

1987-1991 medlem af Dansk Boldspil Unions bestyrelse

En sekretærs opgaver

At være sekretær i VB er meget andet end at udarbejde dagsordener til bestyrelsesmøder og skrive referater.

- Sekretær-posten kan sammenlignes med arbejdet som administrerende direktør i et firma. Det er sekretæren, der i forbindelse med alle klubbens holds hjemmekampe sørger for baner og dommere - til divisionskampe desuden, samaritter og lægevagt, forplejning til holdet før og efter kampen, fortæller EJ.
DBU satte kun dommer på til divisionskampe. Til kampe, hvor der blev betalt entre, skulle der bl. a. bestilles kontrollører, sørges for plakater, programmer, indrykkes annoncer.
- Ved udekampe skulle der bestilles bus, sørges for forplejning og nogle gange, hvor det var nødvendigt på grund af spilletidspunktet, bestilles hotelværelser. Vi havde mange faste traditioner. Når vi spillede første kamp i Idrætsparken søndag eftermiddag rejste vi til København lørdag og boede på Grand Hotel. Skulle vi spille anden kamp i idrætsparken tog vi toget derover søndag. Ved kampe i Nykøbing Falster rejste vi som regel dagen før og boede på Baltic Hotel, og var det i sæsonen, var vi inde at se Nykøbing Falster Revyen. Ved kampe i Esbjerg spiste vi som regel på Endrup Møllekro, i Århus på Hørning Kro, på Fyn Indslev eller Blommenslyst Kro, i Aalborg og Randers på Hadsten Kro, der var ejet af et tidligere bestyrelsesmedlem i VB.
- Desuden fik jeg fordi, jeg kunne skrive på maskine, et bi-job for matchkomiteen med at skrive holdopstillingerne til de kasser, vi havde dels ved Bygningen, dels ved Cykelkompagniet, hvor spillerne - men også andre interesserede - kunne se, hvilket hold, de skulle spille på den kommende weekend, og hvornår de skulle møde.

- Det var også sekretæren, der skulle sørge for at få spillere, som var inde at aftjene deres værnepligt, søgt fri til divisionskampe.
- Vi havde en aftale med idrætslæge Sigurd Hansen om, at han kom på stadion hver torsdag, så spillere, der var skadet kunne få deres skade diagnosticeret og behandlet hos en fysioterapeut, eller hvis skaden var alvorligere, få spilleren på Vejle Sygehus, hvor vi havde et godt samarbejde med overlæge Gerner Schmidt.

År 1958-60

8. februar 1956. EJ vælges på forårsgeneralforsamlingen til suppleant til VB's bestyrelse.

31.3.1957 EJ tager fodbolddommereksamen og stopper kort efter sin aktive karriere i VB. En af de sidste kampe var ifølge VB's matchkomites holdbog den 18. april ude mod B21 i mellemrækken og var for EJ lidt af en loppetjans. VB vandt 12-0. Første kamp som dommer var i Farre i B-rækken, hvor EJ kørte ud på sin scooter. Han måtte klæde om sammen med Farre-spillerne og var pavestolt, da han efter kampen fik mange "roser" for sin ledelse af kampen. Det blev siden gennem årene som aktiv dommer til mange besøg i Farre.

5. august 1959. På en ekstraordinær generalforsamling i VB vedtages det på forslag fra de aktive med stor flertal at nedskære bestyrelsesmedlemmernes antal fra ni til syv, mens et forslag om at udvide matchkomiteen ikke opnåede flertal. Vedtagelsen af forslaget om nedskæring af bestyrelsesmedlemmernes antal betragtede den siddende bestyrelse som et mistillidsvotum, og alle stillede derfor deres mandater til rådighed på den ordinære generalforsamling, der var fastsat til en uge senere.

12. august 1959. De aktive i VB ønskede EJ som kandidat til bestyrelsen, hvilket han ikke var særlig begejstret for, fordi han netop var begyndt som fodbolddommer og dommerkarrieren gik særdeles godt, og han fik gode bedømmelser. Han var indstillet på at se, hvor langt han kunne nå som dommer. I første omgang sagde han nej, men accepterede det meget modstræbende dagen før den ordinære generalforsamling. Hugo Sørensen (110), Kaj Mortensen (107), Erik Raaballe (103), Orla Hansen (100) og Preben Hager Petersen (76) blev genvalgt til bestyrelsen, mens EJ nyvalgte med 76 stemmer. De tidligere bestyrelsesmedlemmer Poul Erling Poulsen (46) og Leo Hansen (29) blev suppleanter. VB's tidligere mangeårige formand, skoleinspektør Aksel Petersen var forinden på forslag fra divisionsholdets anfører Poul Jensen blevet valgt til formand uden modkandidat.

Oktober 1959. I efterårssæsonens sidste spillerunde i mesterrækken var EJ til "eksamen" med henblik på oprykning til kvalifikationsrækken i en kamp i mellem Grindsted og AGF's divisionsreserver med kammeraterne Otto Ejning og Henning "Høker" Petersen som linievogtere. Bedømmeren fra Esbjerg var godt tilfreds med indsatsen, så EJ blev indstillet til dommer i Kvalifikationsrækken fra sæsonen 1960.

14. 11. 1959 Det nyvalgte VB-bestyrelsesmedlem har sin første opgave som rejseleder, da VB tager til København for at møde Brønshøj fra 2. division i landspokalturneringen. Efter overnatning på Grand Hotel vinder VB kampen søndag kl. 13 efter omkamp og straffesparkkonkurrence med 4-3. Der stod 1-1 efter den ordinære spilletid, og der blev ikke scoret yderligere i omkampen. EJ blev tur-leder, fordi den øvrige del af bestyrelsen foretrak at blive hjemme og i stedet deltage i afslutningsfesten for de øvrige seniorhold. I kraft af divisionsholdets sportslige succes havde VB økonomi til at holde afslutningsfest både for de øvrige seniorhold og divisionsholdet.

20. januar 1960. VB's formand Aksel Petersen meddeler på et bestyrelsesmøde, at han ikke på grund af manglende tid kan fortsætte som formand, når han er på valg på VB's forårsgeneralforsamling i februar. De øvrige bestyrelsesmedlemmer presser ham hårdt for at få ham til at tage et år mere, men han står fast på sin beslutning. Bestyrelsen aftaler derefter, at Hugo Sørensen, der hidtil har været sekretær, skal være formandskandidat, og at EJ skal overtage sekretær-posten, hvilket betyder, at han ikke må dømmes kampe i danmarksturneringen, så oprykningen til Kvalifikationsrækken blev ikke i første omgang til noget. Senere i slutningen af 60'erne ændrede DBU denne regel, så EJ da fik nogle år som divisionsdommer.

-Jeg sagde ja til at overtage sekretærposten og dermed opgive dommerkarrieren på topplan, fordi det både var et ærefuldt og spændende arbejde, forklarer EJ.

10.02.1960 På forårsgeneralforsamlingen bliver Hugo Sørensen nyvalgt til formand for VB. EJ bliver genvalgt til bestyrelsen, og denne konstituerer sig efterfølgende med Orla Hansen som næstformand, Kaj Mortensen som kasserer og EJ sekretær. Det blev indledningen på en meget travl tid, for der var mange ekstra arrangementer i olympiadeåret. En af de første opgaver for EJ blev at finde en modstander til indvielsen af lysanlægget på Vejle Stadion - nordens stærkeste og flotteste med 150 lux.

- Jeg henvendte mig ikke, som det ellers var kutyme dengang, til Stævnet eller Alliancen i København for at få hjælp til at finde en modstander, men skrev direkte på mit skoleengelsk og tysk til nogle af de kendteste europæiske klubber, bl. a. Real Madrid og Eintracht Frankfurt, som havde spillet finale i Europa Cup'en i Glasgow med Real som vinder med 7-3. Der kom ikke svar fra Real Madrid, men Eintracht Frankfurt svarede, at klubben gerne ville spille i Vejle, men ikke havde en ledig termin før 1. juledag. Men henvendelsen til Eintracht medførte, at EJ kom i kontakt med Günther Bachmann, som senere kom ind i billedet og senere fik arrangeret en kamp mod Radnicki Beograd i oktober- Han blev senere formidler af masser af internationale kampe for VB både på hjemme og udebane, fortæller Ejgil Jensen.

Det blev en kontakt, der i de følgende år kom til at spille en meget stor rolle for VB i international henseende, men samarbejdet ebbede ud, da VB begyndte at kvalificere sig til internationale turneringer som Inter Toto og diverse Europa Cup'er. Al korrespondancen mellem VB (Ejgil Jensen) og Günther Bachmann havde den tyske matchmaker gemt, og den fik EJ tilsendt i 2010.

18.04 1960 For første gang skal VB spille i Frederikshavn og vælger at tage hjemmefra dagen i forvejen med overnatning på Hotel Hafnia i Aalborg. Kampen skulle spilles 2. påskedag, og det var derfor svært at finde et arrangement, som VB'erne kunne komme til, hvilket der var tradition for, når holdet overnattede ude forud for en kamp. Stort set alt var lukket, fordi det var påskedag, men en biograf viste en rejsefilm med globetrotteren Jørgen Bitch, og den tog VB'erne ind til. Filmen var dog så kedelig, at flere faldt i søvn under forestillingen, og VB-bussens faste chauffør, Ansgar Christensen, snorkede så højt, at det nærmest var pinligt. Tilbage på hotellet opdagede bestyrelsesmedlem Erik Råballe, der boede på værelse med EJ, at han manglede sin pyjamas. "Jeg er helt sikker på, at jeg pakkede den i kufferten", bedyrede han. Men den forsvundne pyjamas dukkede ikke op før næste morgen. Da hang den i flagstangen foran hotellet. Divisionsholdet spasmager Tommy Troelsen måtte gå til bekendelse. Han havde hejst "flaget". Mandagens fodboldkamp huskes endnu i Frederikshavn, selv om VB besejrede topholdet med 2-0. Kampen blev overværet af 14.000 tilskuere, og det er stadig stadionrekord i Frederikshavn.

4. 7. 1960 Første sommertur, som EJ kommer til at stå for, går til Løkken, hvor VB-truppen bor på hotel "Klitbakken". På grund af Danmarks deltagelse i OL i september meddeler DBU klubberne, at de 19 spillere, der er udtaget til OL, fra 3. juli skal stå til DBU's disposition, og en fællestræning i Odense den 7. juli griber forstyrrende ind i VB's sommertur, hvorunder der er aftalt to kampe - en i Ålborg i anledning af AaB's 75 års jubilæum og en i Nykøbing Mors, hvor Henning Enoksen og Tommy Troelsen stammer fra. Men de er på grund af DBU's beslutning ikke med i kampen, der slutter 4-4. Det lokale hold var til kampen forstærket med spillere fra Ikast. Forinden havde VB - også uden landsholdsspillerne - tabt kampen i Aalborg 1-3.

6. 8. 1960. VB er gennem foråret atter med ti toppen af 1. division, og det giver klubben ekstra opgaver, for VB bliver træningsmodstander for det danske landshold, der i september skal til olympiaden i Rom. Denne aften samler landsholdets træningskamp 15.800 tilskuere på Vejle Stadion. Landsholdet vandt kampen 6-4. Af de fire VB'ere, der var udtaget til OL-truppen, havde VB fået lov til "at låne" Tommy Troelsen og Poul Mejer, mens Poul Jensen og Henning Enoksen spillede for landsholdet.

21. 09. 1960. Politiske forviklinger mellem England og DDR medførte, at en u-landskamp i Manchester måtte aflyses. Det engelske fodboldforbund arbejder intenst på at finde en anden modstander og retter på grund af de danske sølvmedaljer i Rom henvendelse til DBU, der ikke mener at kunne samle et u-landshold med så kort varsel. Englændernes matchmaker vil derefter stille sig tilfreds, hvis DBU kan skaffe et klubhold som modstander til ungdomslandsholdet. I første omgang spørges AGF (havde flest spillere med på det danske OL-hold), der takker nej, hvorefter tilbuddet går videre til VB. Selv om der kun er fem dage til, at kampen skal afvikles, siger VB ja tak, og dagen før kampen drager VB af sted med det "sædvanlige" hold plus tre reserver. Kampen, der spilles på Manchester Citys hjemmebane, Main Road, ender 5-1 til det engelske ungdomslandshold, der bl. a. havde den senere så navnkundige Bobby Charlton med som venstre

ving. VB var på det tidspunkt den eneste klub i Verden, der havde modtaget det engelske fodboldforbunds vimpel.

5. 10. 1960. Lysanlægget på Vejle Stadion indvies ved en kamp mellem VB og Radnicki Beograd. Danmark havde tabt finalen i den olympiske fodboldturnering i Rom godt en måned forinden til Jugoslavien med 1-3, så indvielsen af lysanlægget blev gjort til en slags revanchekamp. På VB's hold var der fire spillere fra den danske OL-trup, og med på Radnickis hold var den jugoslaviske landsholdsmålmand Vidinic, der kun blev passeret fem gange i de tre puljekampe, semifinalen mod Italien og finalen mod Danmark. I kampen på Vejle Stadion førte jugoslaverne 2-0 efter et kvarters spil, og den føring holdt til langt ind i anden halvleg. VB fik reduceret, udlignet og kort før tid faldt også sejrsmålet.

22.10. 1960 VB står for det praktiske arrangement, da Vejle Stadion lægger græs til en B-landskamp mod Sverige. Kampen samler 12.200 tilskuere og ender med en svensk sejr på 2-1. Knud Herbert Sørensen er eneste VB'er på det danske hold.

06.11.1960 VB møder AGF i tredje sidste runde i 1. division i en kamp, der var afgørende for årets danske mesterskab. Der var bestilt flere kontrollører, men ikke nok skulle det vise sig. Tilskuerne strømmede til, og der var stadig lange køer uden for stadion, da kampen skulle i gang klokken 14. Tælleapparaterne kunne slet ikke klare tilstrømningen. Dommer Leo Helge gik med til, at kampen blev udsat et kvarter. VB's kasserer Kaj Mortensen og EJ gik ned for at hjælpe og stillede sig op ved indgang A sammen med et par kontrollører. Tilskuere med aftalte penge - 3 kr. for voksne og 1 kr. for børn - kunne komme ind hos dem. De puttede pengene i frakkelommerne, men den ekstra indsats var heller ikke nok. Da kampen blev fløjtet op var der stadig mange uden for stadion. De brød igennem afspærringerne ved at vælte tælleapparaterne og kom således gratis ind, men de har næppe kunnet se ret meget, for stadion var allerede fyldt. Optælling af de penge som Kaj Mortensen, Ejgil Jensen og de to kontrollører havde i lommerne viste, at der sammen med de, der var gået igennem tælleapparaterne, var 21.990 betalende tilskuere, men det anslås, at det reelle tilskueretal til kampen var omkring 25.000. 21.990 er stadig rekord for betalende tilskuere til en kamp på Vejle Stadion. AGF vandt kampen 5-4, og da århusianerne søndagen efter hjemme besejrede OB 1-0, vandt klubben det danske mesterskab, mens VB måtte nøjes med bronzemedaljer.

4.12. 1960 Der bliver sat punktum for et usædvanligt travlt VB-år med en kamp i landspokalturneringen i Nykøbing Falster, hvor VB vinder 6-4 efter omkamp. Det var Frits Gotfredsens sidste kamp som VB-træner, og den blev dramatisk, for allerede i første halvleg fik VB udvist Tommy Troelsen, da han fortalte dommer Gunnar Michaelsen sin mening om et straffespark, dommeren havde dømt til B 1901. Det lykkedes Knud Herbert Sørensen at udligne til 3-3 kort før udløbet af den ordinære spilletid. I omkampen scorede VB tre gange, mens B 1901 kun fik et mål, så "Gotte" fik en sejr i afskedsgave på hans andet ophold i VB, hvor det blev til et dansk mesterskab og to gange bronzemedaljer samt en finalesejr i landspokalturneringen.

År 1961:

Også 1961 blev et år med mange internationale kampe og dermed store opgaver for sekretæren. Divisionsholdet, der havde skiftet træner - ungarenen Tivadar Szentpetery afløste Frits Gotfredsen - kunne ikke helt leve op til de foregående sæsoners flotte resultater, hvilket kom til udtryk både i kampene i danmarksturneringen og i de internationale kampe.

03.05. 1961 I den første af tre jubilæumskampe i anledning af VB's 70 års fødselsdag, gæster det vesttyske oberligehold, Neumünster, Vejle Stadion. VB er nede i en bølgedal og har tabt fire kampe i træk i danmarksturneringen, men får efter at have været bagud 0-2 uafgjort 2-2.

22.05. 1961 2. pinsedag gæster den engelske storklub, Arsenal, Vejle Stadion - også i anledning af VB's 70 års fødselsdag. Overfor Arsenal kunne VB'erne ikke stille meget op. Englænderne vandt med 3-0. Få dage før kampen i Vejle havde Arsenal i Gøteborg besejret det svenske landshold med 3-2. Arsenal skulle for at spille i Vejle have 1000 engelske pund, rejse fra København til Vejle plus to dages ophold. Derfor forhøjede VB entreen til kampen til 4 kr. for voksne, fem kr. for ståtribuneplads og 6 kr. for en siddeplads på tribunen. Alligevel kom der 7.900 tilskuere.

24. 06. 1961 Lige siden VB's oprykning til 1. division har det været klubbens ønske at få arrangeret en virkelig god udlandsrejse for førsteholdet, sådan lidt uden for de nærmeste naboers territorier. I forbindelse med indvielsen af lysanlægget på Vejle Stadion i 1960, hvor VB's modstander var Radnicki Beograd, var det aftalt en returkamp i Jugoslavien, men VB hørte ikke fra den jugoslaviske klub. VAF's daværende sportsredaktør Paul W. Svendsen ringede med EJ's samtykke til klubben. Han fik at vide, at Radnicki havde svært ved at leve op til aftalen. Han fik derefter forbindelse til Hajduk Split, som havde vundet flere jugoslaviske mesterskaber og havde flotte internationale resultater. Klubben ville gerne have VB på besøg og en tur til Danmark senere på året. Danmark var det eneste land i Europa, Hajduk ikke havde besøgt.

Derfor kunne et VB-selskab på 16 spillere og fem ledere den 24. juni begive sig ud på en to dages togrejse til Beograd, hvor der blev gjort ophold, inden rejsen fortsatte til Split, hvor VB'erne var fremme den 27. juni efter ti timers togrejse fra den jugoslaviske hovedstad. VB'erne fik nogle dage til at akklimatisere sig inden den første kamp. Der var varmt i Jugoslavien på det tidspunkt - luften 38 grader, vandet 25 grader. Den første af turens to kampe blev spillet den 1. juli på Hajduk Stadion, hvor Jugoslaviens nummer tre vandt med 5-3. Målmand Heinz Hildebrandt var bedste VB'er. Dagen efter, den 2. juli, mødte VB i flådebyen Sibinik det lokale 2. divisionshold, som vandt kampen med 4-2. VB måtte undvære træner Tivadar Szentpetery på turen til Jugoslavien. Han kunne som ungarsk flygtning ikke rejse med til et af de kommunistiske lande i østblokken.

01.08. 1961 Hajduk Split havde aftalt et par kampe i Vesttyskland i slutningen af juli, og gæstede derfor allerede Vejle først i august, og her fik VB taget revanche for nederlagene i Jugoslavien. VB vandt kampen på Vejle Stadion med 5-1 efter 3-0 ved pausen i overværelse af 5.200 tilskuere. Herud over havde Ejgil Jensen skaffet Hajduk en kamp på Odense Stadion mod OB.

12. 09. 1961 Var det godt mod Hajduk Split i Vejle, blev det til gengæld katastrofalt ringe i den tredje kamp i VB's internationale jubilæums trilogi - en kamp mod det russiske storhold, Spartak Moskva på Vejle Stadion. Russerne vandt med hele 8-0.

29. 10. 1961 Efter en mildest talt elendig forårssæson - VB var nummer ti af de 12 hold i 1. division ved sommerpausen - blev det i efteråret til en række nervepirrende kampe for at undgå nedrykning. VB havde weekenden inden skæbnekampen mod Skovshoved på Vejle Stadion vundet 2-0 over AGF i Aarhus, så stillingen i bunden af 1. division var inden kampen: Køge 16, Frederikshavn 15, OB, VB, Skovshoved alle 14 og AIA 9 point. Skovshoved, der efter VB's sejr i Århus havde overtaget pladsen som nummer 11, er et af de hold, VB har haft sværest ved at begå sig imod, og sådan blev det også denne dag på Vejle Stadion. Skovshoved kom foran allerede efter syv minutters spil, men fem minutter efter udlignede Poul Mejer på hovedstød. VB kom foran 2-1 ved Tommy Troelsen, der også headedede bolden i mål. Inden pausen blev det 2-2. Midt i anden halvleg snittede Leif Sørensen med hovedet bolden i mål til 3-2. Kun to minutter før tid udlignede Skovshoved, og det var mere end træner Tivadar Szentpeterys nerver kunne holde til. "Nu rykker vi ned", jamrede den ungarske træner. Han forlod udskiftningsbænken og gik op i omklædningsrummet i bjælkehuset på Vejle Stadion. Han gik derfor glip af det mål, Leif Sørensen scorede minuttet efter, da han dundrede bolden op i det ene målhjørne. Sejre i kampene i de to sidste spillerunder - 3-1 i Odense over B 1909 og 2-1 hjemme over OB, betød, at VB sluttede som nummer syv i 1. division, så slutstillingen i 1961 fortæller ikke om noget nedrykningsdrama.

År 1962

Det tredje år som sekretær - og den tredje cheftræner. Første år Frits Gotfredsen, andet år Tivadar Szentpetery og nu tiltrådte østrigeren Ernst Netuka også som fuldtidstræner. Han havde i sin aktive karriere bl. a. spillet for Rapid Wien og havde træner i såvel England, Grækenland og Østrig samt Danmark. Før engagementet i VB havde han i fire år trænet AIA's 1. divisionshold.

Ernst Netuka var en dygtig træner, men fik ikke den bedste start i VB, fordi han ville indføre en ny spillestil. Divisionsholdet skulle spille 4-2-4, og han tog en række unge spillere med på holdet, bl. a. Johnny Hansen, Vagn Hedeager og Karsten Lund. Johnny Hansen havde hidtil på ungdomsholdene spillet højre wing, men blev i Netukas system flyttet ned som højre back. Efter en række træningskampe bl. a. mod det stærke svenske hold IFK Norrköping, der havde henlagt sin træningslejr til Den Jyske Idrætsskole, startede VB sæsonen med at tabe de første fire kampe - en pokalkamp mod Esbjerg, der året før ikke havde villet være med til at spille den som lyskamp, samt tre kampe i 1. division.

Vendepunktet kom den 3. maj - VB's 71 års fødselsdag - på Vejle Stadion, i en kamp mod Ipswich Town, der fire dage forinden havde vundet det engelske mesterskab. Mange levnede derfor ikke VB de store chancer, men VB vandt denne lune majaften noget overraskende opgøret med 3-2. Kampen var kommet i stand gennem den tyske matchmaker, Günter Bachmann. VB havde i februar gennem Fodbold-Alliancen i København fået tilbudt en kamp mod Stoke City med selveste

Stanley Matthews, men takkede nej på grund af prisen. En måned senere kom Bachmann til Vejle med en række tilbud om internationale kampe, bl. a. mod Ipswich. Det tilbud tog VB imod, og det viste sig senere at være et scoop, for Ipswich sluttede overraskende sæsonen som engelsk mester. Efterfølgende vandt VB de næste to kampe i danmarksturneringen og fortsatte de gode takter resten af sæsonen, så det blev til en placering som nummer fem i 1. division.

DBU indførte i 1961 en talentturnering - for ældste årgang ynglinge samt første og andet års seniorer. VB kunne på grund af rejsen til Jugoslavien ikke deltage, men var med i 1962 og nåede frem til finalen, hvor modstanderen var Nakskov, som fik fordel af hjemmebane og i overværelse af 3036 tilskuere vandt med 3-1. Det var en skuffelse for os. Vi havde et stærkt hold. Fem af de 15 spillere, der blev anvendt på holdet, Heinz Hildebrandt, Johnny Hansen, Leif Sørensen, Kaj Poulsen og Karsten Lund blev senere landsholdsspillere. Nederlaget blev der dog taget revanche for senere, for VB har i alt vundet DBU's talentturnering seks gange. Spilleudvalget var ked af, at vi var med i turneringen, som blev afviklet i sommerferien, så EJ tilbød at være holdleder, så spilleudvalget kun skulle tage sig af det sportslige. Derfor var jeg med til alle talentholdets kampe.

Divisionsholdets sommertur gik til Marielyst ved Nykøbing Falster. Der blev spillet to kampe, i Sækkøbing og i Vordingborg. Frem Sækkøbing fra 2. division blev besejret 5-3. I Vordingborg var VB med til at indvi et nyt stadion ved at vinde 4-0 over det lokale hold fra Sjællandsserien.

Ungdomsafdelingen havde nogle år forinden startet med at lave sommerlejre på Hvidbjerg, hvor VB lejede V-Borgen i 14 dage og sendte 20 drenge-spillere og 20 lilleputter derud. Ungdomsafdelingen med Leo Hansen og Erik Raaballe i spidsen ville gerne lave noget socialt for drengene, som konkurrerede i andet end fodbold, f. eks. terrænløb, skydning, pilekast, bordtennis, teknikøvelser i fodbold samt rengøring og orden på værelserne. Det var en tradition, at nogle af bestyrelsens medlemmer besøgte lejren. Menuen bestod altid af grønærter og gulerødder med frikadeller samt is. Bestyrelsesmedlemmerne skulle holde værelses-eftersyn og uddele point. Besøget sluttede med, at der blev spillet om et eller andet fodboldmesterskab. Fem hold, hvor hvert bestyrelsesmedlem var sammen med fire drenge, dystede. Jeg havde som regel i forvejen aftalt med Raaballe, at jeg skulle have nogle af de bedste spillere på mit hold, da jeg ikke var så god som de andre voksne. Dette år spillede jeg bl. a. sammen med Tommy Hansen, og det gjaldt VM. Vi var Brasilien og mødte i finalen Tjekkoslovakiet (formand Hugo Sørensen). Kampen endte uafgjort, hvorefter vi vandt straffesparkkonkurrencen. Aftenerne på V-Borgen var noget, jeg meget gerne deltog i.

Det blev en meget lang sæson. Sidste kamp blev spillet den 4. december. I forbindelse med Ipswichs besøg i Vejle, blev der aftalt returkamp i England. VB skulle have spillet to kampe - ud over Ipswich også mod Chelmsford. Ipswich havde i ugen forud for kampen med VB i Europa Cup-turneringen slået Milan med 2-1 og skulle prøve at få revanche for 2-3-nederlaget i Vejle. Rejsen til London, hvor vi skulle bo under opholdet i England, foregik med tog til Hamburg og derfra videre

med fly til London, hvor vi landede kl. 17.40 lige netop før lufthavnen lukkede og var det de næste tre dage. Det var også tåget dagen efter, hvor vi skulle spille mod Ipswich på Portman Road. Kampen varede kun 29. minutter, så fløjtede dommeren af. Han kunne simpelthen ikke se, hvad der foregik på grund af den tætte tåge. På det tidspunkt havde Ipswich bragt sig foran 1-0. Ved den efterfølgende banket på "The Golden Lion" overrakte Ipswich formand J. Cobbold en flot krystalvase til minde om kampen. Jeg måtte, fordi VB-formand Hugo Sørensen i sidste øjeblik meldte afbud til turen på grund af sygdom, takke for gaven og fik derved lejlighed til at ønske Ipswich-manager Alf Ramsey til lykke med hans nye job som manager for det engelske fodboldlandshold.

Kampen den næste dag mod Chelmsford blev på grund af tågen heller ikke til noget. Vi var på vej i bus, men måtte opgive, da vi nåede til Tottenham Police Station. I stedet blev spillerne sendt i biografen på Leicester Square, hvor de så helaftensfilmen om invasionen "The Longest Day".

Selv om vi ikke kom til at spille, fik vi dagen efter de aftalte 500 engelske pund, som jeg var i Chelmsford at hente sammen med Günter Bachmann. I alt fik VB 32.000 kr. for at spille de to kampe i England, så da vi rejste hjem var det som et af de bedst betalte hold pr. minut i Europa, fordi det kun blev til knap en halv times fodbold.

Med på turen til London var to spillere udefra Poul Bilde fra Randers Freja og Jørn Rasmussen fra Horsens fS. Poul Mejer var skadet og kunne ikke tage med, så jeg fik til opgave at ringe til Randers og spørge Poul Bilde, om han ville med på turen. Der gik rygter om, at han var interesseret i at komme til Vejle, hvor han i en kort tid havde været ansat i USA (herremagasin i Vejle). Jørn Rasmussen blev inviteret med kort varsel, da Leif Sørensen nogle dage før afrejsen blev skadet.

År 1963

1963 blev året, hvor Vejle Boldklub begyndte at markere sig internationalt, gennem sine ungdomshold. Ungdomsudvalget ville gerne have klubbens bedste ynglingehold med i en turnering i udlandet. Jeg skrev rundt til flere klubber, som vi vidste arrangerede internationale turneringer, og det lykkedes at komme med i en turnering i Brackwede ved Bielefeld i Vesttyskland. Her deltog en række af de europæiske topklubber, bl. a. Borussia Dortmund, Ajax Amsterdam, Eintracht Frankfurt, Werder Bremen og Fortuna Düsseldorf. Selv om VB ikke kunne stille med sit stærkeste hold til turneringen i påskedagene - Ulrik le Fevre var endnu ikke klar, efter at han havde brækket benet året før - kom VB overraskende i finalen efter sejre 1-0 over Werder Bremen og 4-0 over Preussen Münster og nederlag 0-1 til Borussia Dortmund. VB kunne tåle at tabe den sidste kamp med 0-2 og alligevel komme in finalen. I slutkampen mødte VB Ajax Amsterdam med en dengang endnu ukendt Johan Cruyff og vandt med 1-0.

Ynglingenes tur til Brackwede blev fulgt op af en tur for talentholdet til Düsseldorf i pinsen. Divisionsholdets træner Ernst Netuka havde været på trænerkursus i Vesttyskland og havde der lært den senere tyske landstræner Dettmar Krämer at kende. Han var ansat ved det tyske

fodboldforbund og vidste, hvor der blev afviklet internationale turneringen for ungseniorer, hvilket gav VB kontakt til en af de bedste turneringer i Europa. VB fik en invitation til fra Turu Düsseldorf og deltog i pinsen sammen med klubber som Juventus Turin, Sparta Rotterdam, Bayern München og Admira Wien i turneringen med i alt 10 hold.

VB viste sig atter som en strålende gesandt for dansk fodbold. I turneringens første kamp vandt VB med 4-0 over 1860 München med Kaj Poulsen, Karsten Lund, Jørn Kildemann og igen Kaj Poulsen som målscorere. I de næste to kampe blev det først 1-1 mod Juventus og dernæst 0-0 mod Sparta Rotterdam. VB og Juventus havde dermed begge fire point inden sidste runde. VB havde fordel af at skulle sidst, og da Juventus havde besejret 1860 München med 4-0, vidste vi, at en sejr på 1-0 eller 3-1 ville bringe holdet i finalen i kraft af en bedre målkvotient end Juventus. VB vandt kampen med 1-0 på et mål af Helge Jensen. Finalemodstanderen var Drumchapel fra Glasgow, der blev besejret med 2-0 på mål af Jørn Kildemann og Karsten Lund.

Selv om året bød på to internationale opgaver for spillerne, der var med på VB's talenthold, fik vi også indpasset kampene i den hjemlige talentturnering i et stramt program, hvor det dog kun blev til en andenplads i den indledende pulje efter AGF.

Divisionsholdet havde en sæson på det jævne og sluttede på en sjetteplads. Holdet havde heller ikke den store succes i pokalturneringen. Det blev et år med senere markante spillere på divisionsholdet som debutanter. Poul Bilde havde taget Erik Pedersen med fra Randers Freja, og de debuterede begge den 7. april. Sidst på året fik også ynglingspillerne Niels Erik Andersen fra Tørring samt Niels Hüttel fra Hedensted debut på VB's divisionshold. Internationalt var det et stille år. Kun fire kampe mod udenlandske hold. I forbindelse med, at det svenske mesterhold IFK Norrköping var i træningslejr på Den Jyske Idrætsskole, spillede VB mod svenskerne den 19. marts. Vi havde fået en henvendelse fra Sønderborg, der gerne ville have os til at spille en kamp i forbindelse med indvielsen af et lysanlæg, så for at opfylde dette ønske, blev kampen mod Norrköping henlagt til Sønderborg. Norrköping vandt i øvrigt 2-1. Den 1. april spillede vi en kamp mod det svenske 2. divisionshold Sunne på Vejle Stadion og vandt med hele 9-0. Der var to kampe som optakt til efterårssæsonen. Neumünster gæstede Vejle og tabte 0-2 til VB, mens VB ugen efter - den 7. august - tabte 1-2 til det russiske hold Dynamo Tbilisi. VB'erne Tommy Troelsen, Peter Poulsen og Vagn Hedeager havde af B1903 været inviteret med på en tur til Sovjet og i forbindelse med Dynamos genvisit i Danmark blev vi tilbudt en kamp mod holdet, der dog ikke havde den klasse, som Spartak Moskva havde udvist to år tidligere på Vejle Stadion.

For nogle VB'ere blev sommerturen til Rørvig den sidste uge i juni et gensyn med det nordsjællandske. VB havde også i 1957 gæstet "Færgeskroen" i Rørvig. Jeg havde fået aftalt to kampe. Tirsdag aften spillede vi mod Kalundborgs 4. divisionshold og vandt med 6-0, og der kom endnu mere gang i scoringen mod Holbæks 3. divisionshold torsdag aften, hvor det blev til en sejr på 8-3.

Bestyrelsen havde i syv år arbejdet med planer om at anlægge et stadion og bygge et klubhus på Nørremarksvej, men vi løb gang på gang ind i vanskeligheder - nu her i 1963 i et byggestop. Samtidig havde den økonomiske udvikling med faldende indtægter ved divisionskampene, gjort bestyrelsen overordentlig betænkelig ved i det hele taget at gå videre med planerne. Derfor blev det besluttet at sælge jorden, der var købt ved Nørremarksvej, tilbage til kommunen, hvilket kunne ske i henhold til købsaftalen. Forårsgeneralforsamlingen gav os bemyndigelse til at indlede forhandling med kommunen om et tilbagekøb, og det førte til, at kommunen overtog de to baner, vi havde anlagt. Samtidig lovede kommunen at udbygge anlægget.

År 1964

1964 blev et forholdsvis stille år. I danmarksturneringen blev divisionsholdet nummer fem med 25 point - 10 i forårssæsonen og 15 i efteråret. Men alligevel var det et travlt år, idet holdet spillede 47 kampe, hvilket var seks mere end året før. Det var året, hvor Ole Fritsen - den 29. marts - debuterede på divisionsholdet sammen med Kent Olsen. De kom begge til VB fra Brande.

Sommerturen gik til Samsø, hvor vi boede på Brundby Hotel. Samsø var ikke det letteste sted at finde modstandere til et 1. divisionshold, så vi spillede kun en kamp derovre - mod Fuglebakken, der var tophold i Kvalifikationsrækken. Kampen blev afviklet allerede den første dag, og Fuglebakken vandt med 3-2.

På den internationale front blev det "kun" til en storkamp på Vejle Stadion, idet VB den 5. maj havde besøg af den engelske 2. divisionsklub Southampton, som VB besejrede med 3-2. Arrangementet med Southampton inkluderede en returkamp i England, som vi ved at forhandle ændringer af kampene mod B1903 og B1913 i danmarksturneringen, fik placeret i dagene fra 17.-23. oktober. Efter lørdag at have spillet mod B 1903 i idrætsparken og vundet med 3-2 gik turen med fly fra Kastrup til London, hvor VB-truppen søndag var på sightseeing. Mandag morgen gik turen med bus de 128 km. til Southampton, og det lykkedes i aftenens kamp, som samlede 6.000 tilskuere, det engelske 2. divisionshold at få revanche for nederlaget i Vejle. Southampton vandt med 1-0. At englænderne ikke vandt større mål tilskrives "fæstningen" i VB-målet Heinz Hildebrandt. "Målmandsspil i mesterklasse", sagde VB's tyske matchmaker Günter Bachmann til mig. "Han kan gå ind på hvilket som helst tysk Bundesligahold og tjene mindst 50.000 DM om året".

To år tidligere forhindrede tåge, at vi fik spillet en kamp i Chelmsford, men det fik vi nu mulighed for at kompensere for. Onsdag gik turen til byen 65 km. øst for London. Chelmsford var en moderne klub, som kaldte sig amatørklub, men ikke desto mindre rådede den over 21 spillere, som ikke bestilte andet end spille fodbold. Klubben havde gennem de seneste 15 år uden resultat søgt om at komme med i den engelske 4. division. Chelmsford kom i kampen foran allerede efter seks minutters spil, men efter godt en halv time fik VB udlignet, og der blev ikke scoret mere. Det kunne tydeligt ses på vore spillere, at det var deres tredje kamp i løbet af kun fem dage.

Vi var igen inviteret til talentturneringen i Düsseldorf, men selv om vi atter kunne mønstre et stærkt hold, kunne VB ikke leve op til resultaterne fra året før og sluttede sidst i den indledende pulje. VB var også for tredje gang tilmeldt DBU's talentturnering, men for os blev det ikke lykkens gang. Det blev kun til en sejr i den indledende pulje.

VB havde fået overladt arrangementet af to kampe, som gav sekretæren ekstra arbejde. Den 27. juni spillede Danmark B-landskamp mod Sverige på Vejle Stadion. Heinz Hildebrandt debuterede på det danske hold, da Esbjerg-målmanden Erik Gaardhøje tre minutter før tid måtte forlade banen. Sverige vandt kampen 4-2. Ole Fritsen var den ene af de danske målscorere. Den 25. august var der 10.300 tilskuere på Vejle Stadion til unionskampen mellem Jylland og København - en kamp københavnerne vandt med 6-1.

År 1965

1965 blev året, hvor Ernst Netukas ungdomslinie for alvor begyndte at give resultater. Det var hans fjerde sæson som træner for divisionsholdet. Flotte resultater i kampene op til starten på Danmarksturneringen bl. a. sejre over Aabenraa (5-1) og Esbjerg (1-0) i pokalturneringen gav håb om en tyske fodboldforbunds sportsskole i Barsinghausen - et sted Ernst Netuka havde fået anbefalet af Dettmar Krämer - hvor vi i øvrigt var lot sæson. I forberedelserne til sæsonen indgik også en træningslejr i den anden uge i marts i det t i selskab med det vesttyske fodboldlandshold, der forberedte sig til landskamp mod Italien lørdag eftermiddag på Volkspark Stadion i Hamburg. Den landskamp overværede vi på hjemturen fra Barsinghausen. Dagen forinden spillede vi mod Hannover 96, der besejrede os med 6-2.

Godt forberedt var det derfor en skuffelse, at divisionsholdet tabte sæsonens to første turneringskampe ude mod Frem (0-2) og hjemme mod B 1913 (3-4). Derefter blev det også til nederlag 1-2 til KB på Vejle Stadion i semifinalen i landspokalturneringen, så optimismen forud for sæsonstarten var pludseligt vendt til pessimisme. Uafgjort 1-1 ude mod Esbjerg, gav VB sæsonens første point.

De samme elleve, som hentede point i Esbjerg, var udtaget til kampen mod KB søndag den 25. april, men lørdag eftermiddag meldte Palle Brinch afbud, og så var gode råd dyre, for på det tidspunkt havde andeholdet spillet sin turneringskamp i Århus mod AGF. Det blev besluttet, at jeg skulle forsøge at indhente dispensation, så den nyoprykkede ynglingespiller Ulrik le Fevre, selv om han havde spillet i Århus, kunne være med i søndagens divisionskamp. Det indvilgede alle parter i - også KB - selv om DBU's love ikke gav mulighed for at give en sådan dispensation, men det fik vi alligevel - af sportslige grunde. Og det blev en strålende debut for den 18-årige Ulrik, der først fik besked om, at han skulle debutere på divisionsholdet søndag formiddag og derfor havde været i byen lørdag aften. Men det kunne ikke ses på hans indsats i kampen, som VB vandt med 3-2 og dermed fik årets første sejr. Det blev de to følgende søndage til 5-0-sejre over B1901 i Nykøbing F. og B 93 i Vejle - dog uden at Ulrik le Fevre kom på scoringslisten, men han viste i kampene så gode takter, at ingen var i tvivl om, at han var kommet på divisionsholdet for at blive. Gassen gik lidt af

ballonen igen, så ved sommerpausen lå VB som nummer syv i 1. division med 10 point for 11 kampe. B 1903 og Esbjerg var i spidsen med 15 point.

Næppe nogen i det ganske land havde på dette tidspunkt tænkt sig, at VB skulle blive medbejler til årets danske mesterskab. Men holdet præsterede i efterårssæsonen resultater, som ingen anden dansk klub tidligere havde præsteret i danmarksturneringen, ifølge dagbladet Politikens navnkundige sportsredaktør og tidligere landsholdkæmpe Valdemar Laursen. 20 point af 22 mulige blev det til i efterårets kampe efter ni sejre og to uafgjorte kampe. Mesterskabet blev afgjort i tredjesidste spillerunde, da topholdet Esbjerg på Vejle Stadion udlignede til 1-1 et minut før tid og dermed forhindrede VB i at tage den niende sejr i træk. 18.600 tilskuere havde på forhånd købt billet Vejle Stadion, så klubberne tilbød Danmarks Radio at sende kampen forskudt i tv for 25.000 kr., og Vejle-Esbjerg blev den første tv-transmitterede turneringskamp i Danmark.

I VB's flotte efterårssæson formede sig således: B 1903 2-1, B 1913 3-0, B 93 7-1, Hvidovre 4-1, AGF 3-1, B 1901 3-0, AaB 2-0, B 1909 5-0, Esbjerg 1-1, KB 1-1 og Frem 1-0.

Esbjerg vandt det danske mesterskab med 31 point for 22 kampe, mens VB med 30 point måtte nøjes med sølvmedaljerne - de første medaljer til klubben af den karat. Efter at have vundet guld for første gang i 1958 var det blevet til bronzemedaljer i både 1959 og 1960. Esbjerg var i øvrigt den klub, der inden VB's flotte efterårssæson havde præsteret at opnå flest point i løbet af en halvsæson. Både i efteråret 1961 og 1962 hentede EfB 19 point (ni sejre, en uafgjort og et nederlag).

VB's succes i efteråret betød også, at VB blev storleverandør af spillere til det danske A-landshold. Der var igen VB'ere med i foråret, men da B- og U-landsholdet var i Finland den 9. juni var ikke færre end otte af divisionsholdets spillere med – Ole Fritsen, Kaj Poulsen og Poul Bilde på B- og Heinz Hildebrandt, Johnny Hansen, Ulrik le Fevre, Niels Erik Andersen og Karsten Lund på U-landsholdet. I efteråret første landskamp mod Norge i Oslo den 26. september (2-2) var der hele fem VB'ere på det danske hold, Kaj Poulsen, Poul Bilde, Tommy Troelsen, Ole Fritsen og Johnny Hansen. Vi havde denne dag lederudflugt til Filskov Kro, bl. a. deltog Johnny Hansen forældre, Henny og Orla Hansen, og derfra sendte vi et telegram til Oslo og ønskede dem fem held og lykke i landskampen. Fem spillere på landsholdet i en og samme kamp er fortsat klubrekord i VB.

De var også med den 17. oktober mod Sovjet i Idrætsparken (1-3), mens Kaj Poulsen på grund af sygdom måtte melde afbud til landskampen mod Grækenland den 27. oktober i København, hvor de øvrige fire atter var med. Der var også fem VB'ere med i årets sidste landskamp den 1. december mod Wales i Wrexham (4-2). Kaj Poulsen, der blev valgt til "årets spiller" i Danmark, var igen med sammen med Poul Bilde, Ole Fritsen og Johnny Hansen, og de havde denne gang fået selskab af Ulrik le Fevre.

Årets sommertur gik til Skagen. Jeg var en måneds tid forinden med tog - det var en "helvedes" rejse - deroppe for at få detaljerne på plads, så alt var klar til spillerne med koner ankom den 27.

juni. Vi boede på Jeckels hotel og en af morgenerne var hele selskabet til fiskeriauktion. Forud for den første af turens to kampe onsdag mod Skagens serie 1-hold kunne vi hylde Kaj Poulsen for hans første udtagelse til det danske A-landshold. Han debuterede den 5. juli på Island (1-3). Den anden kamp på sommerturen spillede vi torsdag i Frederikshavn og tabte med 0-1.

Ud over kampen mod Hannover 96 den 12. marts, blev der kun spillet yderlige tre internationale kampe. Vore venner fra Norrköping var atter i træningslejr på Den Jyske Idrætsskole, og dem spillede divisionsholdet imod den 23. marts og vandt med 2-1 på Vejle Stadion efter en fremragende indsats. Den 27. juli kom Hannover 96 på genvisit i Vejle, og 3000 tilskuere så et veloplagt VB-hold få uafgjort 3-3 mod det tyske bundesligahold. Gennem Günther Bachmann havde vi fået tilbudt en kamp mod det hollandske hold, FC Twente, og den blev spillet som optakt til efterårssæsonen. Den 5. august - en torsdag - vandt hollænderne 4-2 på Vejle Stadion.

VB var atter med i talentturneringen og blev puljevinder, men DBU aflyste slutspillet, så der var ikke yderligere at spille om.

Året sluttede med en lidt kedelig nyhed for VB. Ud over med året udgang at skulle sige farvel til træner Ernst Netuka, blev det ugen efter landskampen mod Wales bekendtgjort, at Ole Fritsen med virkning fra 1. januar 1966 havde skrevet kontrakt med den hollandske klub, GVAV Groningen. Kontakten var blevet formidlet af Esbjerg-træner Rudi Strittich, så vi kendte intet til Oles fremtidsplaner, før hans overgang til de professionelles rækker blev offentliggjort. Han skulle blive den første af en lang række VB'ere, der i de kommende år gjorde deres hobby til deres erhverv.

År 1966

Efter fire år med østrigeren Ernst Netuka som træner var det fra 1. januar 1966 Bendt Jørgensen, der skulle stå i spidsen for VB's 1. divisionshold. Han havde indtil da trænet Hvidovre, som Ernst Netuka overtog og gjorde til dansk mester. Hvidovre opnåede 31 point i de 22 kampe, mens VB med 23 point sluttede på en femteplads.

Årets store begivenhed var klubbens 75 års jubilæum, der bl. a. blev markeret med en international ynglingeturnering i påsken. Vi havde inviteret Turu Düsseldorf, Eintracht Braunschweig og IFK Norköping samt en række danske klubber - i alt 10 hold. Vi var så ubeskedne selv at vinde turneringen efter finalesejr 3-1 over Eintracht.

På selve jubilæumsdagen havde jeg gennem Günther Bachmann fået aftalt en kamp mod det engelske 1. divisionshold Aston Villa, men "Kong Vinter" spændte ben for kampen. I vintermånederne var der så mange aflysninger af kampe, at Aston Villa i stedet skulle spille en af de udsatte kampe på den aftalte dag i maj. Og det lykkedes ikke at finde en anden dato, hvor englænderne kunne komme til Vejle.

Forud for danmarksturneringen var divisionsholdet på træningsophold på det tyske fodboldforbunds sportsskoler i Duisburg og Barsinghausen. Under opholdet i Duisburg spille divisionsholdet mod Alemannia Aachen fra den tyske 2. division. Tyskerne var i bedre træning end VB'erne og vandt kampen med 3-0. Det samme blev resultatet, da VB på vejen hjem fra Duisburg gjorde ophold i Barsinghausen og spillede mod bundesligaholdet Hannover 96, der efter 1. juli hentede Kaj Poulsen til tysk fodbold - den anden VB'er, der blev professionel i løbet af seks måneder.

Inden forberedelserne til efterårssæsonen havde VB i slutningen juni med fly været på sommertur tre dage til Bornholm og spillet en kamp i Aakirkeby, hvor VB-truppen også boede, den 23. juli og vundet med 10-1.

Jeg kom desværre ikke med til Bornholm, idet jeg var kørt galt først i juli på vej hjem fra Hvidbjerg og lå på Vejle Sygehus, og der kom jeg efter turen til Bornholm til at ligge på stue sammen med divisionsholdets anfører, Jens Poulsen. Han brækkede benet i en kamp mod Alemannia Aachen, der den 30. juli kom til returkamp på Vejle Stadion og vandt denne gang med 2-0. Jens Poulsen stødte et par minutter før pausen sammen med Niels Erik Andersen med et brækket skinneben til følge. Efter den kamp tog divisionsholdet på træningsophold i Holland. Her var aftalt to kampe. Først spillede vi mod Twente Enschede og tabte 1-2 og dernæst mod Ole Fritsens nye klub, GVAV Groningen. Der var stor interesse for at se den klub, GVAV's nyindkøb kom fra. Ca. 5000 tilskuere overværede kampen, som VB vandt med 1-0. Ole Fritsens klub aflagde genvisit i Vejle den 9. august, hvor resultatet blev omvendt. Jubilæumsårets internationale opgaver blev afsluttet lørdag den 13. august, hvor det israelske 1. divisionshold Maccabi Nathanya gæstede Vejle Stadion. VB vandt kampen 2-1. Så forberedelserne til efterårssæsonen kom udelukkende til at bestå af internationale kampe.

Der blev også gjort flittigt brug af VB'ere på de danske landshold. Ulrik le Fevre (ni), Johnny Hansen (otte), Poul Bilde (to), Kaj Poulsen (en) samt Niels Erik Andersen (to). Han debuterede 18. september mod Finland i Helsingfors, hvor Danmark vandt med 3-1. På det danske ungdomslandshold, der vandt over Norge i Steinkjær med 2-0, var der hele fire VB'ere - Heinz Hildebrandt, Niels Chr. Hüttel, Jørgen Markussen og Niels Erik Andersen, der scorede det første danske mål. Det var første gang i klubbens historie, at der var fire spillere med samtidigt på ungdomslandsholdet.

Jubilæumsåret kom til at stå i byggeriets tegn. Det 40 år gamle bjælkehus på Vejle Stadion var både for lille og umoderne. Det måtte vige pladsen for et langt større hus i mursten med fem omklædningsrum, og som blev indviet den 16. december. Den 21. maj var et nyt klubhus blevet indviet på Nordre Stadion, så VB's medlemmer nu havde gode faciliteter

År 1967

1967 blev et særdeles travlt år for sekretæren. Divisionsholdet spillede det år intet mindre end 44 kampe. Ulrik le Fevre var med i de 43 og havde en sæson med i alt 52 kampe, idet han også var med på landsholdet. Så hans program som dansk amatør var mere anstrengende en mange professionelles. Divisionsholdet høje kamptal skyldtes, at danske hold for første gang var med i sommerens Inter Toto-turnering, der blev arrangeret af de europæiske tipsselskaber, for at de kunne have kampe til tipskuponerne i sommerferien.

Det var første gang, VB var med i en af de internationale europæiske turneringer, og det var økonomisk attraktivt at være med. Dels betalte tipsselskaberne klubbernes udgifter i forbindelse med kampene, og klubberne fik selv entreindtægten ved hjemmekampene, dels var der 17.000 til hver puljevinder.

Deltagelsen blev både spændende og lærerig. VB startede med en hjemmekamp den 2. juli og lagde stærkt ud med at vinde 5-3 på Vejle Stadion over det tyske bundesligahold, Fortuna Düsseldorf. Søndagen efter havde vi atter hjemmekamp, og da blev det til sejr 2-1 over Jednota Zilina fra Tjekkoslavakiet. I den tredje kamp, den 15. juli, var VB for første gang på udebane og tabte trods en ny god indsats med 1-2 til LASK Linz. Turen til Østrig lå i direkte forlængelse af VB's sommertur, hvor divisionsholdet med damer, var en uge på Rømø, Derfra tog spillerne fredag morgen til Billund og med rutemaskinen til Kastrup, hvorfra det gik videre med Austrian Airlines til Wien. Under opholdet i Østrig boede vi i Wien på Vienna Intercontinental og havde fredag lejlighed til at se på den østrigske hovedstad.

I returkampen mod LASK Linz ugen efter på Vejle Stadion lykkedes det Niels Chr. Hüttel kort før tid at udligne en østrigsk føring, så hjemmekampene gav os næsten fuldt udbytte. Næste opgave var udekampen mod Fortuna Düsseldorf, der formåede at hale en 3-2-sejr i land.

I Düsseldorf mødte VB-truppen guldsmed og tidligere VB-målmand Ingvard Knudsen Jensen, der var til messe i byen. Han ville give en omgang champagne til truppen som anerkendelse af en god indsats. Han regnede med, at det var tysk sekt, han bestilte, men det viste sig at være rigtig fransk champagne, som kostede mere, end de kontanter guldsmeden havde i pungten. Jeg var gået i seng på det tidspunkt, men blev banket op, så jeg kunne forstrække Ingvard Knudsen Jensen med de nødvendige D-mark. Lørdagen efter gik turen til Zilina i Tjekkoslavakiet - en kamp, spillerne så frem til, for det var første gang, at VB skulle spille i Tjekkoslavakiet.

Den rejse blev en noget særpræget oplevelse. Lederne i Zilina insisterede på at skulle have tre overnatninger i Vejle - for dem var det at komme til Vesten som at komme til Slaraffenland - så vi skulle så have det samme i Tjekkoslavakiet. Vi overnattede derfor den første dag på turen i Prag, inden turen næste dag med et indenrigsfly gik videre til Ostrawa. På vejen dertil mellemlandede flyet i en lille by, hvor der ingen lufthavn var, men blot en mark, hvor flyet kunne lande og starte fra igen. "Harde vi rejst med tog, kunne vi kalde det et trinbræt", lød det fra den altid vittige Tommy Troelsen. Men vi kom trods alt vel frem til Ostrawa, og derfra var der så yderligere 100 km. I bus, inden vi nåede frem til Zilina. Vi var undervejs blevet så forsinkede, at Bendt Jørgensen

måtte aflyse den planlagte træning. Zilina havde inden kampen sin første sejr til gode, og det havde tjekkerne også efter det andet opgør mod VB. Som i Linz brød et uvejr løs lige inden kampstart, og det blæse op. Stormen lagde sig dog hurtigt igen, men flere steder stod der vand på banen. VB kom foran 1-0, men det lykkedes tjekkerne at få udlignet. VB sluttede som nummer tre i puljen med seks point. Fortuna Düsseldorf løb med førstepræmien på de 17.000 kr. med otte point, og LASK Linz blev nummer to med syv point.

Dengang var det besværligt at rejse i Østeuropa. Der skulle søges visum på forhånd, og passene skulle afleveres i receptionen på hotellet, når vi nåede frem. Dagen efter fik vi så passene retur, og på en eller anden måde fik Poul Mølgaard ikke sit pas med fra hotellet, hvilket gav problemer, da vi nåede ud i lufthavnen, men et par VB-nåle til pasbetjentene løste problemet.

Som afslutning på fodbold-året 1967, hvor Johnny Hansen blev kåret til "Årets spiller", tog divisionsholdet for første gang på en tur, der bragte holdet uden for Europa. I dagene fra 26. november til 7. december var vi på genvisit hos Maccabi Nathanya og havde 12 herlige dage i "Det Hellige Land".

VB havde lørdag eftermiddag sluttet årets kampe i Danmarksturneringen med en 2-0-sejr over Frem, så humøret var højt, da der søndag middag blev taget hul på rejsen til Tel Aviv med fly fra Kastrup og mellemlandinger i Düsseldorf og Wien. De to første dage var en kombination af træning og oplevelser, bl. a. besøg ved Grædemuren i Jerusalem, hvor VB onsdag var part i en historisk kamp. VB mødte et byhold fra Jerusalem og var det første udenlandske hold, der spillede i den historiske by, efter at Israel havde erobret den gamle jødiske hovedstad. VB vandt kampen 3-1. På grund af seks-dageskrigen i juli var der tvivl om, at vi kunne komme på genvisit hos Macabi.

Men det kom vi og blev derved part i en historisk fodboldkamp. Anden kamp på turen blev spillet lørdag i Tel Aviv mod det nok mest kendte israelske hold, Hapoel, som i overværelse af 13.000 tilskuere blev besejret med 2-0. Tirsdag blev den sidste kamp på turen spillet i badebyen Nathanya, hvor vi under opholdet i Israel havde haft fast base, og her lykkedes det de lokale helte at få uafgjort 2-2.

I Danmarksturneringen havde VB et svagt forår. Det blev kun til ni point i 11 kampe og en placering som nummer tredjesidst. VB tabte bl. a. på Vejle Stadion til arvefjenden fra Horsens, der var nyoprykket i 1. division og vandt det første arvefjendeopgør med 5-4 i overværelse af 17.282 tilskuere. Men det nederlag blev der taget revanche for i efterårets kamp, hvor VB vandt med 6-1 i Horsens. VB fik generelt et noget bedre efterår og sluttede sæsonen otte med 21 point for 22 kampe. Sejren i Horsens kunne dog ikke forhindre "de gule" i at besætte tredjepladsen og dermed hente klubbens første medaljer i danmarksturneringen.

For ungdomsafdelingen blev 1967 et fantastisk år. Hele tre jyske mesterskaber i ynglinge-, junior- og drengemesterrækkerne var et historisk resultat for klubben og vidnede om, at der var masser af talenter på vej.

Anekdoter

Turen til Linz. Ejgil sover på badeværelset, fordi formand Hugo brækker sig, da han kommer senere hjem end EJ. Ulrik brækker næsen.

Poul Mølgaard mister pas i Tjekkeslovakiet.

Fortuna Düsseldorf – Ingvard Knudsen Jensen giver champagne, regner med det var tysk sekt, men det var dyr fransk champagne, så penge rækker ikke og EJ må vækkes.

År 1968

Deltagelsen i Inter Toto-turneringen havde givet smag for mere, og vi havde en drøm om at komme med i en af Europa Cup-turneringerne for første gang i klubbens historie. Da divisionsholdet efter sine første tre kampe i danmarksturneringen havde maksimumpoint, hvilket aldrig tidligere var sket i klubbens 1. divisionstilværelse, og holdet også fortsat var med i pokalturneringen, gav det forhåbninger om, at det i tiåret for det første danske mesterskab, på ny kunne blive noget stort.

I danmarksturneringen holdt VB sammen med KB sommerferien på førstepladsen, selv om holdet om holdet inden sæsonstarten havde måttet sige farvel til en af de faste spillere. Niels Chr. Hüttl havde i vinterpausen ladet sig lokke af et fristende tilbud fra den amerikanske klub, Washington Whips og den 1. januar var blevet professionel. Både VB og KB opnåede 15 point i forårets 11 kampe, men KB havde en lidt bedre målvarage end VB og var dermed placeret på førstepladsen. Var placeringen dengang blevet afgjort efter de regler, der benyttes i dag, havde det været VB, der var nummer et i kraft af flest scorede mål, idet begge hold havde den samme måldifference. VB's måltal var 22-14, KB's 21-13.

Johnny Hansen blev erklæret professionel, efter at han og jeg havde været en tur i Nürnberg for at se på forholdene hos den nykårede tyske mesterklub. Det skete dagen efter, at VB havde spillet sin sidste kamp i forårssæsonen og tabt 0-3 til B 1913 i Odense. Johnny blev præsenteret for klubbens træner Max Merckel og det hypermoderne træningsanlæg, ligesom han så på en lejlighed. Turen skete for egen regning, og der blev ikke indgået nogen aftale på turen, for Johnny var udtaget til A-landsholdet, der den følgende søndag skulle spille mod Norge, ligesom der også var en landskamp mod Sverige den følgende onsdag, som han gerne ville være med i. Alligevel erklærede DBU-lederne ham professionel, hvilket de ikke havde skyggen af bevis for, at han var.

Først efter, at Johnny Hansen var blevet erklæret professionel, blev forhandlingerne med Nürnberg om hans overgang til professionel fodbold forhandlet færdig og underskrevet.

Johnny Hansens overgang til professionel fodbold var et nyt tab for divisionsholdet, som ikke præsterede de samme resultater i foråret og kun en enkelt var i nærheden af førstepladsen. Holdet sluttede som nummer fem med 25 point 22 kampe.

Så der blev ingen deltagelse i Europa Cup for mesterhold i denne omgang, og Kristi himmelfartsdag var det også glippet at komme med i Europa Cup'en for pokalvindere. VB havde for tredje gang kvalificeret sig til finalen i DBU's landspokalturnering, men tredje gang blev ikke lykkens gang. Vejen til finalen gik over to kampe mod AB. Semifinalen på Vejle Stadion påskedag - den 1. april - endte uafgjort 2-2 efter forlænget spilletid. Efter en målløs første halvleg sluttede kampen 1-1, og der skulle spilles to gange 15 minutter. Her scorede AB først, men VB fik udlignet. Da der var tale om en semifinale, skulle afgørelsen ikke ske ved en straffesparkkonkurrence, men ved en ny kamp på AB's bane. Den blev spillet den 1. maj i idrætsparken, hvor 11.000 tilskuere og Hennes Weisweiler, træner for den tyske bundesligaklub Borussia Mönchengladbach så VB vinde 1-0 og dermed sikre sig adgang til finalen mod 2. divisionsholdet Randers Freja. Hennes Weisweiler var i København for at se på Johnny Hansen, som klubben havde fået interesse for, efter at han var blevet kåret til "årets spiller" i dansk fodbold i 1967. Det var Johnny orienteret om, og det var aftalt, at jeg efter kampen skulle møde forretningsfører Helmut Grasshof og Hennes Weisweiler og have et tilbud med hjem. Det viste sig, at Hennes Weisweiler efter at have set kampen var mere interesseret i Ulrik Le Fevre, der med et pragtskud fra 20-25 meters afstand fem minutter før tid afgjorde kampen. Jeg forklarede Weisweiler, at ham kunne han ikke få, for Ulrik manglede endnu et år på seminariet for at være færdig med sin læreruddannelse. "Så venter jeg", lød den tyske træners svar.

Så Ulrik kom også med i pokalfinalen Kristi himmelfartsdag, hvor et hold aggressive Randersspillere aldrig tillod VB at komme i gang. Randers Freja førte 2-1 ved pausen. Kun to minutter ind i anden halvleg øgede Randers Freja til 3-1, og selv om VB'erne fortsatte bestræbelserne på at få reduceret, kom de ikke nærmere end Johnny Hansens forsøg, der ramte trekantsammenføjningen. Så Europa Cup'en må vente nogle år endnu på VB, der i efteråret med et nederlag til B 1903 efter sejre over Hvidovre og Næstved også røg ud af landspokalturneringen 1968/69.

Efter træningskampe mod en række danske hold sluttede forberedelserne til forårssæsonen med to kampe mod svenske modstandere. Den 26. marts spillede VB på Vejle Stadion mod Åtvidaberg, der var nyoprykket i Allsvenskan, og vandt med 2-1, mens modstanderen to dage senere var det svenske mesterhold og pokalvinder 1967 Malmö FF. Kampen sluttede målløs.

I 1930'erne og lige efter krigen var en af de store begivenheder i Københavns Idrætspark bl. a. når hæderkronede Huddersfield Town kom på besøg. Store tilskuerskarer mødte op og fik sædvanligvis underholdning for alle pengene - strålende spil og mange mål. På Vejle Stadion måtte vi den 26. maj i den årlige jubilæumskamp konstatere, at helt så godt som dengang står det ikke til med englænderne. De førte 1-0 ved pausen, men otte minutter ind i anden halvleg udlignede Poul Bilde til kampens slutresultat.

Sommerturen 1968 gik til Vesttyskland, hvor vi gennem Günter Bachmann havde fået to kampe, som var de sportslige højdepunkter i optakten til efterårssæsonen. Første kamp blev spillet den 31. juli i Offenbach ved Frankfurt, hvor VB mødte den nyoprykkede bundesligahold Kickers Offenbach, der vandt med 5-1 efter 2-1 ved pausen. Den 3. august gik det endnu værre i Göttingen, hvor det lokale hold fra 2. bundesliga vandt over VB med hele 5-0.

Den 17. oktober blev det til endnu en international kamp, hvor det vejlensiske fodboldpublikum for første gang blev præsenteret for et amerikansk hold. Niels Chr. Hüttels nye klub, Washington Whips, der havde i alt fem danske og en svensk spillere, var på turne i Skandinavien. Heller ikke i denne kamp kunne VB hamle op med modstanderen, der vandt med 3-1.

Karsten Lund blev VB's 14. landsholdsspiller, da han debuterede på det olympiske stadion i Helsingfors, hvor Danmark besejrede Finland med 3-1. Karsten Lund scorede to gange og gjorde det i øvrigt så godt på landsholdet, at han fik genvalg til landskampene mod Norge Sverige og Tjekkoslaviet. Også Ulrik le Fevre og Johnny Hansen - indtil han af DBU blev erklæret professionel - var med på landsholdet. Så mange danske spillere havde skrevet professionelle kontrakter, at de to VB'ere i årets første landskamp mod Finland var de eneste tilbageværende spillere fra 1967-landsholdet. Strømmen af danske spillere til professionelle europæiske klubber betød også, at der blev come back på landsholdet til Tommy Troelsen og Poul Bilde.

I dag kan man synes, at det er mærkeligt, at divisionsholdets træner ikke havde stemmeret, når holdet skulle sammensættes, men det var tilfældet i 1968. Til VB's generalforsamlingen i januar var der stillet forslag om, at træneren skulle have to stemmer, når UK sammensatte holdet, men forslaget faldt. 48 stemte for, 50 var imod.

År 1969

Forslaget om stemmeret til træneren, når UK satte hold, blev stillet igen til VB's generalforsamling den 1. februar – denne gang kombineret med, at UK skulle udvides fra tre til fire medlemmer. Denne gang blev forslaget vedtaget. Kaj Johansen havde på forhånd meddelt, at han ikke ønskede genvalg til UK og i stedet valgtes Arne Stockfish og Poul Erik Bech.

UK og Bendt Jørgensen, der var i gang med sit fjerde og sidste år som VB-træner, fik et meget vanskeligt år. Efter sæsonen 1968 lagde Tommy Troelsen støvlerne på hylden, Niels Erik Andersen rejste til Århus for at læse videre (han valgte at spille i Skovbakken), og Per Madsen valgte at flytte tilbage til Vejen. Der skulle således findes afløsere for tre rutinerede spillere. Ulrik le Fevre blev i juni færdig på seminariet i Jelling og havde efter fodboldlandskampen mod Mexico i Københavns Idrætspark den 6. maj skrevet under på en kontrakt med Borussia Mönchengladbach, hvor han skulle starte den 1. juli. Faktisk blev kontrakten først underskrevet den 7. maj, for det skete kl. 00,57 på Grand Hotel, hvor vi Ulrik og jeg mødtes med Hennes Weisweiler og forretningsfører Helmuth Grasshoff.

Efter affæren med Johnny Hansen, der året før, hvor han blev erklæret professionel, efter at vi havde været en tur i Nürnberg for at se på forholdene hos den tyske mesterklub, Nürnberg, havde DBU - ikke mindst efter kritik fra VB's formand Hugo Sørensen på VB's generalforsamling - ændret sine regler, så spillere nu kunne fortsætte med at spille i Danmark og på landsholdet, selv om de havde underskrevet kontrakt med en professionel klub. Derfor kunne han spille forårssæsonen færdig for VB og landsholdet. Hans sidste kamp for VB i denne omgang blev under sommerturen til Ærø fra 22.-29. juni, hvor der blev spillet en kamp mod et udvalgt hold i Marstal, hvor VB vandt med 5-2.

På DBU's årsmøde var der også et forslag om betaling til spillerne, men det var der ikke flertal for. I stedet blev DBU's gaveregulativ udvidet, så spillerne kunne få en belønning for den indsats, de ydede. Divisionsholdet spille i sæsonen 1969 42 kampe, og Niels Wodskou - han havde slettet Christensen til fordel for et slægtsnavn - var med i dem alle.

Der var i forårssæsonen langt mellem de sportslige højdepunkter på fodboldbanen. Det blev kun til otte point i de 11 kampe og en placering som nummer ni. Under VB var der AB og Esbjerg fB med syv point og Frem med fem point. AB havde dog kun spillet 10 kampe, da klubbens opgør mod KB var udsat til efteråret. Hvidovre førte 1. division med 16 point foran AaB og B 1903, der begge havde 15. Først i den syvende kamp lykkedes det VB at vinde. På Vejle stadion blev det 2-1 over B 1903. Det blev til endnu en hjemmesejr på 1-0 over Hvidovre, mens det i fire af de øvrige kampe lykkedes at få uafgjort.

Derfor blev det et nervepirrende efterår. Det lykkedes ikke VB at komme fri af bundstriden, så holdet reddede først pladsen i 1. division i sidste spillerunde med en sejr på 4-3 i Hvidovre. Jørgen Markussen scorede sejrsmålet, da der var 35. minutter igen, og det var 35 meget lange minutter at komme igennem, for Hvidovre pressede hele tiden på for en udligning. Ifølge "BT" dagen efter skrev VAF's sportsredaktør Knud Engelbrecht med cigaretten og røg på kuglepennen i kampen sidste minutter. For Bendt Jørgensen var det også et stort nervepres, og han var væk, da vi skulle hjem. Vi havde en færge, vi skulle nå, så vi var nødt til at køre uden træneren, som først kom til Vejle dagen efter.

Med sejren i Hvidovre blev det i efteråret til i alt fire VB-sejre, så holdet sluttede med 17 point for de 22 kampe på en ottendeplads. Under sig også med 17 point havde VB Frem og B1901 samt på de to nedrykningspladser B 1909 med 16 point og Esbjerg fB med 12 point.

VB sluttede sæsonen af med to kampe i England den 1. og 2. december. Rejsen var en genvisit for Huddersfields besøg i Vejle året før. Efter 0-0 ved pausen vandt Huddersfield kampen med 4-1, og VB tabte også i Bristol dagen efter. Der blev den engelske sejr på 4-0. Turen foregik i bus til Hamburg og derfra med fly til London. Vi var først fremme i Huddersfield kl. 01.30, så det var på hovedet i seng, så spillerne kunne være klar til kampen dagen efter. Der blev tid til en dags sightseeing i London, inden der blev returneret til Vejle den 4. december - igen over Hamburg. Dermed nåede årets internationale kampe op på seks. Som afslutning på forberedelserne til

forårssæsonen spillede divisionsholdet den 16. marts på Vejle Stadion mod Åtvidaberg - nr. syv i Allsvenskan året før - og vandt med 3-1, mens det weekenden efter blev til nederlag på 0-2 til det svenske mesterhold, Øster FF. Midt i forårssæsonen blev der tid til en kamp mod Eintracht Braunschweig i Flensburg. Kampen, der var en propaganda-kamp for fodbold - blev en ret ensidig affære, idet Eintracht vandt kampen, der blev overværet af 8.000 tilskuere, med hele 8-1. I slutningen af juli var Göttingen 05 på genvisit i Vejle, og også i den kamp, var det modstanderen, der var bedst. Göttingen vandt med 3-0.

Det blev kun til en kamp i DBU's landspokalturnering, idet vi tabte ude til Holbæk med 3-6 efter forlænget spilletid. Den ordinære kamp sluttede 3-3. I tre af fire kampe i Jysk Pokalturnering var modstanderen Ikast. I turneringen 1968-69 spillede vi først uafgjort 1-1 i Vejle den 6. marts, og der skulle derfor være omkamp i Ikast den 22. maj. Her vandt VB med 5-1. Om det skyldtes dommeren skal være usagt. Ikast havde glemt at bestille dommer til kampen, så jeg måtte dømme kampen. Den tredje kamp mellem VB og Ikast var finalen i turneringen 1966-67, som vi først fik afviklet den 18. september med Ikast som vinder med 2-1 efter forlænget spilletid.

Det år hjalp jeg ud over Ulrik Le Fevre også Niels Chr. Hüttel, som i slutningen af 1968 var vendt hjem fra det amerikanske eventyr. Der var ikke tilskueropbakning til soccer i USA, så klubberne, der forsøgte at starte den amerikanske liga en efter en gik fallit. Gennem sin tidligere arbejdsplads fik NC kontakt til den svenske 3. divisionsklub Karlskoga Bofoss og skrev i januar ny kontrakt. I april hjalp jeg ham med forhandlinger med den tyske bundesligaklub Schalke 04, hvis nye træner Rudi Gutendorf havde set NC spille for "The Whips" og havde fået et godt indtryk af ham. NC blev derfor inviteret til prøvetræning i Gelsenkirchen, men det lykkedes ikke at nå til enighed med tyskerne, så han blev i Sverige, hvor det allerede det første år blev til sportslig succes, idet Karlskoga rykkede op i 2. division.

År 1970

I 1970 vendte Frits Godtfredsen tilbage til VB til sin tredje periode som træner for divisionsholdet. Der var forhåbninger om, at han igen kunne give klubben succes som de to første gange. I perioden 1. juli 1951 til 30. juni 1954 førte han klubben fra 3. til 2. division. Da han vendte tilbage 1. juli 1958 som afløser for Ejnar "Svarte" Jensen, der i foråret havde ført VB til klubbens første triumf i dansk fodbold - sejren i landspokalfinalen - førte han VB til klubbens første danske mesterskab og i 1959 til endnu en pokaltriumf, ligesom det blev til bronzemedaljer i både 1959 og 1960.

Men den forventede succes udeblev i starten. Divisionsholdet indledte sæsonen med fem nederlag. I sæsonens første kamp hjemme mod Brønshøj blev Poul Bilde, der kom til klubben i 1963 og i årene i VB havde opnåede otte A-landskampe, skadet, og det blev enden på hans aktive karriere. Først i den sjette kamp den 11. maj hjemme mod arvefjenden Horsens tjente VB sæsonens første point ved uafgjort 1-1.

Næste kamp ude mod Hvidovre en hverdagsaften var tæt på ikke at blive til noget. Spillerne skulle passe arbejde og uddannelse, så turen foregik i rutebil til Beldringe, hvorfra VB'erne skulle have været med rutefly til Kastrup. Der var vejarbejde på den lille vej fra hovedvejen og ud til lufthavnen, så bussen nåede først frem samtidig med, at flyet lettede. Jeg var ikke med på turen og blev ringet op hjemme med spørgsmålet om, hvad vi nu skulle gøre. Jeg fik fat i Hvidvores formand Holger Sørensen - far til Leif Sørensen - og fik aftalt, at Hvidovre ville vente til VB-truppen med et andet fly nåede frem. "Om vi så skal vente til klokken 24, så venter vi", sagde Holger Sørensen imødekommende. Det var en flot gestus af Hvidovre, og den hjalp VB til sæsonens første sejr, idet VB vandt kampen med 2-1. Også i de fire næste kampe blev det til sejr, så VB sluttede forårssæsonen med 11 point på en sjettedeplads.

Fremgangen fortsatte i efterårssæsonen og divisionsholdet sluttede sæsonen som nummer fire med 23 point og havde for anden gang kvalificeret sig til Inter Toto-turneringen. Hvidovre fik bronzemedaljer med 26 point. B 1903 vandt det danske mesterskab med 27 point a point med AB, der måtte nøjes med sølv. Så havde Hvidovre insisteret på at vinde uden kamp på grund af VB's forsinkelse, var klubben blevet dansk mester.

I landspokalturneringen blev det kun til to kampe. Efter 4-0 over Horsens fS tabte vi i næste runde 5-6 i Nykøbing Falster efter omkamp og straffesparkkonkurrence.

Det år spillede divisionsholdet fem internationale kampe - to af dem kom i stand, fordi VB'ere var blevet professionelle i udlandet. Niels Chr. Hüttel, der efter tre år i amerikansk fodbold var kommet til Sverige, kom på træningslejr på Den jyske Idrætsskole med 2. divisionsklubben KB Karlskoga, og årets første internationale kamp blev spillet den 31. marts. Danmark var ramt af vintervej, så kampen blev henlagt til den gamle sportsplads ved Horsensvej, hvor VB ikke havde spillet siden 1921. Kampen sluttede 1-1.

Borussia Mönchengladbach blev tysk mester det første år med Ulrik le Fevre på holdet, så det var et nykåret mesterhold, VB kunne præsentere på Vejle Stadion den 24. maj. Fire af mesterholdets spillere, Netzer, Sieloff, Vogts og Dietrich var med det vesttyske landshold til VM i Mexico, så det var ikke et Borussia-hold i stærkeste opstilling, så det lykkedes VB at få uafgjort 1-1.

Årets sommertur gik til Mallorca. Som et mærkbart bevis på reklamernes betydning - Tulip var blevet VB's første sponsor med reklame bag på spillernes træningsdragter, som de dog ikke måtte løbe ind på banen i til opvarmning - kunne klubben indbyde spillere, trænere og ledere med damer. Og udviklingen i dansk fodbold frem mod professionelle tilstande gjorde, at det ikke længere var nødvendigt at arrangere kampe i forbindelse med turen. Så i dagene 30. juni til 7. juli kunne klubben sige tak for "lån" af mænd og kærester til damerne og samtidigt få styrket kammeratskabet mellem spillerne.

Den 16. juli fløjtede "Gotte" op til anden halvleg, for der ventede inden længe VB en stor oplevelse. Lærer ved Den jyske Idrætsskole, Flemming Blach havde virket som instruktør på

Færøerne og opfordrede os til at undersøge mulighederne for en tur til de nordatlantiske øer. Det blev aftalt, at besøget skulle foregå i forbindelse med Olaidagen - Færøernes nationaldag - den 29. juli og der skulle spilles tre kampe deroppe. Det var ikke muligt at skaffe flybilletter til så stor en trup, så vi måtte med skib fra København til Thorshavn, en rejse på 42 timer. Da vi nåede Thorshavn skulle vi sejle yderligere to timer til Suderø, hvor den første kamp skulle spilles i Tværå. Vi blev 20 indkvarteret i Forsamlingshuset, og den eneste, der havde eneværelse, var "Gotte", der boede på scenen. Det var primitivt, men maden og gæstfriheden var stor, så det blev en enestående oplevelse for livet for alle deltagerne.

Første kamp den 25. juli mod lokale TB vandt VB med 8-2. To dage senere var modstanderen et udvalgt hold fra Suderø, og da blev VB's sejr kun på 1-0. Tredje kamp på Olaidagen i Thorshavn samlede 2800 tilskuere, og modstanderen var et udvalgt færøsk hold, som VB besejrede med 3-1.

I alt spillede VB 41 kampe i 1970. Tre spillere, Gert Jensen, Karsten Lund og Iver Schriver, der til denne sæson kom til VB fra 3. divisionsklubben Herning, var med i dem alle.

Jørgen Markussen blev VB's 15. landsholdsspiller på 17 år. Udtagelsen kom helt bag på Jørgen, hvis første replik var: "Det er jeg ikke god nok til". Men det var han, og selv om det var forventet, at det svenske VM-hold den 25. juni på Nya Ullevi i Göteborg ville give det danske landshold en tur i kødhakkemaskinen, sluttede kampen 1-1. Og Jørgen var god nok, hvilket følgende udtalelse af landstræner Rudi Strittich vidner om: "Jørgen fik en strålende debut. Han spillede langt, langt bedre, end jeg havde regnet med. Vi så rigtigt, da vi valgte ham til pladsen som innerwing, der skulle støde med frem." I alt blev det til fem landskampe det år.

VB var for tredje gang inviteret til at deltage i talentturneringen i Düsseldorf og kunne mønstre et stærkt hold, bl. a. med Allan Simonsen og blev publikum erklærede yndlinge. I den indledende pulje var VB sammen med den ungarske mesterklub Ujpest Dosza fra Budepest og de to tyske klubber, Alemannia Aachen og Schalke 04. I første kamp blev det til sejr over Schalke 04 på 1-0, hvorefter Alemannia Aachen blev besejret med 6-0. I den afgørende kamp mod Ujpest Dosza tabte holdet med 1-3 og måtte derfor nøjes med at spille om tredjepladsen. I den kamp blev modstanderen Varna fra Bulgarien, som blev besejret med 3-1. Hennes Weisweiler var blandt tilskuere til kampene, og han havde fået øje på Allan Simonsens indlysende talent.

År 1971

1971 skulle vise sig at blive et jubelår selv om divisionsholdet indledte kampene i Danmarksturneringen med at tabe 2-3 på Hvidovre Stadion. På vej hjem var der på Storebæltsfærgen trøst fra skuespilleren Vivi Bach, der var med den samme færges og lod sig fotografere sammen med nogle af spillerne. Nederlaget blev fulgt op af 2-2 hjemme mod Randers Freja, men derefter kom sejrene - endda på stribe. Fire blev det til, inden divisionsholdet fik forårets blot andet nederlag 2-4 hjemme mod Frem, som var på andenpladsen sammen med Randers Freja med 15 point i sommerpausen, mens VB førte 1. division med 16 point. Og den plads gav holdet

aldrig slip på. Ole Fritsen vendte efter fem år som professionel i GVAV Groningen i sommerpausen tilbage til Vejle og VB, men var kun med i to Inter Toto-kampe i sommerpausen. Han kunne ikke tilkæmpe sig plads på et suverænt hold, der blev dansk mester den 24. oktober ombord på en Storebælts-færgen den 24. oktober på vej til kampen i tredje sidste runde mod B 1903. Frem havde lørdag spillet 2-2 mod KB og søndag formiddag spillede Hvidovre 1-1 mod B 1909. Søndagen forinden havde VB hjemme tabte 2-3 til Hvidovre, og i de tre resterende kampe kun til et enkelt point ved uafgjort 1-1 hjemme mod B1909. Alligevel sluttede holdet med 29 point fire point foran Hvidovre, Frem og KB, der alle nåede 24 point.

Dermed havde Frits Godtfredsen for anden gang gjort VB til dansk mester. Han var ikke nogen moderne træner, der ville have holdet til at spille efter et bestemt system. Hans taktik var enkel. "I skal blot lave et mål mere end de andre", indprentede han spillerne. Og de lyttede efter 61 mål scorede holdet i Danmarksturneringen, og i landspokalturneringen vandt den 56-årige træners hold tre kampe med tenniscifre 6-3 over AGF og 6-4 over både Randers Freja og Fuglebakken, så VB i foråret 1972 var klar til semifinalen i turneringen.

Det var året, hvor en ny stjerne begyndte at lyse. Allan Simonsen debuterede den 20. februar som senior på VB's danmarksseriehold i en træningskamp mod Aabenraa, 2-2. Ugen efter scorede han to gange, da holdet besejrede B 1909 med 9-3, og han blev første gang rykket op på divisionsholdet den 6. marts til en træningskamp i Esbjerg, 1-1. Han fik derefter sin rigtige debut på VB's divisionshold den 24. marts mod Niels Chr. Hüttels svenske klub, Karlskoga. Han måtte dog vente nogle uger på sin første kamp i danmarksturneringen, idet UK ikke fandt ham god nok til divisionsholdet i sæsonens første to kampe, men da han kom med på holdet den 18. april til hjemmekampen mod Brønshøj, 6-3, kom også sejrene. Så "Årets spiller" i Europa 1977 indledte sit voksenliv med et dansk mesterskab.

VB sluttede året med en kamp på Bökelberg, som senere skulle blive Allan Simonsens nye hjemmebane og stedet, hvor han høstede nogle af sine største sportslige triumfer, men det anede han næppe noget om den november-aften, hvor Borussia, tysk mesterhold, vandt med 5-1 over de nykårede danske mestre. I mere end en time førte VB med 1-0. Det var ikke mindst Ulrik le Fevre, der i den sidste halve time var hård ved sine tidligere klubkammerater. Han scorede fire af Borussias mål. Efterfølgende var der kl. 22.30 banket på det mondæne "Park Hotel". Klokken 0.30 gik turen ud til Ulrik le Fevres bolig i Vännerstrasse. Han boede på førstesalen i et to-etagers hus, hvor værten havde indrettet en bar i kælderen, og den havde han stillet til rådighed for Ulrik, så han kunne beværte sine tidligere klubkammerater.

Ud over kampene mod Karlskoga og Borussia Mönchengladbach havde vi fået arrangeret en fødselsdagskamp den 3. maj til markering af, at det var 80 år siden, VB blev stiftet. Modstanderen var den engelske 1. divisionsklub Leicester, som divisionsholdet besejrede med 3-0. Vi havde for anden gang kvalificeret os til deltagelse i Inter Toto, men resultaterne i sommerferiens seks internationale tipkampe blev magre. Det blev kun til et enkelt point i den sidste kamp hjemme

mod Tatran Pressov fra Tjcekkoslovakiet, som hjemme besejrede VB med 5-1. Det blev til nederlag 2-3 hjemme og 1-3 ude mod polske Stal Mielec og nederlag to gange 0-4 til Elfsborg fra Vejles svenske venskabsby, Borås. Årets sommertur fro divisionsholdet med koner og kærester blev kombineret med udekampen mod Elfsborg, hvor det blev til fem dejlige dage på "Fars Hatt" i Kungselv.

Iver Schriver blev VB's 16. spiller på A-landsholdet og gjorde det med succes. Han scorede, da han debuterede mod Japan i København den 28. juli og dermed bidrog til en dansk sejr på 3-2. Han var igen på pletten, da Danmark vandt med de samme cifre over det engelske amatørlandshold i Aalborg den 1. august, og han blev matchvinder med to mål, da Danmark noget overraskende slog Vesttysklands såkaldte amatørlandshold, der udelukkende bestod af toptrænede spillere fra bundesligaen, med 3-1 i Flensburg den 25. august. Han var også på pletten to gange, da Danmark den 26. september vandt med 4-1 over Norge i Oslo. Men fremover bliver det vanskeligere for danske amatører at komme på landsholdet, for DBU åbnede på sit repræsentantskabsmøde den 28. februar mulighed for, at danske spillere, der var professionelle i udlandet, kunne spille på det danske landshold, bliver det fremover svært for amatører at komme på landsholdet. De danske klubber fik på repræsentantskabsmødet også mulighed for at præmiere spillerne med en præmiecheck, men det var tæt ved ikke at blive et historisk DBU-møde. For forslaget stemte 74, 33 sagde nej og tre stemmesedler var blanke. 74 var netop det tal, der skulle være, for at forslaget blev vedtaget med to tredjedeles flertal, som lovene fordrede for en vedtagelse. Jeg stemte som VB's repræsentant for forslaget, og det samme gjorde VB's formand Hugo Sørensen, der som næstformand i JBU's bestyrelse også havde stemmeret på repræsentantskabsmødet. Vedtagelsen af forslaget om at udlandsprofesionale kunne spille på landsholdet betød, at både Ulrik le Fevre og Johnny Hansen vendte tilbage til landsholdet. Johnny først i årets sidste landskamp mod Vesttyskland, fordi Bayern München ikke tidligere ville give tilladelse til, at han spillede landskampe for Danmark.

År 1972

50 kampe på en sæson. 1972 blev det hidtil travleste år for VB's divisionshold. Spillerne, der endnu var amatører og havde et arbejde at passe ved siden af fodbold, var i ilden fra 16. januar til 23. november. To dage før træningen blev indledt sagde VB's bestyrelse ja tak til et tilbud fra Lufthansa og om være træningsmodstander i tre kampe i februar for Kenyas landshold, som havde kvalificeret sig til Africa Cup. Så første træningskamp blev spillet allerede den 29. januar i bidende kulde og snestorm mod Horsens fS. Det blev startskuddet til en sæson, der ud over turen til Kenya også kom til at omfatte 22 kampe i danmarksturneringen, kampe i landspokalturneringen, Inter Toto og for første gang Europa Cupen for mesterhold.

Det siges, at det blæser koldt på toppen, men det blæste hverken hårdt nok eller koldt nok til at fortrænge VB derfra. Divisionsholdet lunede sig på pladsen i solen og gjorde det endnu bedre end året før. Det danske mesterskab blev forsvaret på en måde, så der i efterårssæsonen var tale om

VB og så de andre, og i foråret blev det for tredje gang til sejr i DBU's landspokalturnering (de første gange var i 1958 og 1959).

Ungareren Jozsef Szentgyörgyi, der tidligere havde trænet HfS, havde overtaget trænerjobbet i VB efter Frits Godtfredsen og debuterede som træner for holdet i en tællende kamp den 12. februar i Nakuru - en tidligere engelsk garnisonsby 150 km. Nordvest for hovedstaden Nairobi - i den første af de tre kampe mod Kenyas landshold. Rejsetrætheden var endnu ikke kommet ud af kroppen, for det blev til et nederlag på 1-6. Dagen efter gik det noget bedre i Kisumo - en by ved Victoriasøen yderligere 160 km. mod nordvest - hvor kampen sluttede 1-1. Karsten Lund ramte i første halvleg stolpen og Allan Simonsen overliggeren, så det var VB, der havde chancerne. Den tredje kamp den 16. februar i Nairobi endte uafgjort 2-2 i overværelse af 10.000 tilskuere. VB kom i første halvleg foran 2-0, men Kenya fik udlignet inden pausen.

Selv om forberedelserne til forsvaret af mesterskabet havde været perfekte, løb VB allerede i sæsonens første turneringskamp ude mod Frem ind i et nederlag på 1-3. Det blev der så rådet lidt bod på de to følgende uger, hvor det i Vejle blev til 5-0 over Brønshøj, onsdag den 12. april 2-1 over Frem i semifinalen i DBU's landspokalturnering og derefter ude 6-1 over Hvidovre. Men holdet formåede ikke at fortsætte i samme spor. Efter 2-2 hjemme mod Køge og 2-1 ude over AGF blev det som optakt til pokalfinalen til nederlag 1-3 i Randers. Den dårlige generalprøve gav en god premiere, for i finalen mod Fremad Amager Kristi Himmelfartsdag - den 11. maj - vandt VB med 2-0 på mål af Jens Jørn Jensen og Allan Simonsen.

I de resterende kampe i foråret, blev det til endnu to VB-nederlag - bl. a. i forårets sidste kamp mod B 1903, der vandt 4-2 og dermed kunne holde sommerferie på førstepladsen med 15 point for 11 kampe. Det samme havde Køge, mens VB var på tredjepladsen med 13 point. Iver Schriver havde i løbet af foråret forladt VB til fordel for en professionel tilværelse i østrigsk fodbold. Han havde den 10. januar skrevet kontrakt med Sturm Graz og skulle starte i klubben den 15. juli, men da det kneb med at få spilletid på VB's divisionshold tog han til Østrig et par måneder før, han skulle starte, for at akklimatisere sig.

Efter sommerferien viste divisionsholdet en usædvanlig styrke. Ti sejre i træk blev det til. Efter den niende søndag den 22. oktober 2-1 over B 1901 i Nykøbing Falster kunne VB atter lade champagne propperne springe. Dermed var VB for anden gang vinder af "The Double".

Divisionsholdet formåede at holde fokus i danmarksturneringen, selv om holdet i september spillede to kampe i Europa Cup'en for mesterhold. Vi havde ikke fået nogen let lodtrækning, idet modstanderen i første runde var den belgiske storklub, Anderlecht, der var med i Europa Cupen for mesterhold for tiende gang. Det ærgrede mig, at det ikke var lykkedes FC Brügge at vinde det belgiske mesterskab, for så havde det været Ulrik le Fevre, vi havde fået på besøg på Vejle Stadion. Han havde i sommerpausen forladt Borussia Mönchengladbach og skrevet kontrakt med FC Brügge. Det lykkedes ikke Borussia Mönchengladbach at genvinde det tyske mesterskab for tredje

år i træk, men det skuffede ham sikkert ikke ret meget, for mesterskabet gik i stedet til vennen, Johnny Hansen og Bayern München.

I den første kamp i Bruxelles den 13. september vandt Anderslecht med 4-2 efter 1-0 ved pausen. Anderlecht skulle kun bruge et kvarter i anden halvleg til at lukke kampen. Holdet bragte sig foran 3-0, og alt syntes afgjort. Men lidt spænding blev der dog. Jørgen Markussen slap i det 19. minut fri på et langt udspark fra Niels Wodskou, og den belgiske målmand greb ham om benet med straffespark til følge, og på det scorede Finn Johansen. Fire minutter efter reducerede Finn Johansen yderligere med et drømmemål på et skud langt udefra. Først tre minutter før tid lykkedes det Anderlecht at lukke kampen definitivt med en scoring til 4-2.

14 dage senere var der 14.000 tilskuere til den første Europa Cup-kamp med VB som deltager på Vejle Stadion. Betingelserne for VB's videre deltagelse i Europa Cupen var en sejr på 2-0 eller 3-1, og håbet levede stadig efter de første 45 minutter. Anderlecht kom foran 18 minutter efter pausen, men den endelige afgørelse faldt først til allersidst, da VB kastede alt frem i et sidste forsøg på at vende kampen. Med to scoringer i det 39. og 40. minut afgjorde Anderlechts landsholdsspiller Rensenbrink definitivt kampen. VB havde også sine chancer i kampen, der i øvrigt blev ledet af den kendte engelske dommer, Jack Taylor - slagteren fra Wolverhampton.

Mesterskabet i 1971 havde også givet VB adgang til sommerens Inter Toto-turnering, hvor kampene dog ikke resultatmæssigt blev den store succes. Første kamp den 24. juni i Zilina i Tjekkoslaviet tabte VB med 1-3, og ugen efter blev det på Vejle Stadion til nederlag 0-3 til Eintracht Braunschweig. Der kom et point på kontoen, da VB i den tredje kamp ude mod svenske Landskrona fik 0-0. Derefter gik turen med damer til San Remo, hvor der også blev spillet en kamp mod et udvalgt hold, der også endte 0-0, men trods det uafgjorte resultat fik vi en stor pokal med hjem, som vi siden har brugt, når der har skullet foretages lodtrækninger i VB. På vejen hjem blev udekampen mod Eintracht Braunschweig afviklet, og det blev til et nederlag på 1-4. Dagen efter gik turen tilbage til Billund med fly fra Hannover, men da alle var på plads i maskinen, og vi næsten var klar til afgang kom flyskrækken op i Kirsten Hansen, der stod af flyet og hellere ville rejse med tog hjem til Vejle, så Tommy Hansen måtte også ud af flyet og ledsage sin kone hjem i toget. Hjemmebanefordelen i de to sidste Toto-kampe gav ikke VB yderligere point. Det blev til nederlag 1-2 til Landskrona og 2-4 til Zilina.

Derefter startede en hel usædvanlig sejrstime, der blev indledt den 6. august med 6-0 over AaB i landspokalturneringen 1972-73. Ind imellem de ti sejre i Danmarksturneringen blev det også til en sejr på 10-1 over Iver Schrivvers nye østrigske klub, Sturm Graz på Vejle Stadion den 30. august. Der var pause i turneringen på grund af de olympiske lege i München, hvor VB havde Allan Simonsen med på det danske hold. Ud over kampen mod Sturm Graz holdt VB formen ved lige med tre kampe i en nyindført divisions-turnering, hvor VB i foråret havde besejret Kolding IF 1-0 og B 1913 5-0. I de tre kampe i OL-pausen vandt VB 6-3 over Esbjerg fB, tabte 3-5 til B 1909 og vandt 2-0 over

Horsens fS. Det rakte kun til andenpladsen i puljen, idet B 1909 blev nummer et, fordi holdet havde scoret et mål mere end VB.

Den flotte sæson sluttede lidt trist, for efter nederlaget i den sidste kamp i Danmarksturneringen hjemme mod Hvidovre den 5. november, fulgte ugen efter endnu et nederlag i landspokalturneringen ude mod Silkeborg, der vandt 3-2 efter omkamp. Den ordinære kamp sluttede 2-2. Dermed havde VB det følgende år ingen mulighed for at gentage succesen i landspokalturneringen.

Klubbens talenthold var for tredje gang inviteret til at deltage i talentturneringen i Düsseldorf i pinsen, hvor vi denne gang var kommet i en meget svær pulje. I den første kamp mødte holdet Bayern München og tabte med 0-5, mens det i den anden blev til uafgjort med FC Köln. I den sidste kamp mod spanske Valencia, der havde spillet 0-0 mod både Bayern og Köln, vandt VB med 1-0 på et langskudsmål af Steen Juulsen. Resultaterne rakte til en tredjeplads i puljen. I en placeringskamp mod Turu Düsseldorf blev det til en VB-sejr på 8-0. Her brillierede Allan Simonsen med en række flotte scoringer, og han blev kåret som turneringens bedste spiller.

Allan Simonsen blev VB's 17. A-landsholdsspiller, da han debuterede på OL-landsholdet den 3. juli i Reykjavik. Island blev besejret med 5-2, og Allan scorede to af de danske mål. Han var først kort tid før OL kommet med i den danske OL-trup, men blev en af holdets bærende spillere i kampene under OL. Den første sæson på landsholdet blev det til ni A-landskampe.

År 1973

1973 vil først og fremmest blive husket for divisionsholdets indsats i Europa Cup'en for mesterhold. I modsætning til den første deltagelse året før i mesterholdenes turnering, hvor det blev til to nederlag, skabte VB denne gang resultater, der gav genlyd internationalt. Første modstander var det franske mesterhold FC Nantes, og den første kamp på Vejle Stadion den 19. september sluttede 2-2, efter at VB havde ført 2-1 ved pausen på mål af Jørgen Markussen og Karsten Lund. Til de 8.800 tilskuere ærgrelse fik Nantes udlignet efter godt en halv times spil i anden halvleg.

Der var ikke mange, der tillagde VB nogen reel chance i returkampen i Nantes 14 dage senere. Men Joseph Szentgyörgyi havde lagt en taktik, der gik ud på at holde Nantes stangen i første halvleg og dernæst prøve at score et mål efter pausen. Det lykkedes ganske godt. Der gik 28 minutter, inden Niels Wodskou blev sat på den første store prøve, og det var i de hele taget småt med store franske chancer i de første 45 minutter. VB startede anden halvleg med et par skudforsøg, og Tommy Hansen havde et hovedstød, hvor den franske målmand måtte vise sin klasse. Finn Johansen, der kom på banen 18 minutter efter pausen, var ved at gøre sig klar til at afløse Knud Nørregaard, da sensationen skete. Nantes off-side fælde kiksede, så Tommy Hansen omkring midterlinjen kunne spille Knud Nørregaard helt fri. Han havde set, at den franske

målmand stod langt ude, så fra omkring 40 meters afstand sendte han med et skruet spark bolden mod mål. Den faldt ned på græsset foran mål og trillede langsomt over strengen.

Det lykkedes VB'erne at holde stand i kampens sidste halve time. Der blev fightet - så intenst at det kort før tid betød enden på en flot fodboldkarriere for VB's Karsten Lund. Ude ved sidelinjen ville han tackle Nantes anfører, Henri Michel, der senere blev fransk landstræner, men ramte manden i stedet for bolden med et brækket skinneben til følge. Jeg var sammen med idrætslæge Sigurd Hansen med på sygehuset, og det blev aftalt, at Karsten først skulle opereres, når han kom tilbage til Vejle. De franske læger fikserede det brækkede ben, så Karsten næste dag kunne ligge på en bære i flyet tilbage til Billund.

Det brækkede ben betød Karsten Lund aldrig vendte tilbage til divisionsholdet. Han toppede på det tidspunkt ranglisten over spillere på VB's divisionshold med 310 kampe, og det var givet blevet til nogle hundrede mere. Han var trods alt kun 29 år, da uheldet skete.

Stod vi for en overraskelse i første runde af Europa Cup'en for mesterhold ved at slå FC Nantes ud af turneringen, blev resultatet af den første kamp i anden runde ikke mindre sensationel. Modstanderen i anden runde blev det skotske mesterhold Celtic, som stod langt nede på vores ønskeliste. Jeg havde hellere set, at vi havde trukket Bayern München med Johnny Hansen eller FC Brügge med Ulrik le Fevre, men sådan blev det ikke. Jeg anså ikke Celtic som så økonomisk attraktiv en modstander, som de tyske og belgiske mestre ville have været, men det resultat spillerne hentede i Glasgow, hvor både AGF og B 1903 tidligere havde hentet "pæne" klø, skulle vise sig, at jeg tog meget fejl.

Det skotske mesterhold havde vundet Europa Cup'en i 1967 og været i finalen igen i 1970, så VB var at regne for en "lilleput" mod en sådan modstander. Men der stod 0-0 på måltavlen efter de 90 minutter på Parkhead i Glasgow takket være en flot fighterindsats af spillerne og en lang række klasseredninger af Niels Wodskou til de 30.000 fanatiske tilskuers ærgrelse. Og så var det bare at komme hjem og sætte forsalget af billetter til returkampen i gang, så vi kunne spille returkampen for et udsolgt stadion. 18.600 tilskuere dannede rammen om kampen tirsdag den 6. november. Kampen var blevet rykket en dag frem for at undgå konkurrence fra kampene Dynamo Dresden-Bayern München og Glasgow Rangers-Borussia Mönchengladbach, der begge blev vist i tysk tv.

Det kunne være blevet alle tiders fodboldaften på Vejle Stadion, idet VB var tæt på at få en drømmestart. Jørgen Markussen få minutter efter kampen erobrede bolden og efter en kombination med Tommy Hansen sendte bolden ind bag den skotske målmand, men den svenske linjevogter vinkede for off side, så scoringen blev ikke anerkendt. I den målløse første halvleg havde VB ikke andre nævneværdige chancer, mens skotterne havde tre gode muligheder, men Niels Wodskou forhindrede, at de fik scoret. Celtic fik scoret det afgørende mål otte minutter før tid, efter en fejl i VB-forsvaret. Knud Herbert Sørensen, der ellers spillede en ny stor kamp som den centrale spiller i VB's forsvar, ville i stedet for at ekspedere bolden væk efter en centring, tage et træk, som blev for langt. Bolden endte for fødderne af Lennox, der med et resolut skud sendte

bolden ind bag Niels Wodskou. Dermed sluttede VB's anden Europa Cup-deltagelse lidt tamt oven på to for et dansk hold usædvanligt flotte internationale resultater.

I Danmarksturneringen var resultaterne i 1973 på det jævne. VB havde ved årsskiftet måttet sige farvel til stortalentet Allan Simonsen, der 1. januar startede sin professionelle karriere i Mönchengladbach, og det var et tab, der kunne mærkes. Kaj Poulsen var ved årsskiftet vendt hjem fra sin professionelle karriere i tysk og belgisk fodbold, men spillede kun få kampe på VB's divisionshold. I forårssæsonen vandt divisionsholdet med en enkelt undtagelse kun kampe på hjemmebane. Her blev det til uafgjort 2-2 i sæsonpremieren mod B 1901 og sejre 2-0 over Frem, 4-1 over Hvidovre, 1-0 over B 1903 og 4-1 over Køge, mens hjemmekampen mod AGF endte 1-2. Den enlige sejr på udebane kom i Næstved, hvor VB vandt med 4-0. Resultaterne - 12 point - rakte til en tredjeplads, ved sommerpausen. Frem og AaB var førende begge med 13 point for de 11 kampe.

Efterårssæsonen startede pænt med 1-0 over Randers Freja på Vejle Stadion og sejr i Århus over AGF på 2-2. Det blev derefter kun til 1-1 i hjemmekampen mod Næstved, og ude mod Hvidovre kom efterårets første nederlag, da Hvidovre vandt med 3-2, efter at VB havde ført 1-0 ved pausen. Generalprøven på deltagelsen i Europa Cupen for mesterhold var en kamp i Nykøbing Falster mod B 1901. Det blev en målrig affære, som sluttede 5-5. Efter den uafgjorte kamp hjemme mod Nantes og inden returkampen i Frankrig, spillede holdet kun en kamp i Danmarksturneringen, hvor det i Vejle blev til nederlag 1-2 til AB. Fire dage efter succesen i Nantes blev det til nederlag 2-3 ude til B 1903. Optakten til den første kamp mod Celtic blev til gengæld god, idet AaB blev besejret 3-0 på Vejle Stadion. Det uafgjorte resultat i Glasgow blev den følgende søndag fulgt op med et 0-1-nederlag i Køge, og det blev kun til et enkelt point - 1-1 hjemme mod KB - i kampen inden returopgøret mod Celtic. Efter nederlaget i den anden kamp til Celtic, blev der taget revanche den følgende weekenden med sejr 2-0 ude mod Frem i sæsonens sidste kamp.

Hvidovre, der var tredjesidst efter forårssæsonen med ni point, blev dansk mester med 27 point, Randers Freja og KB løb med sølv og bronze med 36 point, mens VB med 23 point måtte nøjes med fjerdepladsen.

I to kampe i landspokalturneringen blev det sejre over to 3. divisionshold - 2-1 over Esbjerg og 4-3 over Frederikshavn, så muligheden for en ny Europa Cup-deltagelse i 1974 var stadig til stede.

For tredje år i træk var divisionsholdet kvalificeret til sommerens Inter Toto-turnering, så sammen med Europa Cup-kampene og nogle private arrangementer, blev det en sæson med i alt 15 internationale kampe for divisionsholdet. Det blev til to sejre i Inter Toto-kampene, hvor vi for første gang vandt en kamp på udebane, men de fire point rakte kun til sidstepladsen i puljen. VB startede med at tabe 1-4 i Tjekkoslovakiet til AC Nitra og hjemme 0-2 til Eintracht Braunschweig, inden de første point kom ind på kontoen med sejr 5-1 i Vejle over FC Amsterdam. Endnu flottere blev resultatet lørdagen efter, da VB i Braunschweig vandt med 3-0 over det tyske bundesligahold. Det var en god optakt til sommerturen, som dette år gik til Lissabon i Portugal. Til gengæld blev

afslutningen på turen ikke så god for spillerne, der var en tur omkring Amsterdam, hvor det på det olympiske stadion blev til et nederlag på 1-5 til FC Amsterdam. I den sidste Inter Toto-kamp blev det på Vejle Stadion til et nederlag på 0-4 til AC Nitra, der blev suveræn vinder af puljen.

Årets to første internationale kampe endte begge målløse. Det var den 20. marts i Hamburg mod FC St. Pauli - kampen hvor Gert Eg fik sin debut på VB's divisionshold - og den 25. marts i Vejle mod Karlskoga Bofors. Niels Chr. Hüttel var ikke med i kampen mod sin tidligere svenske klub på grund af CF-tjeneste. Han var i gang med at aftjene sin værnepligt, hvilket han ikke havde fået gjort, inden han drog af sted til amerikansk fodbold. Inden starten på Danmarksturneringen blev det til endnu en international kamp på Vejle Stadion mod norske Brann Bergen, der vandt med 3-1. 3. maj var skotske Partick Thistle modstanderen i årets fødselsdagskamp, som sluttede med en VB'sejr på 3-2. Så VB's 90 års jubilæum blev fejret på behørig vis.

Tommy Hansen blev VB's 18. spiller på A-landsholdet, hvor Ole Fritsen fik come back efter syv et halvt års fravær. Tommy Hansen debuterede i en kamp mod Norge den 23. september i Trondheim, hvor Danmark måtte stille med et hold udelukkende bestående af amatørspillere. Tommy Hansen blev efter sæsonen 1973 professionel i belgiske Beerschot i Antwerpen.

Talenter går, og nye dukker op. I 1973 vandt VB for første gang DBU's talentturnering, hvor der med 160 klubber var rekorddeltagelse. Det var tiende gang, at VB var med. Holdet vandt den indledende pulje og derefter tre kampe mod andre puljevindere for at nå frem til finalestævnet i Sønderborg den 21.-22. juli. Det tegnede ikke til nogen god weekend for på vejen derved punkterede et af bussens hjul, så vi kom en time for sent til Sønderborg, men jeg havde heldigvis i planlægningen taget højde for, at den slags kunne ske, så vi var klar til kampstart. I semifinalen var modstanderen Sydjysk Alliance, der blev besejret 5-2. I finalen var modstanderen Vester Amt, som holdet besejrede med 5-1.

Det lykkedes ikke divisionsholdet at vinde det tredje danske mesterskab i træk, men til gengæld blev VB's bedste ynglingehold med Poul Erik Bech som træner dansk mester for første gang i klubbens historie. VB fik den sværest tænkelige vej til finalen. I første kamp var modstanderen vinderen af den københavnske mesterrække, Fremad Amager, som VB besejrede 5-1 i Vejle. Næste modstander var den fynske vinder, OB, som var en hård nød at knække i Odense. 3-3 efter ordinær spilletid, blev til 4-4 efter ekstra to gange 15 minutter, så afgørelsen skulle falde i en straffesparkkonkurrence. I den brændte OB sit tredje forsøg, mens alle fem VB-skytter scorede på deres forsøg. Modstander i finalen på Vejle Stadion blev Brøndbyernes Idrætsforening, der havde haft en noget lettere vej til finalen med Viking Rønne (5-0) og B 1901 (2-1) som modstandere. VB vandt finalen med 3-2 efter 2-2 ved pausen. Otte af holdets spillere blev senere divisionsspillere i VB.

År 1974

Ernst Netuka, der havde været VB-træner i fire år fra 1962-1965, vendte den 1. januar 1974 tilbage til klubben. Også denne gang skulle han starte med at bygge et nyt hold op, efter at klubben havde sagt farvel til spillere som Karsten Lund og Tommy Hansen. Han gav de unge chancen på holdet, så selv om vi havde været dansk mester i både 1971 og 1972, så da det igen blev til medaljer dette år, var der ikke færre end syv af de 12 medaljetagere, Knud Nørregaard, Gert Eg, Jan Knudsen, Lars Rosengaard, Knud Herbert Sørensen, Hans Junker og Jørgen Nielsen, der modtog deres første medalje.

I foråret var der ikke meget som tydede på, at VB skulle slutte blandt medaljetagerne. Det blev kun til otte point i forårssæsonen, og holdet lå tredje sidst i sommerpausen. Efter nederlag 2-3 i sæsonpremieren på Køge Stadion, vandt holdet sin første kamp den 7. april, hvor det blev til sejr 4-2 over Slagelse på Vejle Stadion, gik der mere end en måned, inden det på ny blev til en sejr. Det skete den 19. maj i Holbæk, hvor VB vandt med 2-1. Indimellem var der spillet fem kampe, hvor det kun blev til to point ved uafgjort i hjemmekampene mod Randers Freja (0-0) og B 1901 (2-2), mens det var blevet til nederlag mod B 1903, Næstved og Hvidovre. Efter sejren i Holbæk blev det også til gevinst søndagen efter - 3-1 over KB i Vejle. Derefter tabte holdet de to sidste kampe inden sommerferien i Aalborg og hjemme mod Frem.

I efteråret gjorde holdet det lige så godt som det senere mesterhold, KB. Begge klubber opnåede 17 point ud af 22 mulige. VB vandt samtlige hjemmekampe - 3-2 over Hvidovre, 4-0 over Holbæk, 3-0 over AaB, 7-0 over Køge og 2-1 over B 1903. Efteråret startede med 0-0 i Randers, men i de resterende ti kampe faldt der en afgørelse. I Nykøbing Falster blev det sejr 2-1, i Valby 4-2 over Frem og i Slagelse 3-0, mens holdet tabte 0-2 til KB i Idrætsparken og efterårets sidste kamp 2-4 i Næstved, som kæmpede for at undgå nedrykning, mens VB inden kampen var sikker på sølvmedaljer. KB sluttede med 33 point, VB med 25 point, og B1903 tog bronzen med 24 point i kraft af en bedre måldifference. Med andenpladsen i 1. division havde VB for første gang kvalificeret sig til at deltage i UEFA Cup'en året efter.

Pokaldrømmene blev der sat en stopper for den 11. april, da OB besejrede VB 2-0 i Odense, men i den nye turnering, der startede efter sommerferien, spillede VB med tenniscifre. Det blev først 6-0 over Lyngby og dernæst 6-2 over Svendborg i begge tilfælde i Vejle.

1974 var et år med få internationale kampe, men VB var for femte gang med i sommerens Inter Toto-turnering, hvor VB denne gang undgik sidstepladsen i puljen. VB lagde ud hjemme med uafgjort 0-0 mod Banik Ostrava fra Czekkoslovakiet, men tabte derefter ude 0-2 til polske Legia Warszawa. Derefter blev det til en sejr på 3-0 ude over IFK Norrköping. Som optakt til sommerturen, der dette år gik til Baden ved Wien, hvortil kvinde- og passiv-gruppen var startet tidligt om morgen lørdag den 13. juli, mens spillertruppen først tog af sted lørdag formiddag, spillede søndag VB udekampen mod Banik Ostrava og tabte med 0-2. Mandag morgen var vi klar til at tage fra Ostrava til Wien med bus - en rejse, der var beregnet til at vare fire-fem timer. Men på den anden side af jerntæppet overholdes alle regler, så vi sneglede os af sted og var først

fremme i Wien ved 20-tiden. Fredag eftermiddag gik det hjemad, så spillerne kunne være klar til hjemmekampen mod Legia Warszawa søndag. Det var holdet dog ikke, og det polske hold kunne tage hjem med en 4-0-sejr i bagagen. Bedre gik det om tirsdagen, hvor FC Brügge og Ulrik le Fevre gæstede Vejle Stadion. VB førte 1-0 ved pausen og kom foran 20 ti minutter ind i anden halvleg, men alligevel lykkedes det Brügge at vinde kampen, bl. a. på grund af et målmandsdrop af Niels Wodskou.

I den sidste kamp i Inter Toto blev det til 1-1 mod IFK Norköping, som dermed fik overladt sidstepladsen i puljen. Som optakt til turneringen var der blevet spillet to træningskampe mod svenske modstandere. I den første blev det til nederlag 0-2 til AIK Stockholm, mens det ugen efter blev til sejr 3-2 over Örebro.

Skønt der kun var to spillere fra mesterholdet året før, lykkedes det VB's ynglinge for andet år i træk at hjemføre det danske mesterskab. DBU havde indført en Danmarksturnering for ynglinge med to kredse – en øst og en vest for Storebælt - og VB vandt vestkredsen i kraft af bedre måldifference end AGF. Begge hold opnåede 35 point i de 22 turneringskampe. VB's modstander i de to finalekampe - en hjemme og en ude - blev Næstved. Også her blev scorede mål afgørende for hvilken karat medaljerne skulle være af. VB vandt først 3-1 i Vejle og tabte weekenden efter 2-4 i Næstved. VB blev samlet vinder i kraft af reglen om flest scorede mål på udebane.

Som optakt til de afgørende kampe om det danske mesterskab var ynglingeholdet på tur til Vejles franske venskabsby, Roquebrune-Cap Martin. Jeg var i 1973 blevet ansat ved Vejle Kommunes idrætsforvaltning og stod for et besøg af et fransk fodboldholds visit i Vejle, og det var en genvisit for dette besøg, som ynglingeholdet var på i 1974. Turen derved foregik med tog - en rejse på 30 timer. Vi fik en yderst flot behandling og var til modtagelse på rådhuset i Roquebrune-Cap Martin, der er en forstad til Monaco, men er fransk. I Vejle vandt vi kampen mod franskmændene med 14-1, men dernede blev det kun til en sejr på 3-1. I en anden kamp under opholdet ved Middelhavskysten spillede holdet 1-1 mod et hold ungseniorer fra AS Monaco.

Ynglingeholdet var i pinsen med i en international turnering i Mönchengladbach samtidig med, at klubbens talenthold deltog i turneringen for talenthold i Düsseldorf. Klubbens talentmasse var så stor, at vi kunne stille stærke hold begge steder - og begge steder også nå finalen. Ynglingeholdet vandt deres finale 2-0 over værtsklubben FC Mönchengladbach, som holdet også havde mødt i den indledende pulje og spillet uafgjort imod. Nummer et og to i de to puljer havde derefter spille semifinaler mod nummer to og et fra den anden pulje, og her havde FC Mönchengladbach vundet over Borussia Mönchengladbach, mens VB havde besejret Rot-Weiss Essen med 2-0.

I Düsseldorf blev talentholdet puljevinder efter sejre 3-0 over arrangørklubben, Turu Düsseldorf samt 1-0 over både Hajduk Split og Hamburger SV. Finalemodstanderen blev Liverpool, der også var ubesejret i den indledende pulje. Det var VB'ernes tredje kamp på fire dage, og det blev afgørende. Mens vi var amatører, levede Liverpool-spillerne af at spille fodbold. Liverpool vandt kampen 1-0 på et mål, der aldrig burde være anerkendt. Den engelske spiller, der scorede,

skubbende med begge hænder forinden tydeligt for alle andre end dommeren Jan Knudsen væk, men det forventede dommerfløjt udeblev. Knud Herbert Sørensen blev kåret til turneringens bedste spiller.

I DBU's talentturnering nåede holdet atter frem til finalerunden. I de indledende kampe kunne vi stille med et hold, hvor seks spillere havde haft kampe på divisionshold, og det blev til tre sejre 3-2 over Frem, 3-1 over B 1903 og 2-1 over B 1909. På den videre vej frem mod finalestævnet, måtte VB undvære divisionsspillerne, idet de skulle være med i VB's Inter Toto-kampe, men alligevel blev det til sejre 6-3 over Kystalliancen fra egnen nord for København, 3-0 over Varde G og 3-1 over Nyborg. Finalestævnet blev henlagt til Roskilde, hvor VB lørdag havde OB som modstander og vandt med 8-7 efter straffesparkkonkurrence. Den ordinære kamp sluttede 1-1. I finalen mod Roskilde tabte VB 0-1, bl. a. på grund af skader fra lørdagens OB-kamp. Efter den måtte Ulrich Tychosen til behandling på sygehuset for en skulderskade, og Per Lorenzen tilbragte natten med en pose blyvand på skinnebenet, og Hans Jørgen Møller spillede med en fiberskade i låret.

Knud Nørregaard blev VB's 19. landsholdsspiller. Han debuterede mod Togo i Lome den 6. marts, da han kom på banen i anden halvleg i en kamp som Danmark vandt med 2-0. Han blev også skiftet ind i den anden kamp på turen, hvor Danmark også vandt med 2-0 over Dahomey (Benin).

Både Ulrik le Fevre og Allan Simonsen var med i landskampe, mens Bayern München ikke ville slippe Johnny Hansen til kampe for Danmark. Han blev til gengæld det år den første dansker, der var med til at vinde Europa Cup'en for mesterhold.

Den 8. juli havde Vejle besøg af regentparret, som havde prinserne Frederik og Joachim med. Ved modtagelsen på rådhuset fik de to meget fodboldinteresserede prinser overrakt en fodbold med Allan Simonsens autograf, som kommunaldirektør Oluf Jensen havde bedt mig om at skaffe. Senere havde jeg fornøjelsen af sammen med kulturudvalgsformand Jens Olsen at vise dronning Margrethe rundt på biblioteket og det nye kondicenter i Idrættens Hus. Og om aftenen var vi til reception på Dannebrog.

År 1975

Med andenpladsen og sølvmedaljerne i 1974 havde VB kvalificeret sig til at deltage i UEFA-turneringen i 1975, men der kom VB ikke med, for Kristi Himmelfartsdag i Københavns Idrætspark vandt VB for fjerde gang DBU's landspokalturnering og skulle dermed være den danske deltager i Europa Cup'en for pokalvindere.

Vejen til pokalfinalen gik for VB gennem det nordjyske. Den 27. marts vandt VB med 3-1 i Frederikshavn, og den 10. april i semifinalen ligeledes med 3-1 over AaB i Aalborg. Finalemodstander i Idrætsparken blev Holbæk, som i 86 minutter jagtede en VB-føring, idet Gert Eg allerede i det fjerde minut scorede det mål, der blev afgørende. Der var 26.300 til finalen.

I efteråret fortsatte pokalsucces'en, idet VB først vandt hjemme 4-2 over Randers Freja og dernæst 2-0 i Aalborg, så holdet fortsat ville være med i turneringen i 1976.

Deltagelsen i Europa Cup'en for pokalvindere blev kort. Vi trak hollandske FC Den Haag, og turneringen var slut efter første runde, idet FC Den Haag vandt begge kampe med 2-0. Den første kamp blev spillet i Vejle, og den trak kun 5.300 tilskuere.

I Danmarksturneringen var indsatsen heller ikke særlig god. 1. division var blevet udvidet til 16 hold i stedet for 12, så nu skulle der spilles 30 kampe. Efter forårssæsonen var VB placeret som nummer 11 med 14 point for 15 kampe, og meget bedre blev det ikke i efterårssæsonen, så holdet sluttede som nummer ti med 26 point for 30 kampe. Køge blev dansk mester med 41 point i kraft af en bedre måldifference end Holbæk. Bronzemedaljerne tog Næstved sig af med 38 point.

Divisionsholdet spillede i alt 52 kampe - en pr. uge - i 1975. Niels Wodskou var som den eneste af holdets spillere med i dem alle, hvilket han også havde været i den foregående sæson, hvor der dog kun blev spillet 41 kampe. Han blev dette år den tredje VB'er, der nåede op over 300 kampe på divisionsholdet.

Som optakt til sæsonen var vi en tur i England, hvor divisionsholdet den 10. marts mødte Leicesters reservehold og tabte med 1-2, mens det to dage senere i Glasgow blev til et 0-2-nederlag mod Partick Thistle. Tilbage i Vejle blev det til endnu to internationale kampe inden turneringsstarten. Holdet vandt den 15. marts 2-1 over svenske Vester Frölunda og tabte den 18. marts med de samme cifre til AIK Stockholm.

I sommerens Inter Toto-turnering slutter VB sidst i puljen med tre point. Pointene kom i første og sidste kamp. VB lagde ud med 2-2 ude mod tabte dernæst 0-5 hjemme til Eintracht Braunschweig og 1-4 i Vojvodina i Novi Sad. Damerne var med til Jugoslavien, hvor VB-truppen tilbragte en uge i Split, inden det på hjemturen blev til et 0-3-nederlag i Braunschweig. FC Zürich vandt med 2-0 i Vejle, hvorefter VB gjorde Eintracht Braunschweig til puljevinder ved på Vejle Stadion at besejre Vojvodina med 3-2.

VB's ynglingehold vandt for tredje år i træk det danske mesterskab. I vestkredsen i Danmarksturneringen for ynglinge var holdet helt suverænt og tabte kun en af de 22 kampe - til bysbørnene fra Vejle FC - og sluttede med 40 point, fem mere end AGF havde på andenpladsen. Finalemodstanderen hed denne gang Frem, der vandt den første kamp i Valby med 3-1. Returkampen blev afviklet søndag den 16. november, hvor ynglinge overtog grønsværen efter 1. divisionskampen mellem VB og B 93. Den blev overværet af 1200 tilskuere, hvoraf de 750 blev og tog ynglingekampen med. VB fandt helt andre takter frem end i den første kamp, og Frem blev spillet ud af banen især i anden halvleg. VB vandt kampen 4-0 efter 1-0 ved pausen.

VB hentede også en triumf i DBU's talentturnering. VB vandt den indledende pulje efter 3-1 ude over Hvidovre, 1-1 ude mod Silkeborg IF og 8-2 hjemme over Vanløse. I den første

puljevinderkamp var modstanderen Rødovre, der i Vejle klarede 3-3 i den ordinære spilletid. Der blev ikke scoret i omkampen, så afgørelsen faldt på staffespark og VB's sejr kom til at lyde på 10-9. Derefter blev det 3-1 hjemme over Varde og 3-1 ude over Nr. Sundby Alliancen. DBU henlagde finalestævnet til Rougsø Alliancens hjemmebane i Auning på Djursland. VB vandt semifinalen mod Brønshøj med 3-2, mens hjemmeholdet i den anden kamp tabte 2-6 til FB. I finalen søndag eftermiddag måtte FB sande, at man ikke både kan blæse og have mel i munden. Efter lørdagens semifinale sendte FB to af spillerne - bl. a. Preben Elkjær - med fly til København, så de søndag formiddag kunne være med på FB's førstehold i en kamp i landspokalturneringen. Den endte uafgjort, så der også måtte omkamp og straffesparkkonkurrence til, inden de to spillere kunne tage med fly retur til Djursland og finalen i talentturneringen. De to spillere var trætte efter formiddagens kamp, og derfor blev finalen ikke den kamp, den burde have været. VB kom foran 1-0 inden pausen og øgede i anden halvleg til 3-0. En træt Preben Elkjær klappede på et tidspunkt af en dommerkendelse og blev vist ud, så det til slut blev en let sag for VB'erne at sætte et flot punktum for 15 talentkampe i 1975.

Holdet havde i pinsen været til talentturneringen i Düsseldorf, hvor det i den indledende pulje dog kun blev til et enkelt point. Holdet tabte 1-2 til FC Liverpool og 0-1 til VfL Bochum og spillede uafgjort 0-0 mod Turu Düsseldorf. I kampen om femtepladsen tabte VB med 0-4 til Fortuna Düsseldorf.

År 1976

Efter at han tre år i træk havde hjemført det danske mesterskab til klubben i danmarksturneringen for ynglinge, hentede VB for første gang en træner til divisionsholdet i egne rækker. Poul Erik Bech blev enerådende omkring sammensætningen af holdet, idet VB på generalforsamlingen den 21. januar efter ønske fra spillerne havde nedlagt UK og i stedet alene havde overladt til cheftræneren at sammensætte holdet. Der var 47 stemmer for forslaget, 42 imod.

I det første af sine tre år som træner for VB's divisionshold høstede Poul Erik Bech ingen triumfer med holdet, som han havde gjort det med ynglingene de tre foregående år, men det skulle komme. I sæsonens 1976 hentede VB i forårssæsonen kun 16 point i de 15 kampe. Holbæk førte ved sommerferien 1. division med 23 point for 15 kampe foran B 1903 med 22 og AaB med 21. Det blev dog ikke Holbæk, der hjemførte det danske mesterskab. B 1903 gjorde det bedst i efterårssæsonen og blev dansk mester med 40 point for sæsonens 30 kampe, mens Frem tog sølv og KB bronze begge med 39 point. VB sluttede som nummer seks i 1. division med 35 point. Holdet var i sommerpausen blevet styrket, idet Johnny Hansen havde stoppet sin professionelle karriere i tysk fodbold. Det styrkede naturligvis holdet, at det fik en spiller med, der to gange havde været med til at vinde Europa Cup'en for mesterhold. Bayern München vandt Europa Cup'en for mesterhold tre år i træk, mens Johnny Hansen spillede i klubben, men han var kun med i den første og den tredje finale. Den midterste finale måtte han nøjes med at overvære fra en sygeseng, idet han op til kampen var blevet ramt af en blodprop i benet.

Drømmene om en ny pokaltriumf brast for VB den 15. april på Vejle Stadion. I kvartfinalen var modstanderen Esbjerg fB, der vandt med 6-3 efter omkamp og straffesparkkonkurrence. Den ordinære kamp sluttede 2-2 efter 1-1 ved pausen, og da begge hold scorede en gang i første halvleg af den forlængede spilletid, blev det også nødvendigt med straffespark. Her blev Esbjerg-målmanden Ole Kjær den store helt. Han tog først Ib Jacquets forsøg, og reddede også da Gert Eg sparkede. Da Peter Hansen derefter på det tredje VB-spark sendte bolden over mål, var afgørelsen faldet, for EfB havde scoret på sine tre første straffespark.

Det pokalnederlag fik VB dog revanche for senere på året. Efter at have startet pokalturneringen 1976-77 med en 2-0-sejr i Ikast, blev modstanderen i anden runde atter EfB, men denne gang vandt VB 2-1 efter forlænget spilletid.

VB var i 1976 ikke med i sommerens Inter Toto-turnering, så det blev et år med få internationale opgaver. Alligevel spillede divisionsholdet det år 50 kampe. Det tæller selvfølgelig godt, at der nu spilles 30 kampe i Danmarksturneringen, og hele fire spillere, Flemming Serritslev, Jan Knudsen, Jørgen Markussen og Niels Wodskou var med i dem alle. Det var dog kun Flemming Serritslev der var med i alle sæsonens 50 kampe. En medvirkende årsag til, at antallet af andre kampe nåede op på 12, var aflysning på grund af frostvejr af de to første runder i Danmarksturneringen, så der i stedet i hast måtte arrangeres træningskampe.

Sæsonens første internationale opgave gik langt over forventning. I forbindelse med et træningsophold i Achim spillede VB den 9. marts mod Werder Bremens bundesligahold. Det skulle have været en kamp, hvor tyskerne tankede selvtillid med en komfortabel sejr, men VB ville det anderledes. Kampen sluttede 1-1 - første halvlegs resultat - og det passede absolut ikke Werders træner, Otto Rehagel.

Derefter mødte VB et hold fra et land, som danske klubber sjældent spiller imod. Gamla Karleby fra Finland var i Danmark for at forberede sig til den kommende sæson og var part i en målrig kamp i Vejle den 15. marts. VB vandt med 6-4 efter 2-2 ved pausen.

Den 3. maj på VB's 85 års fødselsdag gæstede Borussia Mönchengladbach med Allan Simonsen på holdet Vejle Stadion. Det vesttyske mesterhold gav VB en fodboldlektion. I overværelse af 19.100 tilskuere vandt Borussia med 4-0. Allan Simonsen scorede tre af målene. Kampens dommer bar englænderen Jack Taylor, som havde været dommer i VB's første Europa Cup-kamp på Vejle Stadion, og som siden havde dømt VM-finalen mellem Vesttyskland og Holland i München.

Som optakt til efterårssæsonen blev der også spillet to internationale kampe. Den 22. juli kom Hannover 96 på besøg i Vejle, men var ikke nær så attraktiv en modstander som Borussia Mönchengladbach, idet kampen kun samlede 700 tilskuere. Den sluttede 1-1, efter at Hannover havde ført ved pausen. Den tredje august mødte VB belgiske Beerschot med Tommy Hansen på Vejle Stadion. Belgierne var i træningslejr som optakt til den nye sæson i Vingsted. Det var Johnny Hansens første optræden for VB efter hjemkomsten, og han var medvirkende til den belgiske sejr,

idet han begik straffespark, som danske Benny Nielsen scorede på. Beerschot vandt kampen med 3-2 efter 1-1 ved pausen. Jeg havde også arrangeret en kamp for Beerschot mod Holstebro, så de fik to kampe under opholdet i Danmark.

Knud Herbert Sørensen blev det år VB's 20. A-landsholdsspiller. Han debuterede på landsholdet i en kamp mod Israel i Tel Aviv den 4. april (dansk sejr 1-0). Johnny Hansen og Allan Simonsen var med i Danmarks første VM-kvalifikationskamp ude mod Cypern den 23. maj (dansk sejr 5-1), men det var som repræsentanter for Bayern München og Borussia Mönchengladbach, men i efterårets fem landskampe var Johnny Hansen med som spiller i VB.

På DBU's repræsentantskabsmøde faldt et forslag om at indføre kontraktfodbold i Danmark. Der var flertal, men det var ikke tilstrækkeligt stort. 60 stemte for, 49 imod. En vedtagelse krævede to tredjedeles flertal.

Til gengæld blev der ændret på JBU's struktur. Jeg havde sammen med JBU's senere formand Hans Erik Jensen, Randers, senere formand for lokalunionerne og næstformand i DBU Henning R. Jensen, Skagen, senere borgmester i Aalborg, Henning G. Jensen, Lindholm og Iver Ravn, Åbenrå sæde i det udvalg, der kom med oplægget til en modernisering af lokalunionen. Jensen-udvalget, som det lidt spøgefuldt blev kaldt, fordi alle med undtagelse af Iver Ravn hed Jensen til efternavn - vi havde i øvrigt JBU's kontorleder, Harry Jensen som sekretær - foreslog ud over regionsopdelingen også, at JBU's årsmøde fra at være et delegeretmøde skulle være et repræsentantskabsmøde, men så langt var de jyske fodboldledere ikke rede til at gå. På årsmødet, der for første gang blev holdt i Vejle, blev regionsopdelingen vedtaget med 418 stemmer for og kun ti imod. Men repræsentantskabsmødet blev bibeholdt.

Ifølge JBU's nye vedtægter skulle der forud for årsmødet i hver af de fire regioner - Århus og Vejle Amter var gjort til en region - holdes et regionsmøde med valg af en regionsbestyrelse på tre medlemmer, hvoraf formanden fik sæde i JBU's bestyrelse. Dette møde blev holdt den 30. november i Skanderborg, hvor Hans Erik Jensen blev valgt til formand, jeg blev næstformand og Flemming Kristensen fra Horsens fS sekretær.

År 1977

1977 blev et meget begivenhedsrigt år i VB. Divisionsholdet nåede helt op på at spille 53 kampe, bl. a. på grund af en tur til Senegal i Afrika og succes i først DBU's landspokalturnering og efterfølgende i Europa Cup'en for pokalvindere samt en international turnering i Vejle i anledning af Vejle Bys 650 års købstadsjubilæum.

I kvartfinalen i landspokalturneringen vandt divisionsholdet den 7. april på Vejle Stadion 4-2 over Køge. I semifinalen den 27. april fik VB også fordel af hjemmebane mod Vanløse, og den kamp vandt holdet 3-2, efter at Vanløse havde ført 2-0 ved pausen. Udvidelsen af Danmarksturneringen i 1975 havde betydet, at hold i 1. division nu skulle igennem fire kampe mod hidtil tre for at nå

finalen. Her blev VB's modstander Kristi Himmelfartsdag i Københavns Idrætspark B 1909, og her sikrede Knud Nørregaard os den tredje pokaltriumf på kun seks år og den femte i alt. Ved endnu en pokaltriumf ville vi dermed vinde pokalen til ejendom. Efter 0-0 ved pausen bragte Ib Jacquet efter godt en times spil VB foran, men blot minuttet efter fik B 1909 udlignet. Knud Nørregaards scorede sejrsmålet seks minutter før tid.

I efteråret blev det også til VB-sejre i de to første kampe i den ny pokalturnering - 31. juli 3-0 over B1913 i Vejle og 10. august ligeledes på hjemmebane 4-1 over Helsingør.

Pokalsejren gav atter VB billet til en af de store europæiske turneringer, og for en gangs fik vi ved lodtrækningen i Zürich en overkommelig modstander i første runde. VB trak Progres Niedercorn fra Luxemburg og skulle på udebane i den første kamp. Den 14. september vandt VB efter at have domineret kampen 1-0 i Luxemburg og i returkampen den 28. september på Vejle Stadion blev klasseforskellen ganske synlig. 8.400 tilskuere så VB vinde med 9-0 efter 3-0 ved pausen. Sejren blev så stor ikke mindst i kraft af Knud Nørregaards hattrick i løbet af syv minutter i starten af anden halvleg.

Så jeg måtte den følgende fredag atter til lodtrækning på Hotel Atlantic i Zürich. Der var kun fire klubber tilbage i bowlen, da VB blev trukket ud og dermed skulle have hjemmebane. Blandt de tre tilbageværende var den norske deltager Brann Bergen, som jeg gerne ville have haft som modstander, for så havde vi haft en fin chance for også at komme videre til kvartfinalen. Men vi trak den græske storklub, PAOK Saloniki, mens Brann fik Twente Enschede som modstander.

Der lå en tæt tåge over Vejle Stadion, da den første kamp mod grækerne blev spillet den 19. oktober. Det var svært for de 4.700 tilskuere at følge med i, hvad der skete på grønsværen. Gert Eg bragte VB foran 1-0 efter 12 minutters spil, men det var først da Poul Erik Østergaard kom på banen i det sidste kvarter, at der skete noget afgørende. Poul Erik Bech havde af taktiske grunde, så han kunne have Jan Knudsen på den defensive midtbane, sat Poul Erik Østergaard ud på bænken, og da han kom ind, var det i stedet for Knud Nørregaard på højre fløj. To minutter efter hans entre fik han sendt en aflevering af sted til Ib Jacquet i den modsatte side. Undervejs fik en græker taget farten af bolden, så den pludselig lå til en oplagt chance til VB'eren, så han med to minutter igen kunne øge til 2-0. Og VB's chancer forud for returkampen blev yderlige forøget, da Poul Erik Østergaard et minut før tid øgede til 3-0.

Vi var spændte på, om 3-0-føringen fra den første kamp var nok til at komme videre til kvartfinalen, for i Grækenland ville PAOK få et entusiastisk publikum i ryggen. Der var dog uro i POAK op til kampen. Klubbens irske træner, Billy Bingham havde forladt Grækenland efter en uoverensstemmelse med klubbens præsident, der havde blandet sig i den senere irske landstræners dispositioner. Så det øgede vore chancer.

Grækerne scorede første gang efter 22 minutters spil, men der blev ikke scoret yderligere i første halvleg, selv om grækerne i de første 45 minutter lagde en langt større pres på VB-forsvaret end

frygtet. Og det fortsatte i anden halvleg lige indtil det 74. minut, hvor Ib Jacquet udlignede. VB-scoringen trak den sidste luft ud af grækerne, som nu skulle op på at vinde med 5-1 for at gå videre. Det lykkedes grækerne at score endnu en gang - i kampens sidste minut - og dermed vinde med 2-1. Det var dog os, der med en samlet sejr på 4-2 gik videre til kvartfinalen i foråret 1978.

I sommerpausen havde det været "Farvel Ulrich, goddag Ulrik". 21-årige Ulrich Thychosen havde skrevet kontrakt med den belgiske klub Royal FC Antwerpen fra 1. juli. Samtidig stoppede Ulrik le Fevre sin professionelle karriere. Han havde været ude i otte år, tre i Borussia Mönchengladbach med to tyske mesterskaber til følge og fem i FC Brügge, hvor det blev til tre belgiske mesterskaber. Han sluttede som både belgisk mester og pokalvinder og kom hjem med en skade fra pokalfinalen, og det betød, at han i efteråret kun var med i syv kampe for VB - fem i Danmarksturneringen og de to Europa Cup-kampe mod Progres Niedercorn.

Ulrich Thychosens overgang til de professionelle rækker betød debut til lillebror, Steen Thychosen på divisionsholdet. Det skete den 26. juli, hvor vi for tredje gang havde besøg af Borussia Mönchengladbach. Allan Simonsen og hans tyske holdkammerater, der havde været i finalen i Europa Cup'en for mesterhold og tabt 1-3 til Liverpool med Allan Simonsen som den enlige tyske målscorer, trak denne gang 9.000 tilskuere på Vejle Stadion, men kunne ikke helt leve op til tidligere tiders storhed og måtte nøjes med en sejr på 1-0. Kampen var også et led i Vejle Bys 650 års købstadsjubilæum. Målet i finalen og hans indsats i de øvrige europæiske kampe betød, at Allan Simonsen som den hidtil eneste danske fodboldspiller det år blev kåret til "Årets spiller i Europa".

Kåringen af Allan til "Årets fodboldspiller i Europa", skete 2. juledag, hvor han var i Vejle for at deltage på et hold af tidligere VB'ere, som nu var professionelle i udlandet, i en indefodboldturnering i Idrættens Hus arrangeret i anledning af Vejle Bys 650 års jubilæum. Allans kone, Anette, der var blevet hjemme i Mönchengladbach, ringede til mig og fortalte, at hun var blevet ringet op af en journalist, der ville tale med Allan i anledning af, at han var blevet kåret til "Årets spiller i Europa". Jeg prøvede at finde Allan for at overbringe ham nyheden, men han havde netop sammen med Tommy Hansen taget af sted fra Idrættens Hus for at tage hen og spise et par røde pølser i pølsevognen i Skolegade. Der fik vi hentet ham tilbage til Idrættens Hus, og jeg fik fat i en flaske champagne, så vi kunne fejre udmærkelsen med de spillere, der endnu var tilbage i Idrættens Hus.

Det var som nævnt også en international turnering i juli med deltagelse af hold fra Vejles venskabsbyer, Molde i Norge og Elfsborg Borås fra Sverige samt Tommy Hansens belgiske klub, Beerschot. Turneringens første kamp mod Molde vandt VB med 2-1 og spillede derefter 2-2 mod Beerschot, mens det i den sidste kamp blev til et nederlag på 0-1 mod Elfsborg. Beerschot blev i øvrigt vinder af turneringen.

Rækken af internationale kampe dette år blev som nævnt indledt i Senegal - en tur, der kom i stand med kort varsel, fordi en tur til Indonesien ikke blev til noget. Den kom vi først på året efter.

Vi prøvede i forberedelserne til sæsonen at kombinere det sportslige med oplevelser for spillerne og gerne langt hjemmefra, så det var noget ekstraordinært.

I Senegal spillede holdet to kampe mod klubhold og en mod Senegals landshold. I den første kamp mod et af Senegals bedste klubhold vandt VB trods de uvante forhold den 15. marts med 4-1. Tre dage senere i N'Gor mod amatørholdet AS Meridien fra 2. division måtte Jørgen Markussen i stedet for at spille være dommer, da den bestilte dommer fra Dakar udeblev. VB vandt kampen 2-0. Derfor nåede Jørgen Markussen først sin kamp nummer 250 på divisionsholdet, da VB den 20. marts mødte Senegals landshold i Dakar. Landsholdet vandt kampen mod 1-0 efter en målløs første halvleg.

I Danmarksturneringen indfrie divisionsholdet stort set forventningerne i forårssæsonen, Det blev til syv sejre og fem gange uafgjort i de 15 kampe. 19 point rakte til en tredjeplads ved sommerpausen. Det samme havde B 1903 og Randers Freja, mens OB var førende med 24 point. Fynboerne vandt 10 af forårets kampe og tabte kun en enkelt gang. Niels Wodskou, der i fjor havde overtaget førstepladsen på ranglisten over spillere med flest kampe på divisionsholdet, spillede den 12. maj sin kamp nummer 350 på holdet, men det synes holdkammeraterne ikke skulle fejres med en sejr. Frederikshavn klarede sig bedst i vandpantominen, som blev erstatning for den planlagte kamp 2. påskedag, hvor pludseligt vintervej betød aflysning af 10 af 15 planlagte kampe i Danmarksturnerings tre divisioner.

I efterårssæsonen gik det knap så godt. I perioden med kampene i Europa Cup'en for pokalvindere ramte spillernes kræfter ikke også til store præstationer i Danmarksturneringen, hvor holdet tabte tre kampe i træk 1-2 hjemme til B 1909, 0-2 i Køge og 2-3 i Idrætsparken mod KB. Hjemme blev det kun til 1-1 mod Kastrup, inden et nyt nederlag 0-1 i Esbjerg. Derfor sluttede holdet "kun" på fjerdepladsen med 34 point, fordi holdet måldifference var dårligere end Esbjergs. Vestjyderne snuppede bronzemedaljerne. Også B 1901 og Kastrup sluttede med 34 point. VB kunne dog i den sidste kampe havde snuppet bronzemedaljerne ved at vinde udekampen mod B 1903. Kampen sluttede 3-3, og dermed holdt københavnere, der tog sig af sølvmedaljerne med 39 point, ude af medaljerækken. OB blev suverænt dansk mester med 47 point og tabte i hele sæsonen kun to kampe.

I 12 år havde der været talt om at indføre betaling af spillerne i dansk fodbold. Klubberne stillede stadig større og større krav til spillerne både i form af flere kampe og øget træningsmængde. Der havde de seneste år været flertal for professionel fodbold i Danmark, men der var ikke det nødvendige to tredjedele flertal. Det blev der ændret på i 1977. På min 50 års fødselsdag den 29. juli havde Gunner Overgaard i Jyllands-Posten en artikel med Harald Nielsen og manden, der havde fået gang i 6-dagesløbene i Danmark igen, Helge Sander fra Herning (senere borgmester i byen og også videnskabsminister) om deres tanker om at indføre professionel fodbold i Danmark ved at lave en privat liga. De offentliggjorde en færdig plan den 31. juli.

Det fik sat skub i tingene i DBU. Den 29. oktober var der indkaldt til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde. Her stemte 95 for et skitseforslag om indførelse af kontraktfodbold i Danmark. Kun 14 stemte imod. De endelige regler for professionel fodbold herhjemme fra sæsonen 1978 skulle først endeligt vedtages på DBU's ordinære repræsentantskabsmøde den 28. februar 1978.

I VB gik vi straks i gang med at forberede de nye tider. På en ekstraordinær generalforsamling i VB den 17. november blev forretningsudvalget - Poul Bilde, Erik Raaballe og jeg - bemyndiget til at arbejde videre med indførelsen af betalt fodbold i VB.

Vi lagde arbejdet således til rette, at første punkt på dagsordenen var at finde en sponsor. Vi havde siden 1970 haft Tulip, som årligt betalte 20.000 kr. for brystreklamen på spilletrøjen, som sponsor, men nu skulle der et anderledes stort beløb til. Tulip blev tilbudt at forøge sponsoratet, men takkede nej. Problemet med at finde en ny sponsor løste næsten sig selv. Vi blev kontaktet af Topsikring - et af Danmarks største forsikringselskaber - og indledte forhandlinger om en tre-årig aftale. Topsikring forhandlede med KB, men valgte VB, fordi forsikringselskabets marketingsafdeling vurderede, at firmaets logo ville være mest synligt på VB's ensfarvede trøjer. Aftalen gav os 600.000 kr. Topsikring skulle derudover levere spilletøj og træningsdragter med deres logo samt stå for annoncering og promotion.

Kontrakten blev underskrevet den 22. december, hvor jeg var i København i anden anledning. Kulturudvalget var skulle til møde med Statens Kunstfond, og jeg var med som forvaltningschef for kulturen i Vejle. Jeg benyttede en pause undervejs til at tage til Topsikrings hovedsæde i Ballerup for at skrive under. Kontraktens ordlyd var godkendt i VB's bestyrelse. Underskrivelsen fandt sted på administrerende direktør Bent Lehde Pedersens kontor, hvor også Arne Poulsen fra Topsikrings marketingsafdeling var til stede. B 1903 havde fået Codan som sponsor, "og kampene mod dem, må I love ikke at tabe. Jeg har ikke meget forstand på fodbold, men når I skal spille mod B 1903, kommer jeg til fodbold, og vil sidde ved siden af dig, sagde han til mig.

Da sponsoraftalen var på plads kunne vi begynde at forhandle kontrakter med spillerne, der havde valgt Gert Eg, Johnny Hansen og Per Jørgensen til deres forhandlingsudvalg. Vi havde besluttet, at klubben "kun" skulle skrive kontrakt med 15 spillere, da der i oplægget til professionel fodbold kun blev tilladt benyttelse af tre kontraktspillere på klubbens andethold. Ved at skrive kontrakt med flere kunne vi således risikere, at der var spillere, som ikke kom i kamp. Den sidste kontrakt blev underskrevet umiddelbart før jul. Kontrakterne gav hver spiller en grundløn på 3.000 kr. om måneden plus bonus for en sejr, uafgjort og en kamp.

Ungdomslandsholdet målmand, Alex Nielsen fra Fremad Amager, blev VB's første kontraktspiller. Niels Wodskou, der i en årrække havde boet i Sig ved Varde og derfra havde kørt til Vejle til træning og kamp tre-fire gange om ugen, havde meddelt, at sæsonen 1977 blev hans sidste i VB, så vi havde et problem, der skulle løses. Derefter blev der skrevet kontrakt med ti af klubbens

egne spillere, Per Jørgensen, Knud Herbert Sørensen, Johnny Hansen, Torben Sørensen, Gert Eg, Poul Erik Østergaard, Steen Juelsen, Carsten Andersen og Henrik Nielsen.

Ib Jacquet fortsatte i VB som amatør, for han havde skrevet kontrakt med FC Antwerpen og skulle starte som professionel i Belgien den 1. juli 1978. Om vi også kunne skrive kontrakt med Ulrik le Fevre var et åbent spørgsmål på grund af hans tidligere tilknytning til FC Brügge. Kunne vi ikke det, ville han fortsætte som amatør i VB.

Vi skrev kontrakt med endnu en spiller udefra, Henning Andersen fra B 1909, der i forårets pokalfinale mellem VB og B 1909 var blevet kåret til "Årets pokalfighter".

Overgangen til kontraktfodbold og begrænsningen i, hvor mange kontraktspillere, der kunne spille en weekend, gjorde, at VB mistede næsten et helt hold. Fem erfarne spillere, der ikke havde fået stillet en kontrakt i udsigt i VB, Flemming Serritslev, Jørgen Markussen, Finn Johansen, Peter Hansen og Hans Junker valgte at skrive kontrakt med 2. divisionsklubben, Kolding IF. Gert Jensen og Hans Henrik Madsen tog imod tilbud fra 3. divisionsklubben Horsens fS, og Michael Damm Pedersen og Jens Ole Andersen blev kontraktspillere i 2. divisionsklubben Ikast. Hertil kan så lægges, at målmændene Niels Wodskou og Thorben Jensen valgte at lægge topfodbold på hylden, og det samme gjaldt Knud Nørregaard, der var begyndt at læse i Odense og ikke kunne få studier og topfodbold til at passe sammen.

En sekretær - eller for den sags skyld alle ledere - i en fodboldklub får undertiden opgaver, der ikke har med det sportslige at gøre. Da der blev givet mulighed for at honorere danske spillere med præmiechecks, begyndte skattevæsenet at interessere sig for, hvad spillerne fik "udbetalt". En klub måtte ikke honorere spillerne med rede penge, men med gaver af varig værdi. Rejser med damer blev således betalt af spillernes præmiekonto. Reelt var det vel efter reglerne skatteunddragelse, men vi gjorde sådan, for at de kunne få så meget som muligt ud af de småpenge, som de kunne spille ind.

Skattevæsenet i Vejle afgjorde i 1971, at præmiechecks var B-indkomst, selv om skattevæsenet i København var kommet til det stik modsatte resultat. Der var ingen linje i de forskellige kommuners skattekontorers afgørelse. Nogle sager endte derfor i Landsskatteretten, der i 1976 afgjorde, at spillerne ikke måtte fratække deres udgifter ved træning i præmiebeløbet.

Jeg henvendte mig til Vejles Folketingsmedlem Karl Johan Mortensen, der skrev om problemet til skatteminister Svend Jakobsen. Den 30. marts 1977 kunne jeg glæde mig over, at lobby-arbejdet bar frugt. Jeg fik et brev fra Karl Johan Mortensen skrevet på Folketingets brevpapir, hvor han meddelte, at skatteministeriet havde besluttet at lave et cirkulære, så udgifter til træning med virkning fra indkomstårets 1977 blev anset for fradragsberettigede, dog ikke ud over den størrelse, værdien af modtagne præmier udgør.

"Jeg mener, at det er en sejr i sagen. Ganske vist ikke i den gamle sag, men vi ved alle, at ministeren er ked af at gå i rette med Landsskatteretten og vel oven i købet heller ikke har fuldmagt til at gøre det. Men jeg synes, at den afgørelse, der nu er truffet i hvert fald kan hjælpe dine spillere i VB i fremtiden. Jeg tror imidlertid nok, at du skal indskærpe over for dem, at det vil være klogt, at de køber en lommebog og noterer hvilke dage, der har trænet m. v., fordi skattevæsenet i Vejle kan finde på at forlange en liste over hvilke dage, der er kørt til træning etc.", skrev Karl Johan Mortensen i brevet.

Ikke mindst fordi der var udsigt til fra næste sæson blev indført en øget betaling af spillerne, var det en vigtig afgørelse, at de kunne få fradrag for deres udgifter i forbindelse med træning og kamp.

År 1978

Pengenes indtog i dansk fodbold blev endeligt konfirmeret i foredragssalen på Vejle Bibliotek lørdag den 25. februar 1978. DBU's repræsentantskabsmøde var henlagt til Vejle, og den endelige vedtagelse af forslaget om kontraktfodbold blev vedtaget med 100 ud af i alt 111 stemmer. Ti stemte imod.

Indførelsen af betalt fodbold skete i Vejle, og det første danske mesterskab efter indførelsen af kontraktfodbold endte i Vejle. VB blev for fjerde gang dansk mester efter en både flot og lang sæson. Spillerne fik lov til at arbejde for lønnen. Divisionsholdet spillede i 1978 sit hidtil højeste antal kampe på en sæson. Det blev til i alt 56 kampe. Gert Eg var som den eneste med i dem alle. Torben Sørensen og Jan Knudsen var i kamp 55 gange.

I VB var vi som i de fleste andre 1. divisionsklubber klar til kontraktfodbold. Det var besluttet, at driften af den professionelle afdeling skulle ske i et anpartsselskab med en indskudskapital på 30.000 kr. fordelt på anparter af 1000 kr. På en ekstraordinær generalforsamling i VB den 20. marts fik bestyrelsen bemyndigelse til at stifte Vejle Boldklub Aps. Det skete enstemmigt, og samme aften kl. 21.40 stiftede VB's bestyrelse anpartsselskabet. Bestyrelsen kom til at bestå af Poul Bilde (formand), Gunnar Jensen (direktør), Erik Raaballe og mig. Der blev på generalforsamlingen også vedtaget en samarbejdsaftale mellem VB og det nye anpartsselskab. Den sikrede VB en årlig indtægt på 75.000 kr. fra anpartsselskabet - en afgift for bl. a. at benytte klubbens navn samt indtræde i klubbens rettigheder til at spille i Danmarksturneringen og andre aftalte rækker.

Kontrakterne var også på plads. De 12 kontraktspillere skulle ud over den faste månedsløn på 3000 kr. have 50 kr. pr. træningsdag, 100 kr. pr. træningskamp, 300 kr. pr. point i Danmarksturneringen, 10 øre pr. tilskuer til VB's kampe i Danmarksturneringen og landspokalturneringen. Spillerne skulle for betalingen stille sig til rådighed for klubben fire gange om ugen.

Det første budget, vi havde lavet for betalt fodbold, var på 1.000.000 kr. Til spillere og trænere var der budgetteret med en lønudgift på 650.000 kr. Til administration var der afsat 75.000 kr., til skadebehandling og forsikring 40.000 kr. til annoncer, plakater m.m. 60.000 kr., til forplejning 100.000 kr. og til Vejle Boldklub 75.000 kr.

Ud over de 250.000 kr. årligt, som sponsoratet med Topsikring gav, skulle pengene til driften af kontraktfodbold komme fra entreen ved kampene i Danmarksturneringen og landspokalturneringen. Vi budgetterede med 120.000 tilskuere til de 30 kampe i Danmarksturneringen. Det var samme tilskuertal som i 1977. Entreen til kampene blev fastsat til 20 kr. for voksne og 10 kr. for børn under 14 år. Med fradrag af moms, baneleje, dommer og linievogter blev det anslået, at nettoindtægten pr. tilskuere ville blive 10 kr., og det beløb skulle så deles med modstanderklubben. For VB ville det give en indtægt på 120.000 x 5 kr. = 600.000 kr. 20.000 tilskuere til landspokalkampe, kampe i Inter Toto m.m. kunne bidrage med yderligere 100.000 kr.

Budgettet kom ikke til at holde, for tilskuertallet til VB's kampe blev skuffende lavt, især i betragtning af, at VB sæsonens igennem var med helt fremme og sluttede med at vinde det danske mesterskab. Kun 112.900 tilskuere gik igennem tælleapparaterne til VB's kampe.

I forberedelserne til den lange sæson 1978 - første betydende kamp 1. marts mod hollandske FC Twente i kvartfinalen i Europa Cup'en for pokalvindere - blev VB-spillerne sendt ud på deres hidtil længste rejse. Den 8. februar startede holdet på en 14 dages tur til Indonesien, hvor der skulle spilles fire kampe. Gennem direktør i Austrian Airlines Jan Kinch, der også var sekretær i B 1903, som også dette forår skulle på tur til det fjerne Østen, var der kommet en aftale i stand med det indonesiske fodboldforbund om, at VB skulle tre kampe derude.

Første kamp på turen blev spillet den 12. februar i Medan på Sumatra, hvor de to ny tilkomne kontraktspillere Alex Nielsen og Henning Andersen fik deres debut for VB i en kamp, der sluttede 1-1. Henning Andersen scorede til 1-0 i første halvleg. Til de 15.000 tilskuers tilfredshed fik Medan udlignet efter pausen.

VB'ere fik et par dage i hovedstaden Djakarta, inden det gik videre til øen Bangka og turens anden kamp den 15. februar mod et lokale 2. divisionshold Penang, som VB besejrede med 7-1 i overværelse af 10.000 tilskuere. Kampen blev spillet i 35 graders varme, så der blev svedt en del. På stadion var det ikke muligt at få et bad efter kampen, men til gengæld blev der budt på nogle store, dejligt kolde øl. Forholdene på Bangka var meget primitive, også selv om VB'erne var indkvarteret på øens bedste hotel. Der var ingen air-condition, så varmen var ulidelig. På hotellet kunne spillerne heller ikke blive vasket, da der pludseligt var blevet lukket for vandet, så spillerne måtte gå i seng møgbeskidte og svedige.

Dagen efter gik turen tilbage til luksushotellet i Djakarta, hvor der var vand i hanerne, så spillerne kunne få et længe tiltrængt bad. I hovedstaden blev turens tredje kamp spillet mod et udvalgt hold

fra Djakarta den 17. februar, og den kamp vandt VB med 3-0. Der var plads til 100.000 på stadion, men der kom kun skuffende 4.000, og blandt dem var B1903's spillere, som netop var kommet til Indonesien. De to danske hold mødte hinanden på det imponerende stadion i Djakarta dagen efter, og den kamp vandt B 1903 3-2.

VB var tilbage i Vejle den 21. februar velforberedt til den første af de to Europa Cup-kvartfinaler mod Twente Enschede den 1. marts på Vejle Stadion. Kong Vinter herskede i Danmark, så der måtte gang i sneskraberne og skovle for at få gjort banen klar til kampen. Var det ikke lykkedes os at få banen klar, havde vi lavet en aftale med Københavns Idrætspark, om at kampen kunne afvikles der. I Idrætsparken er der varme i banen.

Trods de gode forberedelser til møderne med Twente, kunne vi ikke stille meget op mod hollænderne, der vandt med 3-0 i Vejle efter 1-0 ved pausen og 14 dage senere 4-0 i Enschede efter 3-0 ved pausen. Det var først tredje gang et dansk hold havde spillet sig frem til kvartfinalerunden i en af de europæiske turneringer, så derfor var det lidt skuffende, at vi kun kunne samle 4.300 tilskuere til kampen i Vejle. I Holland var der 8.700 tilskuere, der overværede returkampen.

Til gengæld gav forberedelserne til Europa Cup-kampene bonus i Danmarksturneringen, hvor holdet i foråret kun tabte en kamp - den som vores nye sponsor Topsikring for alt i verden ikke ønskede, vi skulle tabe, fordi B 1903 havde forsikringsselskabet Codan som hovedsponsor. Forårssæsonens eneste nederlag kom den 15. maj i København, hvor B 1903 vandt med 1-0. I de øvrige 14 kampe blev det til ni sejre og fem gange uafgjort. De 23 point rakte til førstepladsen ved sommerpausen. B 1903 og KB fulgte på de næste pladser med 20 point.

I samtlige 15 runder i efterårssæsonen var det VB, der toppede stillingen i 1. division, selv om VB i efterårssæsonen tabte fire af de 15 kampe, bl. a. efterårssæsonens første 0-1 ude mod KB. Hjemme blev det til 5-0 over Randers Freja, inden holdet også tabte udekampen mod Esbjerg med 0-3. Derefter fulgte fire sejre på stribe, 3-0 hjemme over Næstved, 1-0 i Frederikshavn, 4-0 hjemme over OB og ligeledes hjemme 3-1 over B 1903. Det blev derefter til et lidt overraskende 1-4-nederlag i Slagelse og uafgjort 2-2 i Kastrup. To hjemmekampe mod Skovbakken (2-1) og Frem (3-2), gav atter point på kontoen. Holdet tabte derefter udekampen mod AGF med 0-3, og dermed skulle der sejre til, for at holde konkurrenterne i kampen om det danske mesterskab bag sig. Den 22. oktober vandt VB hjemme med 2-1 over B 93 og havde mesterskabet i hus, hvis B 1903 vandt sin hjemmekamp mod AGF. B 1903 førte 2-1 ved pausen, men AGF vandt kampen med 4-2, så spændingen var bevaret. Guldet ville definitivt være sikret, hvis VB kunne vinde udekampen mod B 1901 den 29. oktober på Nykøbing Falster Stadion, men resultaterne i efterårssæsonens udekampe havde jo ikke hidtil været imponerende. Og det var starten på kampen i Nykøbing heller ikke. I de første minutter nærmest spillede B 1901 et famlende VB-hold ud over baglinjen, men en god aflevering til Ulrik le Fevre i det 13. minut ændrede billedet. Han slap fri på venstre fløj og fandt Jan Knudsen inde foran mål. Efter et enkelt træk sendte Jan Knudsen bolden ind bag

B1901-målmanden. Det fik VB'ernes nerver til at falde til ro, og fem minutter før pausen øgede Tommy Hansen til 2-0. B 1901 fik reduceret kun fem minutter efter pausen og pressede på for en udligning, men VB holdt stand og var dansk mester for fjerde gang. Jublen og glæden var stor. Så stor, at vi blev forsinket og ikke nåede Storebælts-færgen, og det veldækkede bord måtte sejle uden de danske mestre. De kom over med en senere færge, men bussen var der ikke plads til, så den måtte efterlades i Halskov. Og fra Knudshoved gik det videre med taxi til Vejle, hvor der blev festet videre i klubhuset.

Sæsonens sidste kamp hjemme mod Køge var således uden betydning for kampen om mesterskabet, men VB'erne ville slutte af med maner og fejre guldmedaljerne med en fodboldfest. Det fik de 4.700 tilskuere, der den 5. november mødte op på Vejle Stadion for at hylde mestrene. VB vandt kampen med 5-1 efter 3-1 ved pausen. Jan Knudsens mål fem minutter før tid skulle vise sig at være "guld" værd. I kampen om årets topscorerpris lå VB og OB med 59 mål hver lige inden sidste spillerunde. OB vandt kun 4-1 i Næstved, så Jan Knudsens scoring betød, at der kom 45.000 kr. ekstra i VB-kassen.

Den første sæson med betalt fodbold i Danmark blev en stor jysk triumf. VB blev dansk mester med 44 point for de 30 kampe. Esbjerg fB tog sig af sølvmedaljerne med 40 point og AGF af bronzemedaljerne med 39 point.

Med DM-titlen var VB atter sikret deltagelse i Europa Cup'en for mesterhold, så gjorde det knap så meget, at drømmene om at vinde DBU's landspokalturnering for sjette gang og dermed pokalen til ejendom, glippede to gange i 1978. I semifinalen i turneringen 1977/78 blev Esbjerg fB endnu en gang VB's banemand. I kampen den 13. april på Esbjerg Stadion vandt EfB med 3-2 efter straffesparkkonkurrence. Der blev hverken scoret i den ordinære eller den forlængede spilletid. EfB var bedst til straffespark, idet Steen Thychosen, Torben Sørensen og Poul Erik Østergaard brødte deres forsøg, mens kun Knud Herbert Sørensen formåede at sende bolden ind bag Ole Kjær, der selv var den ene af EfB's tre scorende straffesparkskytter.

I turneringen 1978/79 var det AGF, der torpederede VB's pokaldrømme. Den 2. august vandt VB i Århus sin første kamp i den nye turnering, da det blev til sejr 5-3 over Skovbakken efter omkamp og straffesparkkonkurrence, idet den ordinære kamp var sluttet 1-1, og der ikke blev scoret i den forlængede spilletid. Turen gik atter til Århus den 27. september til kampen i anden runde, hvor modstanderen var AGF, der vandt med 3-1 efter 1-1 ved pausen.

Fjerdepladsen i 1977 gav os deltagelse i sommerens Inter Toto-turnering, hvor vi kun opnåede tre point i de seks kampe. Første kamp var mod Hertha Berlin, der havde henlagt kampen til Vesterhavsøen Sild, hvor der var en strid blæst på langs ad banen. Et selvmål i første halvleg, hvor VB ellers havde fordel af vinden, bragte Hertha foran, og bundesligaholdet scorede til 2-0 midt i anden halvleg. Vi var tager til kampen med færgen fra Rømø til Sild og skulle samme vej hjem samme vej. Det skulle gå hurtigt, for vi skulle gerne være tilbage i Vejle, så vi kunne se VM-finalen mellem Argentina og Holland i TV. Vi spiste på færgen på vej tilbage til Rømø, og da jeg ikke på

forhånd havde bestilt, og de enkelte derfor selv fik lov til at bestemme, hvad de ville spise, tog det lidt tid at gøre op. Mens jeg stod sammen med en tjener og gjorde det, opdagede jeg, at færgen igen var sejlet fra Rømø og var på vej til Sild. Jeg fik således en dobbelttur, og bussen var kørt mod Vejle, da jeg atter kom til Havneby på Rømø. Færgeselskabet betalte en taxa, så jeg kunne komme videre til Vejle hurtigt, men jeg nåede først hjem til anden halvleg af VM-finalen, som Argentina i øvrigt vandt med 3-1 efter omkamp. Den ordinære kamp var sluttet 1-1.

I den første hjemmekamp blev det til 1-1 mod Slavia Sofia blev det til uafgjort 1-1, og det blev den følgende lørdag ligeledes på hjemmebane fulgt op af en sejr på 3-1 over svenske Kalmar. Derefter blev det til tre nederlag 0-2 i Sofia, 0-4 hjemme mod Hertha Berlin og 0-3 ude mod Kalmar.

Selv om det var i hovedstaden Sofia, vi skulle spille i Bulgarien, var det besværligt at komme dertil. Tre gange skulle der skiftes fly. I Sofia skulle der som i andre østlande udfyldes papirer og foretages toldeftersyn samt veksles penge. Det hjalp altid lidt på ekspeditionen, når vi til embedsmændene uddelte VB-nåle og vimpler. At alt tager sin tid er naturligt med sådant et bureaukati. Men bulgarerne havde i hvert fald vænnet sig til det. De stod i kø for at købe brød, mælk og andre madvarer, for at telefonere og købe benzin til de få biler, der fandtes.

Kampen i Sofia bød i øvrigt på det kraftigste regnvejr, en VB'er nogensinde har prøvet. Det havde regnet i første halvleg, men efter pausen stod det ned i stænger. Der stod flere centimeter vand på cindersbanen og på grønsværen. Jeg fik fat i en paraply og kom ned til banen for at få dommeren til at aflyse kampen, men det ville han ikke høre tale om.

Ud over kampene i Indonesien, Europa Cup'en, Danmarksturneringen, DBU's Pokalturnering og Inter Toto, blev der også spillet tre andre internationale kampe samt træningskampe, så divisionsholdet i alt i 1978 var på banen 56 gange. Gert Eg var som den eneste med i alle kampe. Torben Sørensen og Jan Knudsen spillede begge 55 kampe.

Oven på nederlagene i Europa Cup'ens kvartfinale til Twente Enshede styrkede det divisionsholdets moral, at det lykkedes at vinde 1-0 efter 0-0 ved pausen i Bremen over Werders bundesligahold, der skulle tanke selvtillid mod de danske fyraftens-professionelle. VB var endda i kampen den 22. marts uden fire af de faste spillere, Alex Nielsen, Per Jørgensen, Knud Herbert Sørensen og Steen Thychosen, der alle var med ungdomslandsholdet i Bulgarien. I stedet for Alex Nielsen fik 16-årige Troels Rasmussen sin debut i målet på VB's divisionshold. Opgaven var egentligt tiltænkt Oswald Andersen, men han blev skadet under opvarmningen. Også Erik Dahl, der kommet fra Vejen, og Tommy Andersen debuterede i den kamp. Ugen efter gik det i Vejle knap så godt mod Åtvidaberg, der var nyoprykket i Allsvenskan. Åtvidaberg vandt med 2-0 efter 1-0 ved pausen.

I juli var Ulrich Thychosen med sin belgiske klub, Royal Antwerpen i Danmark på træningslejr og spillede et par kampe, bl. a. mod VB. Kampen den 19. juli blev spillet i Lemvig og endte 1-1, efter at belgierne havde ført 1-0 ved pausen. Men efter spil og chancer, burde vi have vundet den kamp.

År 1979

Oven på mesterskabet i 1978 måtte vi sige farvel til en række profiler samtidig med, at en ny træner skulle stå i spidsen for divisionsholdet. Poul Erik Bech blev efter tre år på trænerposten afløst af vesttyskeren Jürgen Wähling, der forud i en årrække havde været træner B 1909, og han fik Johnny Hansen som hjælpetræner. Den dobbelte Europa Cup-vinder havde efter en alvorlig skade, som han fik i en landskamp mod Island den 28. juni året før, valgt at lægge støvlerne på hylden. Efter landskampen var han kun med i yderligere to kampe for VB - de to sidste i mesterskabssæsonen.

Også Ulrik le Fevre og Knud Nørregaard stoppede karrieren, og Henning Andersen valgte efter et år i Vejle at vende tilbage til Fyn (OB). Der kom to nye til, Kenneth Brylle fra Hvidovre og Michael Rasmussen fra Silkeborg.

I foråret blev resultaterne på det jævne. I Danmarksturneringen blev det kun til fire sejre og fire gange uafgjort i 15 kampe, så der blev holdt sommerferie på en 12. plads med kun 12 point. Det samme havde Skovbakken som nummer 13. B 1901 havde 11, B 93 og Hvidovre 10 point, så der var ikke langt til nedrykningspladserne.

Optakten til sæsonen indbefattede en uges træningsophold i Belgien på sportshotel De Merel i Brecht, små ti kilometer uden for Antwerpen. Turen var tilrettelagt med hjælp fra Ulrich Thychosens og Ib Jacquets klub, Royal Antwerpen, som holdet spillede mod i den første træningskamp den 25. februar. Belgierne vandt kampen 2-0. I den anden kamp den 27. februar blev det til 1-1 mod Kortrijk, der lå placeret sidst i den belgiske 1. division. I den tredje kamp vandt VB med 1-0 over amatørholdet, Rijkevorsel.

1979 blev en travl sæson for divisionsholdet, der spillede i alt 55 kampe det år. Især blev anden halvdel af året meget travl med kampe i Inter Toto, Europa Cup'en for mesterhold, DBU's landspokalturnering samt naturligvis de 15 kampe i Danmarksturneringen. Ingen i divisionstruppen var med i dem alle. Erik Dahl og Poul Erik Østergaard spillede 54, Alex Nielsen, Torben Sørensen og Tommy Andersen 53.

Poul Erik Østergaard debuterede i øvrigt på A-landsholdet, der spillede 0-0 i Vejles finske venskabsby, Mikkeli. Det blev hans eneste landskamp.

Sommerens Inter Toto-turnering bød på nye møder med Ulrich Thychosen og Ib Jacquets klub, Royal Antwerpen, der i turneringens første kamp vandt 2-1 i Vejle med Ib Jacquet som en af målscorerne. Men i modsætning til VB's tidligere deltagelse i Inter Toto bed VB'erne denne gang fra sig. VB ødelagde i den anden kamp 90 procent af de europæiske tipskuponer, da holdet ude vandt over Grashopper i Zürich, hvor jeg fik lejlighed til at vise spillerne salen på Atlantis Sheraton Hotel, hvor der trækkes lod de store europæiske fodboldturneringer, og hvor jeg var første gang i 1972 og skulle det vise sig også kom et par gange senere i 1979.

Ikke nok med, at vi vandt Inter Toto-kampen i Zürich, sejren blev også så høj som 4-1 efter 2-1 ved pausen. Poul Erik Østergaard scorede tre af VB-målene. Hjemme blev det til et nyt nederlag til MSV Duisburg, hvorefter det igen var en udekamp, der gav point på kontoen, da VB fik 2-2 i Antwerpen. Det blev også i en målløs kamp til uafgjort i Duisburg, hvorefter VB sluttede af med en 2-0-sejr hjemme over Grashoppers, der stillede med et hold, som talte seks svejtsiske landsholdsspillere. Sejren rakte dog kun til en andenplads i puljen med seks point, idet Grashoppers inden rejsen til Vejle havde sikret sig syv point og dermed var sikker på førstepladsen og de 10.000 svejtserfranc, som der var til puljevinderen.

De gode resultater i Inter Toto gav optimisme forud for efterårssæsonen, hvor VB for tredje gang skulle være i Europa Cup'en for mesterhold. Heller ikke denne gang lykkedes det at trække en af de helt store europæiske klubber. Modstander i første runde blev Austria Wien, der dog ikke længere havde tidligere tiders storhed, men østrigerne var dog storfavoritter. Den første kamp i Vejle vandt VB med 3-2 efter 3-1 ved pausen. Austria fik reduceret fem minutter før tid og VB havde således kun et enkelt måls forspring, inden returkampen i Wien, hvor vejlsenerne ikke var levnet mange chancer. Men de positive takter fra udekampene i sommerens Inter Toto-turnering fortsatte i Europa Cup'en. Kenneth Brylle bragte VB foran 1-0 efter 36 minutters spil på det store Prater Stadion, hvor der den 3. oktober var 28.000 tilskuere, mens den første kamp i Vejle den 19. september kun havde kunnet samle 6.000 tilskuere. Austria fik udlignet kun otte minutter efter pausen, men det var faktisk VB, der var nærmere sejren end Austria. To gange var Kenneth Brylle alene med den østrigske målmand uden at få scoret.

I anden runde blev modstanderen en af vores gamle bekendte, Hajduk Split, der i den første kamp den 24. oktober vandt med 3-0 på Vejle Stadion, og dermed var det opgør reelt afgjort. Men spillerne ydede en flot præstation i returkampen den 7. november i Split, hvor det blev til en sejr på 2-1 efter føring 1-0 ved pausen. Vi kunne hjemme skuffende kun samle 6.500 tilskuere, mens der var 20.000 til returkampen i Jugoslavien.

I Danmarksturneringen kom der også helt anderledes boller på suppen efter sommerpausen. I de tre første kampe blev det til 3-0 ude over Ikast, 6-2 ude over Skovbakken og 4-0 hjemme over Slagelse. Men så fulgte et par nederlag 0-1 ude til OB og overraskende stort 0-4 hjemme mod Kastrup. Derefter blev det atter til tre sejre på striben, inden den første kamp i Europa Cup'en for mesterhold. Holdet vandt med 2-1 ude over Frem, 2-1 hjemme over topholdet KB og 4-2 ude over Næstved. Fire dage efter sejren over Austria Wien i Vejle var modstanderen i Danmarksturneringen Esbjerg fB, som kæmpede med KB om årets danske mesterskab. Den kamp kunne samle 10.900 tilskuere på Vejle Stadion, og de så EfB vinde med 2-1. Inden returkampen i Wien vandt VB med 3-2 over AGF i Århus, og det gode Europa Cup-resultat blev fejret med en 2-0-sejr hjemme over AaB. Men holdet tabte derefter overraskende 1-2 ude til B 93.

Generalprøven på det første møde med Hajduk Split blev ikke god. Hjemme mod B 1901 måtte holdet nøjes med 2-0, og inden returkampen i Jugoslavien blev det til en mat afslutning på en ellers pæn efterårssæson, idet holdet tabte 0-2 på Hvidovre Stadion og 0-3 hjemme til B 1903.

Esbjerg fB efterfulgte VB som dansk mester med 46 point for de 30 kampe. KB tog sølv med 40 point og B 1903 bronze med 38 point. VB sluttede som nummer otte med 29 point. I alt blev det til 12 sejre - dobbelt så mange i efteråret som i foråret - og fem gange uafgjort.

I DBU's landspokalturnering blev det til tre VB-sejre over andre hold fra 1. division og dermed adgang til semifinalerne i foråret 1980. I den første kamp vandt holdet den 31. juli hjemme 3-1 over Kastrup, 10. oktober 2-1 ude over Næstved og 11. november 1-0 hjemme over AGF. Det blev Kenneth Brylles sidste kamp for VB, idet han efter 40 kampe i det jyske, skrev kontrakt med den belgiske klub, Anderlecht. Han havde imponeret den jugoslaviske træner, Thomislav Ivic, da VB mødte Hajduk Split, og Ivic skulle fra 1980 være træner Anderlecht. Allerede i sommerpausen havde vi fået en henvendelse fra den hollandske Roda, der også var interesseret i Kenneth Brylle, men det blev Anderlecht, der løb af med hans underskrift.

Også Allan Simonsen satte i 1979 sit navn på en ny kontrakt. Årets spiller i Europa 1977 forlod Borussia Mönchengladbach til fordel for selveste FC Barcelona. Han vendte i øvrigt i 1979 tilbage til det danske landshold, idet udenlandske klubber nu skulle give deres spillere fri til deltagelse på landsholdet. Allan repræsenterede to gange i foråret Borussia Mönchengladbach og to gange i efteråret FC Barcelona.

Årets største sportslige succes'er stod ungdomsafdelingen for. Ole Fritsen, der efter at være stoppet sin aktive karriere var blevet træner, hjemførte sit første og VB's fjerde danske mesterskab for ynglinge, ligesom han også var træner for VB's talenthold, der hentede den fjerde sejr i DBU's talentturnering. I Danmarksturneringen for Ynglinge sluttede VB som nummer et i vestkredsen med 33 point for 22 kampe to point mere end Randers Freja havde på andenpladsen.

Finalemødestand blev Lyngby, der i den første kampe blev besejret med 1-0 i Vejle. VB førte også 1-0 ved pausen i returkampen i Lyngby, men gav sjællænderne en fodboldlektion i de sidste 45 minutter, så sejren blev på 6-1 og dermed 7-1 i alt.

År 1980

Den tredje sæson med betalt fodbold blev for VB's vedkommende ret pauver. Ottendepladsen i 1979 betød, at det blev en sæson uden betydende internationale opgaver, idet VB hverken var kvalificeret til en af Europa Cup'erne eller til Inter Toto-turneringen. Årets internationale opgaver var derfor blot tre "lige gyldige" kampe under et træningsophold i Split i Jugoslavien forud for sæsonen samt fem sommerkampe på Færøerne, hvor VB var på besøg for anden gang. Første gang var i 1970.

I danmarksturneringen blev det atter kun til en midterplacering, hvilket var en kæmpeskuffelse for Jürgen Wähling, der efter to sæsoner som chefråner i VB sluttede med sæsonens udgang uden at have opnået de resultater, han havde forventet. VB røg den 23. april ud af landspokalturneringen 1979/80 med et nederlag på 1-4 i Lyngby, men en lille trøst for Wähling var det, at VB fortsat var med i DBU's landspokalturnering 1980/81 efter sejre 3-0 over Esbjerg fB og 3-2 over B 1901 i Nykøbing Falster, da han afleverede holdet.

I Spanien er et ord ikke et ord. Jeg havde i forbindelse med kontraktforhandlingerne om Allan Simonsens skifte til FC Barcelona aftalt, at den spanske storklub skulle arrangere en træningslejr for VB forud for sæsonen, men det kunne Barcelona ikke få sig taget sammen til. Vi måtte derfor i hast finde på noget andet, og det klarede Jürgen Wähling, da han var hjemme i Hamburg for at se HSV's Europa Cup-kamp mod Hajduk Split. Jugoslaverne fik i hast stablet træningsmuligheder på benene i nærheden af Split. Der blev spillet tre kampe på turen. Den første mod et udvalgt hold tabte vi med 0-3. Derefter blev det til sejr 4-0 over Trogir og 2-2 mod Hajduks andehold. Banerne var ikke de bedste, så det blev en "dyr" træningslejr, for Poul Erik Østergaard, Per Jørgensen, John Laursen og Torben Sørensen kom alle hjem med skader.

I forårssæsonen vandt divisionsholdet syv af de 15 kampe i 1. division og spillede tre uafgjort, hvilket ved sommerferien rakte til en sjetteplads med 17 point. KB holdt sommerferie på førstepladsen med 22 point, Køge havde 21 og B 93, Næstved og AGF alle 18.

Efter 28 scoringer i forårssæsonens kampe fandt VB'erne efter sommerferien vej til modstandernes netmasker 35 gange, og holdet var det flittigst scorende i 1. division. Alligevel blev det kun til 16 point - syv sejre og to uafgjorte kampe - og dermed i alt 33 point. Holdet sluttede skuffende atter på ottendepladsen. KB blev dansk mester med 40 point. Det samme havde Næstved på andenpladsen, mens OB tog bronze med 38 point. VB's mange mål i efterårssæsonen skyldtes især to kampe. Det blev til sejre 7-1 over AaB og 7-3 over Hvidovre. AaB havde en miserabel sæson, hvor det kun blev til i alt seks point - to sejre i foråret og to uafgjorte kampe efter sommerferien.

I alt spillede divisionsholdet 51 kampe denne sæson. Anfører Gert Eg var som den eneste med i dem alle. Knud Herbert Sørensen spillede 50 og Michael Rasmussen 49. Han blev holdets topscorer med 20 mål - de 12 i Danmarksturneringen.

Året bragte seks debutanter på divisionsholdet, hvoraf det kun var John Sivebæk, der med 46 kampe i sit første seniorår, var den eneste af dem, der bed sig fast på divisionsholdet.

Ulrich Thychosen, der i sommerpausen vendte hjem fra sin professionelle karriere i Royal Antwerpen i Belgien, blev VB's 22 landsholdsspillere, da han debuterede på A-landsholdet den 27. august i Lausanne mod Schweiz i en kamp, hvor Danmark stillede med et hold udelukkende bestående af spillere fra den hjemlige liga. Også Kenneth Brylle, der for alvor var slået igennem i sin anden sæson som professionel i FC Anderlecht, fik debut på landsholdet. Han blev skiftet ind i

anden halvleg, da Danmark den 19. november spillede VM-kvalifikationskamp mod Luxembourg i Københavns Idrætspark. Danmark vandt med 4-0. Allan Simonsen var også med i denne landskamp, og det var hans femte i 1980.

Jan Knudsen valgte at skrive kontrakt med Kolding IF forud for sæsonen, og det gav problemer. Han havde den 15. november 1979 mundtligt overfor mig sagt ja til en kontraktforlængelse med VB. Et ord er et ord, hævdede VB. KIF hævdede, at den underskrevne kontrakt var gældende. DBU havde i sine regler om betalt fodbold ikke taget højde for en sådan situation, så en civil retssag var tilsyneladende den eneste måde at få løst problemet på. Det kunne tage adskillige måneder, inden der kom en retslig afgørelse, så vi drøftede i seksmandsudvalget - tre fra bestyrelsen og tre spillere - hvordan problemet kunne løses. En af spillerne foreslog, at vi forelagde problemet for en ekstraordinær generalforsamling. Det blev der indkaldt til, og den besluttede, at Jan Knudsen kunne spille i Kolding, hvis han ønskede det. VB stillede ham frit.

Vi lærte af sagen, at det ikke som tidligere var nok, at vi lavede mundtlige aftaler og så senere nedfældede dem på skrift. Fremover skulle der, når der blev forhandlet aftaler, straks laves en underskrevet kontrakt.

Var sæsonen 1980 en af de lidet mindeværdige for divisionsholdet, stod klubbens ynglinge for de vel nok største resultater i klubbens historie. Med Ole Fritsen som træner genvandt VB det danske mesterskab. Holdet vandt vestkredsen i Danmarksturneringen for ynglinge, ni point foran Randers Freja på andenpladsen. Ynglinge DM blev indført i 1974, og sejren i 1980 var VB's femte. Kun i 1977 og 1978, hvor det blev til andenpladser, var VB ikke med i slutkampene om det danske mesterskab. Finalemodstander var denne gang AB, som VB besejrede 3-1 i Gladsaxe, men derefter tabte 0-1 til på hjemmebane.

I august havde holdet været med i en stor turnering i Holland. I alt deltog 24 klubber, de 11 var mesterhold i deres respektive lande. Dog var der ingen østeuropæiske hold med, selv om turneringen blev kaldt de uofficielle europamesterskab. I den indledende pulje spillede VB 1-1 mod FC Millwall fra England, vandt 3-0 over De Spartaan Amsterdam fra Holland og spillede 1-1 mod svenske Hälsingborg IF. Det gav en andenplads i puljen, og holdet skulle derefter møde vinderen fra en anden pulje, Grasshoppers Zürich fra Schweiz. Den kamp vandt vi overbevisende 4-1 og skulle derefter igen møde Hälsingborg IF, som havde besejret to'eren fra Grasshoppers pulje om en plads i semifinalen. VB vandt denne gang med 3-0. I semifinalen, der skulle spilles i Eindhoven, var modstanderen Stuttgarter Kickers. VB bragte sig foran 2-0. Kickers fik reduceret og udlignet, men VB kom atter foran og scorede også til 4-2.

En sejr i finalen, hvor Rapid Wien ventede, ville give holdet en tur til USA og Canada. Hvis holdet efter præstationerne i de seneste kampe havde fået selvtilliden til at sprudle, fik Rapid hurtigt bragt VB'erne ned på jorden med en scoring allerede efter to minutters spil. VB'erne gav dog ikke op og fik udlignet kort efter. Mere blev der ikke scoret i den ordinære spilletid, så efter seks hårde kampe på kun tre dage, måtte de efterhånden godt trætte spillere ud i forlænget spilletid. Her

lykkedes det i kampens sidste minut Karl Schreiber at få bolden over Rapids målstreg. VB var europamestre og spillerne kunne se frem til 15 dage på den anden side af Atlanten i 1981.

Også i U21-turneringen blev det til VB-triumf. VB vandt turneringen for tredje gang i træk og femte gang i alt. I semifinalen, der blev spillet på Løsning Stadion den 5. juli, vandt VB med 3-2 over Frem. Modstanderen i finalen blev AGF, og kampen i Horsens Idrætspark blev en særdeles målrig affære. VB førte 3-0 ved pausen, men i anden halvleg deltog AGF også i løjerne og vandt faktisk de sidste 45 minutter med 4-3, så den samlede VB-sejr kom til at lyde på 6-4.

Det var også Ole Fritsen, der stod i spidsen for dette hold, og det skulle han det følgende år for klubbens bedste hold. VB havde for anden gang valgt at gøre en succesfuld ynglinge-træner til klubbens cheftræner.

1980 var året, hvor jeg efter fire år valgte at trække mig fra bestyrelsen i JBU's region 3. Det skete på årsmødet i Viby i november.

År 1981

Den bedste 90 års fødselsdagsgave fik VB lidt forsinket. Der var en stor gaveregn til klubben, da 90 års jubilæet blev markeret den 3. maj, men disse gaver blegnede i forhold til den, divisionsholdet gav klubben Kristi himmelfartsdag - den 28. maj i Københavns Idrætspark, hvor holdet vandt finalen i DBU's landspokalturnering med 2-1 efter 1-1 ved pausen. Det var femte gang, VB sejrede i en finale i landspokalturneringen, og dermed blev pokalen, der var blevet spillet om siden 1954/55, VB's ejendom.

Sejren betød også, at vi atter skulle være med i en Europa Cup, og det var der jo ikke ligefrem lagt op til med middelresultatet i den foregående sæson. For Ole Fritsen var det også en triumf, at han i sin første sæson som seniortræner efter to danske mesterskaber med klubbens ynglingehold kunne føre VB frem til et nyt topresultat.

Divisionsholdet måtte dog slide hårdt for at nå frem til slutkampen. I kvartfinalen den 29. marts i Køge var holdet bagud 0-2 efter kun 24 minutters spil, men to scoringer af John Sivebæk i anden halvleg skaffede VB uafgjort og forlænget spilletid. Her blev der dog ikke scoret, så vinderen skulle findes på straffespark.

Straffesparkkonkurrencen startede dramatisk, da Køge-målmanden klarede Tommy Hansens skud. Dommer Torben Månsson mente, at Jan Olesen var gået for tidligt og dekretede omspark. På det scorede Tommy Hansen sikkert. Derefter scorede Torben Sørensen, Gert Eg, Ulrich Thychosen og Jørgen Albrechtsen på deres forsøg. De samme gjorde de fire første Køge-skytter, men den sidste stod ikke for nervepresset og fik ikke fart nok i et ellers velplaceret skud. Alex Nielsen snuppede skuddet og sikrede dermed VB adgang til semifinalen.

Modstanderen i de to semifinaler blev Næstved. Første kamp den 6. maj i Næstved sluttede 0-0. Returkampen seks dage senere i Vejle vandt VB med 2-1 efter 1-1 ved pausen. Jesper Olsen havde bragt Næstved foran i det 18. minut, men John Sivebæk udlignede seks minutter før pausen. Jørgen Markussen scorede sejrsmålet syv minutter før tid.

Også i finalen kom VB bagud. Frem's Henrik Dam scorede efter 13 minutters spil. Ti minutter før pausen udlignede Ulrich Thychosen. Det var en Frem-spiller, der sørgede for, at pokalen for tid og evighed endte i Vejle. Ole Rasmussen sendte upresset en tilbagelægning forbi målmand Per Wind et kvarter ind i anden halvleg.

Billetten til Europa Cupen gav VB to kampe mod et af Portugals bedste hold, FC Porto. I den første kamp på Vejle Stadion den 17. september opnåede VB et bedre resultat end ventet. Portugiserne kom foran efter 22 minutters spil, men Tommy Andersens udligning to minutter senere gav spillerne troen på, at favoritterne kunne besejres. Tre minutter før pausen fik VB et straffespark, da en portugiser fældede Michael Rasmussen i feltet, og på det scorede Gert Eg sikkert. Begge hold havde flere chancer, men der blev ikke scoret yderligere. Kun sølle 4.400 tilskuere fandt vej til Europa Cup-kampen på Vejle Stadion.

I Porto den 30. september kom VB til at spille for 51.100 tilskuere og her fik FC Porto sat tingene på plads. Det skete dog først i anden halvleg. Porto scorede det første mål to minutter efter pausen og igen tre minutter senere. Det blev også 3-0 midt i halvlegen, og dermed forsvandt muligheden for en ny overraskelse.

Divisionsholdet spillede sin første internationale kamp det år i forbindelse med en træningslejr, som vi havde fået arrangeret på en sportsskole i Lastrup, 80 kilometer sydvest for Bremen fra den 15. marts og seks dage frem. To dage senere blev den første træningskamp spillet i Maastricht i Holland. Et toptrænede hollandsk 1. divisionshold var på det tidspunkt en for stor mundfuld for os. Maastricht vandt kampen med 5-1. To dage senere mødte vi et vesttysk amatørhold, Blau Weiss Lohne, og det var en mere passende modstander, som vi besejrede med 3-1.

Som et led i aftalerne omkring Kenneth Brylles kontrakt med FC Anderlecht, skulle belgierne spille en kamp i Vejle. De kom på besøg den 4. juni og havde ikke kun Kenneth Brylle med på holdet, men også den senere danske landstræner Morten Olsen og Benny Nielsen. Det lykkedes ikke VB at få revanche for nederlaget i Europa Cup'en for mesterhold i 1972. Anderlecht vandt kampen på Vejle Stadion med 5-3 efter føring 5-0 ved pausen.

Som forberedelse til efterårssæsonen havde vi fået tilbudt en træningskamp mod svejtsiske FC Luzern, som var på træningsophold i Danmark. Dem mødte divisionsholdet den 16. juli, og det blev til et nederlag på 0-4. Kampen kunne desværre kun samle 400 tilskuere på Vejle Stadion.

Den 22. juli tog divisionsholdet af sted til Skagen, dels som træningslejr, dels for at deltage i en turnering i Frederikshavn i anledning af den lokale klubs 50 års jubilæum. På vejen til Skagen

spillede holdet mod Frederikshavn, der spillede i 2. division, og som blev besejret 3-2 efter omkamp. I Skagen blev vi indkvarteret på Hotel Norden, og dagen efter blev der om formiddagen trænet på Skagen IF's dejlige anlæg. En planlagt tur til Grenen om eftermiddagen blev aflyst og i stedet erstattet af en kamp mod Skagen IF (VB-sejr 5-0). Fredag var der træning både formiddag og eftermiddag, inden der lørdag skulle spilles finale i Frederikshavn. Her var modstanderen Frederiksstad Fotballklubb, der i sin første kamp havde besejret Viborg FF. Det blev en ulige kamp især efter pausen. VB vandt med 5-1 og undervejs havde Gert Eg brændt et straffespark.

Lørdag aften var til fri disposition for spillerne indtil et vist et vist tidspunkt. Da Ole Fritsen og holdleder Kay Winther havde konstateret, at spillerne var på deres værelse, ville vi lige gå ud og få en enkelt øl. Lige da vi var kommet uden for hotellet landede på fortovet foran Ole Fritsen en af spillerne (Jørgen Albrechtsen), som var på vej i byen igen. Han blev sendt i seng igen. Ole blev så sur, at vi ikke den aften fik nogen godnat-øl.

Direktør på Hotel Munkebjerg Henck Hagelstein var formidler af den næste internationale opgave. Den hollandske hoteldirektør, som vi arbejdede meget sammen med, når vi havde gæster til Europa Cup-kampe og lignende, havde inviteret De Grafschap til Vejle i anledning af, at klubben var rykket op i 1. division. De mødte divisionsholdet på Vejle Stadion den 28. juli, og det blev til en VB-sejr på 4-1. Efterfølgende var der sammenkomst på Hotel Munkebjerg for begge holds spillere.

Inden der blev taget hul på efterårssæsonen i Danmarksturneringen blev det til endnu en international kamp mod en lidt usædvanlig modstander. DDR's landshold gæstede Vejle som et led i holdets forberedelse til VM-kvalifikationsturneringen og fik noget mere modstand end holdet sikkert havde forventet. Kampen sluttede 0-0, og det var VB, der havde langt de fleste og største chancer. Desværre kunne kampen kun samle 1600 tilskuere, så det kostede klubben penge at spille kampen, selv om DDR ikke var ret dyr at få til Vejle. Østeuropæiske hold var ikke ret attraktive, selv ikke et landshold.

I danmarksturneringen kneb det med at få afgjort kampene. I otte af forårssæsonens 15 kampe spillede divisionsholdet uafgjort. Det blev kun til tre sejre, mens fire kampe blev tabt, så ved sommerferien var divisionsholdet placeret som nummer 10 med 14 point. Hvidovre og Lyngby var tophold, begge med 20 point for de 15 forårskampe.

I efteråret fortsatte holdet med at spille uafgjort, så da sæsonen var forbi, var det blevet til uafgjort i 15 af de 30 kampe. I de øvrige efterårskampe blev det til fire sejre og fire nederlag. 29 point rakte til en niendeplads for VB. Hvidovre blev dansk mester med 40 point. Lyngby sluttede med 39 point og Næstved med 38 point tog bronzemedaljerne i kraft af en bedre måldifference end AGF.

Men når der var pokalfodbold på programmet, kunne VB vinde. Efter sejren i landspokalturneringen 1980-81 blev det til yderligere to sejre, da der blev taget hul på landspokalturneringen 1981-82. Den 19. august vandt VB med 1-0 over OB i Odense, og 2.

september blev AGF besejret 2-1 på Vejle Stadion, så holdet var klar til kvartfinalerne i foråret 1982.

Divisionsholdet spillede i alt 55 kampe i 1981. Gert Eg var som den eneste med i dem alle. Året bragte fire debutanter Finn Christensen (i alt 30 kampe), Jørgen Albrechtsen, Jens Henrik Petersen og Jørgen Thychosen, lillebror til Ulrich og Steen. Årets topscorer blev John Sivebæk med 23 mål. Dengang blev den senere landsholdsback benyttet som angriber.

VB's ynglinge fik en oplevelse for livet, da de den 26. juni tog af sted på en 15 dages tur til USA og Canada. Rejsen var præmien for sejren i turneringen om det uofficielle (vest) europæiske mesterskab for ynglingehold i 1980 i Eindhoven. Der blev i alt spillet ni kampe på turen, syv i USA og to i Canada. VB vandt dem alle.

År 1982

Det blev ikke til en ny pokaltriumf i 1982. Divisionsholdet snublede over næstsidste hurdle. Viborg havde fordel af hjemmebane i kvartfinalen den 8. april, men VB vandt trods målmandsproblemer kampen med 3-2.

Målmand Alex Nielsen slog skulderen af led i sæsonens anden kamp i danmarksturneringen mod KB på Vejle Stadion, så VB måtte til pokalkampen i Viborg på jagt efter en rutineret afløser. 36-årige Niels Wodskou, der havde spillet sin sidste kamp på VB's divisionshold i 1977, og som nu var træner i Ansager, sagde ja til at træde til, selv om det var fire år siden, han senest havde spillet en kamp på topplan.

Og målmandsproblemerne fortsatte. I kampen den 12. april i Brøndby viste det sig dagen efter havde Niels Wodskou beskadiget den ene tommelfinder, så han måtte have en skinne på. Løsningen blev denne gang at hente 37-årige Osvald Andersen op fra klubbens serie 4-hold. Det var ti år siden, han sidst havde vogtet målet på divisionsholdet. Han var den 18. april med til at vinde 3-2 over Esbjerg fB på Vejle Stadion.

Træner Ole Fritsen var dog ikke tilfreds med hans indsats, så til kampen i Næstved den 25. april havde VB den fjerde målmand i denne sæson mellem stængerne. 20-årige Morten Hansen fik chancen i stedet for veteranen og gjorde det storartet, selv om VB tabte kampen med 1-2. Han var tre dage senere med i pokalsemifinalen ude mod B 1903, hvor VB tabte med 0-1 og dermed mistede chancen for at komme til at spille med i en Europa Cup i 1982.

Morten Hansen fik sin første sejr som målmand på klubbens divisionshold, da han spillede sin tredje kamp den 2. maj, hvor VB på Vejle Stadion vandt med 2-1 over B 1901.

Men trods sejren var Niels Wodskou den 9. maj tilbage i VB-målet, da VB ude vandt med 1-0 over OB, og Alex Nielsen var ugen efter kommet sig over sin skulderskade, at han kunne spille igen. Da

blev der for første gang spille 1. divisionskamp mellem VB og Kolding IF. Kampen den 16. maj på Vejle Stadion samlede 10.800 tilskuere, og de så KIF vinde med 2-0.

Ole Fritsen turde ikke bruge Alex Nielsen i udekampen mod Hvidovre og sendte igen bud efter Niels Wodskou, som var med til at tabe 0-1 på et mål få sekunder før tid. Derefter havde Alex Nielsen genfundet formen, og han vogtede målet i de resterende kampe i forårssæsonen. Der blev dog kun afviklet 13 runder, inden spillerne blev sendt på sommerferie. Runder 14 og 15 blev først spillet 28. juli og 8. august.

Da VB genoptog træningen efter sommerferien den 8. juli, blev Alex Nielsen igen skadet, så Nils Wodskou var atter i målet, da divisionsholdet den 12. juli spillede mod norske Viking Stavanger på Vejle Stadion. Kampen sluttede 1-1. I den kamp satte Niels Wodskou klubrekord med 388 tællende divisionskampe, men den rekord slog Gert Eg senere på året.

Forårets målmandsproblemer havde fået VB til at hente den unge, engelske målmand Stephen Lowe til klubben, og han debuterede på divisionsholdet den 22. juli mod det norske 1. divisionshold Bryne - en kamp, VB vandt med 3-2.

Stephen Lowe blev der dog ingen brug for i turneringskampene efter sommerferien. Alex Nielsen havde overvundet sine skader og var holdet ankermand både i de to kampe, der manglede fra første halvseson og de 15 kampe i efterårssæsonen.

Da Danmarksturneringen den 28. juli blev genoptaget efter sommerpausen måtte VB hjemme mod B 1909 nøjes med uafgjort, fordi Knud Herbert Sørensen i kampens sidste sekunder sendte bolden i nettet bag Alex Nielsen til 2-2. Endnu værre gik det i den sidste forårskamp den 8. august mod AGF i Århus. Aldrig tidligere i sine 26 år i 1. division været så ud- og nedspillet, som det blev tilfældet denne dag i Århus. AGF, der havde Poul Erik Bech som træner, vandt med 7-1 efter 5-0 ved pausen

AGF var dermed med 21 point nummer et i 1. divisions efter halvdelen af kampene var spillet. Samme pointtal havde Lyngby, mens OB var på tredjepladsen med 19 point. VB var nummer ti med 14 point.

Pointhøsten var også mager i de første fem kampe i turneringens anden halvdel. 0-0 hjemme mod Ikast blev fulgt af 0-1 nederlag ude mod B 1903 og hjemme mod Hvidovre. Så blev det til et enkelt point ude mod Kolding IF, inden holdet på ny tabte 0-1 hjemme mod OB. Først den 12. september i Nykøbing Falster kunne spillerne gå fra banen som sejrherre. Det blev til en sejr 3-0 over B 1901. Hjemme mod Næstved blev det kun til et enkelt point efter en målløs kamp, hvorefter holdet tabte 0-2 i Esbjerg.

Holdet var kommet faretruende nær nedrykningspladserne efter de svage resultater i starten af efterårssæsonen, men det blev der pludseligt vendt op og ned på. 3. oktober blev det til sejr 2-1 over Brøndby på Vejle Stadion, og den succes blev fulgt op i de følgende kampe, så holdet sluttede

sæsonen 1982 med syv sejre i træk. Bl. a. blev der taget hævn for det store nederlag i Århus, da AGF den 24. oktober blev udspillet med 4-0 på Vejle Stadion.

Det var medvirkende til, at det blev OB, der løb med årets danske mesterskab med 41 point for de 30 kampe. AGF fik sølv med 40 point og B 1903 bronze med 35 point. VB sluttede som nummer syv med 34 point. Ib Jacquet blev topscorer i 1. division med 20 fuldtræffere, hvilket var fire mere end OB's Vilhelm Munk Nielsen på andenpladsen.

I pokalturneringen 1982-83 fik holdet kun en enkelt kamp. I Køge den 18. august blev det kun til 1-1 efter de ordinære 90 minutter, hvor VB havde chancerne til at vinde. I stedet vandt Køge de ekstra to gange 15 minutter med 3-0, så chancen for at komme til at spille internationalt i 1983 var dermed forduftet.

Det havde der heller ikke været meget af i 1982. Som optakt til sæsonens var divisionstruppen på træningslejr i Setubal i Portugal fra 14. marts og en uge frem. Der blev under opholdet spillet tre kampe, men kun den første tirsdag i Lissabon mod 1. divisionsholdet Belenenses var tællende. Allerede onsdag eftermiddag var der igen kamp. Den foregik i Setubal mod det lokale divisionshold og var ikke tællende, da den blev afviklet med klubbens hjælpetræner som dommer og uden linjevogter. VB vandt kampen 1-0. Torsdag blev der spillet mod Benfica over tre gange 30 minutter, så den kamp talte heller ikke med i statistikken. På tilskuerepladserne var den tidligere portugisiske landsholdsspiller, berømte Eusebio, der arbejdede som talentspejder for sin tidligere klub.

Herudover blev det på den internationale scene kun til de to kampe i Vejle mod norske 1. divisionshold.

Selv om det var et stille år internationalt for divisionsholdet, var holdet alligevel på banen hele 55 gange. Gert Eg måtte sidde over i en kamp på grund af karantæne og nåede derfor kun at være med i 54 kampe. Det var dog to mere end nummer to på spillerlisten, en af årets syv debutanter, Brian Bertelsen.

Selv om Sepp Piontek gjorde flittigt brug af udlandsprofessionelle, når han skulle sammensætte det danske landshold, fik VB dette år sin 26. A-landsholdsspiller. John Sivebæk indgik fra årets start i Pionteks trup til ligalandsholdet, men han kom også på "det rigtige" landshold med debut i Københavns Idrætspark den 5. maj mod arvefjenden fra Sverige. Kampen sluttede 1-1, og for John Sivebæk blev det til yderligere fem kampe i landsholdsdragten i 1982.

År 1983

Der skete nogle markante ændringer i divisions-truppen mellem sæsonen 1982 og 1983. Klubrekordholder Gert Eg valgte at stoppe med topfodbold efter 389 kampe på divisionsholdet, selv om han endnu ikke var fyldt 30 år. Han kunne ikke afse tid til både job som advokat og fodbold med de stadigt voksende krav om mere træning. Torben Sørensen 216 kampe og Ib

Jacquet 187 kampe valgte at skifte til Kolding IF's 1. divisionshold. Men tabene blev opvejet af en spændende tilgang af spillere.

Allan Simonsen havde i oktober året før valgt at forlade FC Barcelona, der havde købt den argentiske VM-stjerne Diego Maradona og desuden havde vesttyskeren Bernd Schuster på holdet. FC Barcelona måtte kun have kontrakt med to udlændinge, så Allan kunne forlade Barcelona på fri transfer. Derfor valgte han at finde en anden klub, og det bedste tilbud kom fra den engelske 2. divisionsklub Charlton Athletic, hvor en rigmand, der støttede klubben ville finansiere kontrakten med Årets spiller i Europa 1977. Men Charlton havde lidt svært ved at leve op til det lovede, så i marts besluttede Allan Simonsen at vende tilbage til barndomsklubben ti år efter, at han forlod den som 20-årig med to danske mesterskaber og en pokaltriumf i bagagen.

Han blev VB-spiller igen på helt de samme betingelser som holdkommaraterne, så for klubben betød hans tilbagevenden ikke det store på udgiftssiden, men det kom det til gengæld til at gøre i den modsatte kolonne. Hans første optræden på divisionsholdet var den 24. marts på Vejle Stadions bane 3 i den sidste træningskamp inden sæsonstarten, hvor modstanderen var OB. Over 2000 tilskuere omkransede banen. Til turneringspremieren den 31. marts kom der 6.115 tilskuere, hvilket var langt over det sædvanlige for kampe på Køge Stadion. Køge vandt kampen med 1-0, og der kom heller ikke point på kontoen i holdets anden kamp hjemme mod Frem, der vandt 2-1.

Ud over Allan Simonsen var divisionstruppen til den nye sæson blevet forøget med Julian Barnett fra Frederikshavn, som Ole Fritsen længe havde fulgt og ønskede tilknyttet holdet, Jørn Simmenæs fra Horsens fS og den talentfulde 19-årige Kurt Bakholt fra B 1913. Hans far var folketingsmedlem og havde fortalt til Robert Petersen, der også var socialdemokratisk folketingsmedlem, at sønnen gerne ville til en af de store klubber for at få talentet prøvet af. Robert Petersen fortalte dette til det vejlensiske folketingsmedlem Karl Johansen Mortensen, der straks sagde: "Ring til Ejgil". Jeg blev noget overrasket, da telefonen en formiddag i vinterpausen ringede og bibliotekets omstillingsdame meddelte: "Værsgo. Der er en samtale fra folketinget, og jeg derefter fik Robert Petersen i røret." Robert Petersen fortalte mig om den unge fynboes drømme om at komme til en 1. divisionsklub. Jeg fik kontakt til Kurt Bakholt, og han var i Vejle for at se på forholdene. Vi fik indhentet oplysninger om den unge fynbo, som Ole Fritsen ikke kendte noget til i forvejen og valgte at tilbyde ham en kontrakt. Han debuterede sammen med Junian Barentt og Jørn Simmenæs i årets første tællende kamp den 2. marts i Barcelona under divisionsholdets træningsophold, som Allan Simonsen havde formidlet. Modstander var Barcelona AH, der spillede i den spanske 2. division, og som i øvrigt besejrede VB med 3-1.

I Danmarksturneringen fik VB årets første sejr i den tredje kamp den 10. april ude mod Brøndby. VB vandt 1-0 og det blev indledningen til en flot stime. Ugen efter blev resultatet det samme hjemme mod Lyngby, og derefter blev det til sejr 2-0 ude over B 1903 og hjemme over Hvidovre. Derefter taber holdet 1-3 i Næstved. Alex Nielsen brækker i ugen efter sin næse under træningen,

så det er Steven Lowe, der vogter målet, da holdet den 15. maj hjemme vinder 3-1 over B 93. Derefter går der næsten en måned, inden holdet vinder igen. Uafgjort i Ikast, nederlag hjemme til OB, nederlag til AGF i Århus og hjemme mod Kolding IF samt uafgjort hjemme mod Brønshøj og ude mod Esbjerg, inden holdet slutter forårssæsonen med sejr 3-0 hjemme over Herning. Disse resultater rakte til en placering som nummer otte med 15 point i lige så mange kampe. Lyngby holdt sommerferie på førstepladsen med 21 point, OB havde 20 og Brøndby 18.

VB blev yderligere styrket til efterårssæsonen, idet Steen Thychosen efter tre år i Borussia Mönchengladbach og to år i belgiske Racing White Molenbeck, vender tilbage til Vejle. Han scorer to gange, da VB den 7. august indleder efterårssæsonen med en sejr på 7-0 i Herning. Men efter storsejren blev det kun til uafgjort 0-0 hjemme mod Esbjerg og 1-1 ude mod Brønshøj. Holdet vinder derefter 2-1 i Kolding, 2-0 hjemme over AGF og hele 5-1 over de danske mester OB på Odense Stadion. Med det spil, der blev vist i Odense, regnede mange holdet for en af favoritterne til årets danske mesterskab. Men sådan skulle det ikke gå. I den følgende kamp blev det til nederlag 1-2 hjemme mod Ikast og efterfølgende 1-4 ude mod B 93, der efter sæsonen rykkede ud af 1. divisions sammen med Kolding.

Hjemme mod Næstved blev det kun til 1-1 efterfulgt af nederlag 0-1 i Hvidovre, uafgjort 0-0 ude mod B 1903 og nederlag 0-2 i Lyngby. Hjemme mod Brøndby blev det til et enkelt point, hvorefter holdet tabte 2-5 til Frem i Valby. Sæsonen sluttede den 13. november med sejr 3-0 over Køge på Vejle Stadion

30 point i 30 kampe rakte til en placering som nummer otte. Lyngby blev dansk mester med 40 point, OB nummer to med 8 point og AGF nummer tre med 36 point.

Det lykkedes således ikke Ole Fritsen at gøre VB til dansk mester i sine tre år som træner for divisionsholdet, som han havde gjort det, da han afløste Poul Erik Bech som ynglingetræner. Poul Erik Bech, der stor i spidsen for divisionsholdet ved det seneste danske mesterskab i 1978, skulle den følgende sæson atter være klubbens cheftræner.

I landspokalturneringen spillede VB kun en enkelt kamp i 1983. I første runde i turneringen 1983/84 blev det til sejr 6-0 over Roskilde KFUM.

I alt spillede divisionsholdet, der havde fået ny hovedsponsor Påskebrød, som afløste Topsikring (1978-82), i sæsonens løb 53 kampe. Knud Herbert Sørensen, Julian Barnett og Tommy Andersen var med i 51 af disse. Holdet scorede 108 mål med Allan Simonsen som topscorer med 26 mål. Det var dog ikke for VB han scorede sit mest berømte mål det år, men for det danske landshold, da han på Wembley i London sendte bolden forbi Peter Shilton på et straffespark og dermed sikrede en dansk sejr på 1-0 og for første gang gjorde Danmark til vinder af en kvalifikationspulje til VM.

Året bød helt usædvanligt kun på en international kamp for divisionsholdet. Den blev spillet under et træningsophold i Barcelona fra onsdag den 23. februar og ti dage frem arrangeret med hjælp fra

Allan Simonsen. Opholdet blev ikke helt som forventet, fordi vi nogle dage måtte træne på grus. Der var for første gang i ni år faldet sne i Barcelona, så banerne stod under vand. Vi skulle på vejen til Barcelona mellemlande i Geneve og have et ophold der på tre kvarter, men det kom til at vare i seks timer, fordi sneen havde lukket lufthavnen i Barcelona. Snerydningsmateriel var tilsyneladende et ord, men ikke kendte i Spanien, så de prøvede at spule sneen af startbanen med vand, og man kan næsten forestille sig resultatet. Først onsdag skulle turens eneste træningskamp spilles. Modstanderen var 2. divisionsholdet Barcelona AH, som vandt med 3-1.

Men vel ankommet til Barcelona var vi først inde at se en tidligere VB'er i aktion. John Lauridsen, der spillede i VB som ynglinge, var blevet professionel i Espaniol, der onsdag aften mødte Valencia og spillede 2-2. Lørdag aften var vi på Nou Camp til FC Barcelonas kamp mod bundholdet Santander, der overraskende vandt med 2-0. Vi oplevede, at 80.000 viftede med deres lommetørklæder som tegn på overgivelse. Efter kampen var VB-truppen inviteret til efterspillet, hvilket jo nok havde været noget morsommere, hvis Barcelona havde vundet.

Årets bedste resultat i VB stod juniorerne for. Holdet vandt vestkredsen i Danmarksturneringen og sejrede samlet i de to finalekampe om det danske mesterskab mod AB. Det blev 2-2 i den første kamp i Gladsaxe, hvorefter holdet vandt returkampen i Vejle med 4-0 og dermed for første gang sikrede VB det danske juniormesterskab.

År 1984

Da sæsonen 1984 blev indledt med Poul Erik Bech som cheftræner for anden gang i stedet for Ole Fritsen, havde klubben sagt farvel til en stribe af spillere fra divisionstruppen. Poul Erik Østergaard valgte at stoppe med topfodbold efter 289 kampe på divisionsholdet. Michael Rasmussen (152 kampe) vendte efter fire år i VB tilbage til Silkeborg IF, Bjarne Schouw (148 kampe) blev spillende træner i Nr. Aaby, Finn Christensen (62 kampe) skrev kontrakt med Ikast fS, Torben Westmark, Stephen Lowe, Jørgen Albrechtsen, Jesper Madsen, og Jørn Simmenæs flyttede til henholdsvis Herning Fremad og Horsens fS.

Der var ude fra tilgang af Peter Hansen og Troels Knudsen, vendte hjem til VB fra Kolding IF og AGF, og Gert Eg - efter opfordring fra Poul Erik Bech - havde efter et års pause fundet støvlerne frem igen.

Selv om spillerafgangen kunne tyde på en åreladning af klubbens divisionstrup var forventningerne forud for sæsonen store, for truppen bestod af en lang række talentfulde spillere, der havde rutinerede kræfter som Alex Nielsen, Knud Herbert Sørensen, Gert Eg, Allan Simonsen og Steen Thychosen til at støtte sig. Og til det grundlæggende arbejde på træningsbanen var Poul Erik Bech tilbage. Han førte VB til det seneste dansk mesterskab i 1978.

Og det blev igen en jubelsæson for VB. Klubben vandt det danske mesterskab for femte gang, og det fjerde siden Dansk Boldspil Union i 1968 udsatte en ny pokal. Den skulle vindes fire gange for at blive ejendom, så med 1984-mesterskabet fik den for altid plads i pokalskabet på Vejle Stadion.

Træningen blev startet den 14. januar, og der blev spillet fem kampe mod danske modstandere, inden divisionstruppen den 27. februar til 6. marts drog på træningslejr på Lanzerote. Spillerne fløj til nabøen Gran Canaria til den første kamp mod Mas Palomas, en kamp holdet vandt med 4-1. I næste kamp var modstanderen AB, der også var på træningslejr på Lanzerote, og kampen sluttede 3-1 til VB. I sidste kamp på turen tabte holdet 0-2 til Arrecife fra Lanzerote.

Den danske sværvægtskonge Søren B. Thomsen var på Lanzerote samtidig med os, og massør Vagn Damm Pedersen og jeg agerede sparringpartnere for ham. Vi fik et stort beskyttelsesskjold på, som han så slog løs på. En usædvanlig oplevelse.

Danmark skulle dette år for første gang deltage i en slutrunde om europamesterskabet i fodbold, hvorfor Danmarksturneringen skulle starte allerede den 24.-25. marts. Den weekend gik Danmark over til sommertid, men det kendte vejrguderne ikke noget til, for da jeg stod op søndag morgen var alt dækket af sne, så der var intet andet at gøre end at aflyse premierekampen mod Brøndby. Det var ikke særlig heldigt for programmet var i forvejen stramt, fordi der skulle tages hensyn til både EM i fodbold og senere på sommeren også OL i Los Angeles. Derfor blev der kun afviklet 13 runder før sommerferien, mens de to resterende først blev spillet efter ferien.

Da divisionsholdet så endelig kom i kamp i Danmarksturneringen den 31. marts ude mod Brønshøj, blev det den dårligste premiere i adskillige år for VB. Brønshøj vandt 3-0 over et VB-hold, hvor intet fungerede, og hvor forsvaret virkede rystende usikkert. Men det blev der ændret på. De to næste kampe gav sejre 2-1 hjemme over Herfølge og 3-1 ude mod KB. Den 25. april vandt AGF 2-1 på Vejle Stadion, men så tabte holdet heller ikke mere før sommerferien. Det blev til et par bemærkelsesværdige sejre på Vejle Stadion - 9-2 over Frem den 6. maj og 8-4 over Næstved den 23. maj.

I 15. runde efter sommerferien blev det til et nyt nederlag, da holdet tabte 0-2 i Køge, men status efter første halvdel af sæsonen var 11 sejre, en uafgjort kamp og tre nederlag. 23 point betød, at VB delte førstepladsen med AGF, som Poul Erik Bech havde trænet i de tre sæsoner, han havde været væk fra VB.

I de to kampe og de resterende kampe i efterårssæsonen måtte VB undvære holdets stjerne, Allan Simonsen, som få minutter før pausen brækkede benet i åbningskampen ved EM mod Frankrig den 12. juni på Parc du Prince i Paris. Frankrig vandt kampen 1-0. Allan Simonsens uheld og det beskedne nederlag på et heldigt fransk mål, skabte respekt for holdet, der havde sendt England ud af EM-turneringen. Respekten blev ikke mindre, da Danmark i den anden kamp ved EM fik revanche for nederlaget i OL-finalen i Rom i 1960 ved at besejre Jugoslavien med hele 5-0. I den tredje kamp mod Belgien kunne Danmark på grund af de store sejr nøjes med uafgjort for at

komme videre til semifinalerne. Belgierne, europamestre i defensivt spil og off side taktik, måtte for alt i verden ikke komme foran, mente man. Og hvad skete? Belgien kom foran, endda 2-0. Minuttet efter den anden belgiske scoring fik Danmark reduceret på straffespark. I anden halvleg fandt de danske spillere kræfter til at fortsætte stormløbet. Det pres kunne belgierne ikke stå for. Danmark fik ikke blot udlignet, men skaffede sig en ny sejr og øget europæisk respekt.

VB havde tre med blandt de 20 spillere i den danske EM-trup, idet Steen Thychosen havde fået den 20. plads, da landstræner Sepp Piontek udtog truppen på grund af sine mange scoringer i danmarksturneringen. Han kom dog ikke i kamp under EM. John Sivebæk og den tidligere VB'er Kenneth Brylle måtte også nøjes med en plads på bænken i åbningskampen, men kom i de øvrige kampe til at sætte deres præg på kampene. John Sivebæk blev skiftet ind i både kampen mod Jugoslavien og kampen mod Belgien. I denne kamp kom Kenneth Brylle på banen efter pausen og havde kun været der i fire minutter, da han headede bolden i nettet til 2-2. Sejrs målet scorede den nogle år senere VB'er Preben Elkjær, der på daværende tidspunkt spillede for belgiske FC Lokeren.

Han blev synderen, da Danmark efter straffesparkkonkurrence i semifinalen tabte til Spanien, idet han sendte Danmarks sidste spark højt over målet.

Steen Thychosen var blevet VB's 27. A-landsholdsspiller, da han debuterede på landsholdet i EM-generalprøven mod Bulgarien i Københavns Idrætspark. Han blev skiftet ind et kvarter før tid i stedet for Preben Elkjær. Kampen sluttede i øvrigt 1-1 efter 0-0 ved pausen.

Den lange sommerpause i den hjemlige turnering på grund af EM i Frankrig, blev dog ingen afslapning for de VB'ere, der ikke var med til EM-slutrunden. Der var træning og træning, ligesom der blev spillet en lang række privatkampe. I Horsens blev der afviklet Ceres Cup i anledning af bryggeriets 100 års jubilæum med en førstepræmie på 15.000 kr. til vinderen. De penge røg i vores kasse efter 3-2 over HfS og 5-2 over AGF. Vi deltog også i Blücher Cup i Vildbjerg, hvor der var 25.000 kr. til vinderen. Også den præmie lykkedes det at hjemføre, idet første kamp blev vundet 6-4 over Næstved og dernæst 4-3 over Ikast.

Deltagelsen i turneringen i Vildbjerg skete med base på Kursuscentret Tømmergården i Agger. Det var næsten som en sommertur i gamle dage. Spillerne havde koner og kærester med, men nu var det ikke klubben, der betalte, men spillernes præmiekonto.

Efter de to sidste runder i forårssæsonen var afviklet den 9. og 12. august, blev der den 15. august taget hul på efterårssæsonen, hvor VB trods savnet af Allan Simonsen skulle forsøge at holde fast i førstepladsen.

Holdet lagde planmæssigt ud med sejr 3-1 over Ikast på Vejle Stadion, men tabte derefter 0-1 i Herning og 2-4 til Esbjerg på Vejle Stadion. Det blev derefter til tre 1-1 kampe - i Hvidovre, i Næstved og hjemme mod B 1909, så AGF overtog førstepladsen. Nogle var begyndt at vinke farvel til guldet, men AGF fik også en svaghedsperiode med tre nederlag i træk, så da VB den 23.

september vandt 2-1 i Lyngby var holdet tilbage på førstepladsen. Derefter blev det til sejr 2-0 hjemme over Køge og 2-1 ude over Frem.

Hjemme mod OB blev det kun til 1-1, så forspringet til AGF var reduceret til to point, inden de to topholds møde på Århus Stadion. I forårets kamp på Vejle Stadion var John Sivebæk noget uforståeligt blevet udvist, og i kampen i Århus skete det samme for målmand Alex Nielsen efter kun seks minutters spil, så landsholdsbacken John Sivebæk, der i sin ungdomstid havde været målmand nogle sæsoner, måtte trække i målmandstrøjen. Han kunne dog ikke forhindre AGF i at vinde med 2-0, så de to hold, inden de fire sidste runder stod helt lige.

Alex Nielsen fik efter udvisningen i Århus karantæne i de to følgende kampe, hvor målmandsposten var overladt til unge Peter Kjær, og den senere landsholdsmålmand stod aldeles strålende. Han lod intet tilbage at ønske i sin første divisionskamp, hvor målmanden i den anden ende af banen var landsholdsmålmand Ole Quist. Kjær gjorde det bedst, for VB vandt kampen på Vejle Stadion mod KB med 3-1. VB'erne vidste inden de gik på banen, at en sejr igen ville bringe dem alene i spidsen af 1. division, idet AGF havde tabt udekampen mod Køge, og det gjorde dem ekstra opsatte. Peter Kjær holdt i sin anden kamp buret rent, og det var medvirkende til en ny VB-sejr, da indskiftede Henrik Ravn scorede til 1-0 ti minutter før tid i Herfølge.

Årets næstsidste kamp blev adskillige års gyser på Vejle Stadion. Med en sejr kunne VB sikre sig årets guldmedaljer, men Brønshøj ville ikke give sig uden sværdslag og kæmpede indædt og utroligt viljestærkt, og det lykkedes efter 90 nervepirrende minutter at holde uafgjort. Sjældnen før har et VB-hold haft så mange chancer for at score, og så alligevel viste måltavlen 0-0, da dommeren fløjtede af. Største VB-chance havde Knud Herbert Sørensen efter 25 minutters spil, hvor VB blev tilkendt et straffespark begået mod Julian Barnett. Claus Christiansen i Brønshøjs mål gik for tidligt og kunne derfor, da han havde valgt at springe til den rigtige side, afværge Knud Herbert Sørensens ellers velplacerede skud helt ude ved stolpen.

Derfor skulle VB have mindst det ene point i sæsonens sidste kamp den 18. november ude mod Brøndby for at være sikkert på det danske mesterskab uden at skulle være afhængig af resultatet i kampen mellem AGF og Lyngby. Det blev til det ene point i Brøndby efter en nul nul-løsning, mens AGF vandt med 6-0 over Lyngby. VB blev dansk mester med 41 point for 30 kampe efter 17 sejre, syv uafgjorte kampe og seks nederlag. AGF, der sluttede med 40 point tabte kun fem kampe, men spillede ti uafgjort. Lyngby, der inden sidste spillerunde var sikret mindst bronzemedaljer, sluttede med 38 point.

Steen Thychosen blev topscorer i 1. division med 24 mål. En scoring mere havde indbragt ham 50.000 kr. fra Tipsbladet, der præmierede divisionens topscorer med 1.000 kr. pr. mål, men det dobbelte, hvis en spiller nåede 25 scoringer.

VB måtte i foråret sande, at et hold godt kan ryge ud af landspokalturneringen uden at tabe. Efter sejre 4. april 4-1 i Svendborg og 23. april 4-0 i Esbjerg var divisionsholdet klar til to

semifinalekampe mod Lyngby. Den første 2. maj i Lyngby sluttede 1-1, mens resultatet 14 dage senere på Vejle Stadion blev 2-2, og dermed var Lyngby i finalen på reglen om, at udebanemål tæller dobbelt i tilfælde af, at to hold står lige. I turneringen 1984-85 blev der spillet en kamp i oktober, hvor VB sendte Jyderup hjem med et nederlag på 1-8.

Et par dage før den afgørende kamp om det danske mesterskab mod Brøndby, fik vi en invitation om at komme til Qatar for at være træningsmodstander for oliestatens ungdomslandshold. Så sæsonen blev forlænget med et par uger. Kurt Bakholt, Peter Hansen, Per Jørgensen og John Sivebæk kunne af forskellige årsager ikke være med, men det gav så mulighed for at prøve andre, bl. a. Kolding-spilleren Alan Hansen, som klubben havde skrevet kontrakt med fra 1. januar 1985.

I den første kamp mod Qatars ungdomslandshold den 26. november mindre end otte timer efter en 24 timer lang rejse - ventetid otte timer i København og fire timer i Paris - og i 30 graders varme blev det til uafgjort 1-1 efter 0-0 ved pausen. I den anden to dage senere vandt VB med 4-2 og satte dermed punktum for en sæson, der ud over det danske mesterskab havde budt på hele 63 kampe. Gert Eg var med i dem alle, Julien Barnett i 62, Knud Herbert Sørensen i 61 og Alex Nielsen i 60.

Også klubbens talenthold hentede en stor triumf i pinseturneringen i Düsseldorf. Turneringen, der første gang blev afviklet i 1936 havde af økonomiske årsager ikke været afviklet siden 1977, hvor VB vandt turneringen. Derfor fik klubben en ny invitation til at være med, da den blev genoptaget efter seks års pause. Og det blev til en ny VB-triumf.

I den indledende pulje spillede holdet først uafgjort 0-0 mod NK Zagreb og dernæst også uafgjort mod arrangørklubben Turu Düsseldorfs hold. I den tredje og afgørende kamp om førstepladsen i puljen og en finaleplads var modstanderen Hannover 96, der havde besejret begge modstandere, som VB kun havde fået uafgjort imod. VB skulle derfor vinde og pressede på, men kom ikke frem til de store chancer i første halvleg, men seks minutter efter pausen gav anstrengelserne bonus, da Henrik Ravn halvflugtede et indlæg fra Henrik Lund i nettet. Et straffespark mod Brian Bertelsen omsatte Henrik Lund i mål. Den anden VB-scoring tvang tyskerne frem på banen, og det gav VB flere gode muligheder. Henrik Ravn ramte stolpen, og den tyske målmand halvklarede et skud fra Brian Bertelsen, men Henrik Lund fulgte op og gjorde det til 3-0.

Finalemotstander blev en anden tysk bundesligaklub, Schalke 04, der havde vundet sin pulje med fem point. Tyskerne havde stor respekt for os og spillede meget defensivt, så første halvleg blev en noget tam affære. Schalke 04 kom foran ti minutter efter pausen, men da Kurt Bakholt fem minutter senere udlignede fra en spids vinkel, fik VB'erne selvtilliden tilbage og pressede på for en sejr. Fem minutter før tid scorede Brian Bertelsen til 2-1 og kort efter gjorde indskiftede Jan Nordal det til 3-1. En anden indskiftet spiller, Christian Madsen gjorde det også til 4-1.

Dermed vandt VB turneringen for tredje gang. Første gang var i 1963, og så kom den anden sejr i 1977. Brian Bertelsen blev kåret som turneringens bedste spiller - en ære, der kun en gang tidligere var overgået en VB'er, nemlig Allan Simonsen i 1972.

For den ene af holdets trænere, Iver Schriver og Ulrik le Fevre gav triumfen ikke den første, han oplevede i Düsseldorf. Da Iver Schriver var med på VB-holdet i 1970, blev han turneringens topscorer.

År 1985

Divisionsholdet, der sluttede mesterskabssæsonen 1984 med en rejse til Qatar, kom på en endnu længere rejse som optakt til sæsonen 1985. I november 1984 havde vi i kraft af det danske mesterskab og med Allan Simonsen på holdet fra matchmakeren Arpad Toth, fået en invitation til at spille en række kampe først og fremmest i Mellemamerika, men da DBU overtog denne invitation, ændredes bestemmelsesstedet i stedet til Sydamerika. Det blev en uforglemmelig oplevelse for turens deltagere at besøge Chile, Peru, Ecuador og Venezuela.

Vi havde fået kontakt med Toth, der var ungare og boede i Benidorm i Spanien, da han i juli 1984 var i Danmark sammen med den spanske 1. divisionsklub, Gijons træner for at se på Steen Thychosen, hvis mange scoringer i 1. division havde gjort ham til en interessant spiller for udenlandske klubber. De kiggede på Steen i en kamp i Aabenraa, hvor han uheldigvis den dag ikke gjorde nogen god figur, så den spanske interesse for ham dalene, men spaniernes besøg var med til at give VB en uforglemmelig rejse med fem meget svære kampe - tre af dem mod landshold.

Med aftalen om 16 dages rejse til Sydamerika blev træningen allerede indledt først i januar, og årets første træningskamp blev spillet den 12. januar. Modstanderen var det danske ligalandshold, der skulle på tur til Mellemamerika. VB vandt kampen med 4-0. Det var Allan Simonsens første kamp for VB, siden han brækkede benet i juni året før i åbningskampen ved EM mod Frankrig i Paris. Der blev spillet endnu fire kampe mod danske modstandere alle med VB-sejr, inden VB-truppen fredag den 15. februar tog af sted fra Vejle Stadion for via Billund, Kastrup, Frankfurt, San Juan i Puerto Rico, Bogota i Columbia at ende i Perus hovedstad Lima 24 timer efter afrejsen fra Vejle. Men strabadserne var ikke slut endnu. Turen gik videre sydpå i Peru over grænsen til Chile. Fra byen Arica fortsatte turen med fly til Antofagosta, hvor VB'erne blev mødt af Dannebrog. Den danske astrolog Holger Petersen fra Århus Universitet arbejdede på et observatorium syd for Santiago - 1100 kilometer sydligere - og han var taget den lange vej med tog og bus for at byde os velkommen. Fra Antofagosta var der yderligere tre timers buskørsel ind i landet til Calama, hvortil vi kom 38 timer, efter at vi var taget fra Vejle.

Efter et tiltrængt bad blev der skiftet til fodboldtøj, og så gik det ellers af sted til turen første træning, der gav spillerne et par overraskelser. Calama ligger i over 2.000 meters højde, så de havde svært ved at trække vejret, og boldene kom meget hurtigere end under hjemlige forhold. Derfor var alle klar over, at den første kamp dagen efter, den 17. februar, mod Chiles landshold i

tynd luft og 30 graders varme og efter mindre end 24 timer hvile oven på en 14.000 km. lange rejse ville blive en meget vanskelig opgave.

Allan Simonsen meget tæt på at bringe VB foran med et skud på stolpen, men det blev Chile, der efter 21 minutter åbnede scoringen. I det sidste kvarter af første halvleg gik det helt galt for holdet. Chile scorede tre gange og kunne efter endnu et mål i anden halvleg gå fra banen med en sejr på 5-0.

Efter kampen i Calama gik turen tilbage til Antofagosta, hvor den anden kamp på turen skulle spilles den 19. februar mod det lokale 1. divisionshold. VB var det bedste hold og burde have vundet. Holdet kom også på sejrskurs, da Allan Simonsen i det 72. minut scorede meget sikkert på straffespark. Antofagosta fik udlignet på en tilsvarende chance tre minutter senere, så kampen sluttede 1-1.

Fra Chile gik turen nu tilbage til Peru og Lima, hvor turens tredje kamp skulle spilles den 21. februar mod Universitario, som 13 gange havde været peruviansk mester. Kampen på Estadion National sluttede 0-0, og det resultat havde hjemmeholdet nok mest grund til at være tilfreds med. Dagen efter blev vi inviteret til at besøge den danske ambassade i Lima, og vi havde efter kampen på hotellet haft besøg af en dansker-koloni, som vi hyggede os med i nogle timer.

Den følgende dag skulle turen med fly være gået videre til Quito i Ecuador, men på grund af pladsmangel i flyet blev afrejsen udskudt i endnu en dag, og så blev vi i stedet fløjet til Guayaquid, hvorfra turen næste dag kl. 5.30 så med fly gik videre til Quito i Andesbjergene. Det var ikke ideelle forhold for forberedelser til kampen samme aften mod Ecuadors landshold. Det var igen en kamp, der skulle spilles i tynd luft - Quito ligger i 2.400 meters højde - og det kom til at gå VB endnu mere ilde end i turen første kamp. Ecuador vandt med 7-1 efter 2-0 ved pausen. Brian Bertelsen scorede VB's trøstmål tre minutter før tid.

I Ecuador oplevede vi at stå med et ben på den nordlige halvkugle og et ben på den sydlige, idet Ækvator går igennem landet. Fra Ecuador gik rejsen videre til Venezuela, hvor de sidste fem dage på rejsen til Sydamerika skulle tilbringes. Efter fire timers forsinkelse kom vi af sted til Bogota i Columbias og derfra videre til Venezuela.

Turens sidste kamp blev spillet i hovedstaden Caracas den 28. februar, hvor modstanderen var Venezuelas landshold, der vandt kampen 1-0, skønt VB havde 70 procent af spillet. Det ærgrede spillerne en del, at de ikke fik afsluttet VB's hidtil længste rejse med en sejr.

Dagen efter blev kursen atter sat mod Vejle. Hjemrejsen, der gik over Madrid og København tog kun 25 timer. Det blev ikke helt den træningstur, vi havde forventet. Der var for meget rejsen og spildtid, men vi fik fasttømret spillertruppen, hvor vi op til sæsonen havde måttet sige farvel til Steen Thychoosen, som 1. januar var startet i FC Luzanne og Troels Knudsen, der var taget til

Skovbakken. Til gengæld var Finn Christensen efter et år vendt tilbage fra Ikast, og vi havde skrevet kontrakt med Kolding-spillerne Alan Hansen og Kim Fogh. Herudover kom hollænderen Willy Scheepers fra AGF på amatørbasis, så reelt var truppen styrket til en sæson, der atter ville byde på Europa Cup-deltagelse for VB. Willy Scheepers var hollænder og havde været på kontrakt i PSV Eindhoven, og AGF i 1983 havde betalt en overgangssum til PSV, da han flyttede til Århus. Han kunne ikke skrive kontrakt med andre klubber end AGF, uden at den nye klub skulle betale for ham. Og det kunne vi ikke honorere. Men han ville gerne spille i den klub, hvor Poul Erik Bech var træner, og det valgte han at gøre som amatør. Han nåede dog kun at spille 29 kampe på VB's divisionshold, inden han fortsatte karrieren i Vesttyskland.

Deltagelsen i Europa Cup'en for mesterhold i 1985 blev dog et kort kapitel. I første runde trak vi det rumænske mesterhold Steaua Bukarest og fik hjemmebane i første kamp den 18. september. Den sluttede 1-1 efter 0-0 ved pausen. Julian Barnett bragte VB foran efter en times spil, men Steaua fik udlignet to minutter før tid. Det viste sig atter, at et østeuropæisk hold ikke var nogen økonomisk attraktiv modstander. Kampen kunne kun samle 4.800 tilskuere. I Bukarest 14 dage senere var der 28.000 tilskuere, der så Steaua vinde med 4-1 efter 2-1 ved pausen. Steaua scorede første gang efter otte minutters spil og kom på 2-0 efter godt en halv time. Allan Simonsen reducerede otte minutter før pausen og gav nyt håb. Men det blev slukket igen seks minutter efter pausen, da Steaua scorede til 3-1, og senere kom der endnu en rumænsk scoring. På turen til Bukarest havde vi for første gang egen kok med til at sørge for maden til spillerne og vi andre. Vi havde lavet en aftale med køkkenchef i Idrættens Hus, Ib Jensen, så vi kunne få dansk mad under opholdet i Rumænien.

Mesterskabet i 1984 gav også adgang til sommerens Inter Toto-turnering, hvor det denne gang blev til klubbens hidtil bedste turnering i sommerens tipsturnering, en andenplads med samme pointtal som puljevinderen, Banik Ostrava fra Tjekkoslaviet. I den første kamp hjemme mod Lokomotiva Sofia fra Bulgarien blev det til uafgjort 1-1, hvorefter vi tabte 1-4 ude til Banik Ostrava. Efter kampen tog VB-truppen ikke hjem, men til Schladming i Østrig, hvor koner og kæreste ventede. Årets sommertur var placeret mellem to Inter Toto-kampe, idet vi ugen efter kampen i den tjekkiske industriby Ostrava skulle spille mod Lask Linz. Den kamp sluttede 2-2. Mens de tre første kampe kun gav to point, blev der fuldt udbytte i returkampene. Holdet vandt i Vejle både 1-0 over Banik Ostrava og over Lask Linz og sluttede med en 3-1-sejr over Lokomotiva i Sofia. Måldifferencen blev afgørende for, hvem der løb med de 10.000 svejtserfranc - ca. 56.000 kr. - der var til puljevinderen. Banik havde scoret 11 mål og kun lukket fire ind. VB's målscore var 9-8.

I Danmarksturneringen var VB i foråret med lige under toppen, fordi holdet i slutningen af april og begyndelsen af maj tre uger i træk tabte til klubber fra hovedstaden. Først vandt Brøndby 3-0 på Vejle Stadion, og efter et nederlag på 0-1 til Frem I Valby, gjorde B 1903 det samme. Derudover tabte vi også til OB på Vejle Stadion. Fire kame endte uafgjort, mens det blev til syv sejre, bl. a. 1-0 i forårssæsonens sidste kamp i Næstved, der alligevel kunne holde sommerferie på førstepladsen med 21 point for 15 kampe. Lyngby havde 20, AGF 19, Brøndby og VB 18.

Sejren over Næstved blev gentaget i efterårssæsonens første kamp, da VB vandt 2-0 på Vejle Stadion. Efter uafgjort 2-2 i Herfølge og 0-0 mod AGF i Århus fulgte sejre 1-0 over hjemme over Køge og 3-1 over OB i Odense. Derefter blev det kun 1-1 hjemme mod Kastrup, sejr 1-0 i Ikast og 0-0 hjemme mod Esbjerg fB. Så kom der atter københavnerhold på programmet, og det klarede VB lige så skidt som i foråret. Det blev til nederlag 2-5 ude mod B 1903, 1-2 hjemme mod Frem og 0-2 ude mod Brøndby. Holdet vandt derefter 2-1 hjemme over Hvidovre, men tabte så igen tre kampe på stribe 1-2 ude til Lyngby, 2-3 hjemme til Brønshøj og 0-3 ude til B 93.

Selv om vi i sommerpausen havde måttet sige farvel til Willy Scheepers, der var kommet på kontrakt i den tyske 2. bundesligaklub, Darmstadt 98, var VB startet efterårssæsonen som mesterskabsaspirant - divisionsholdet var efter de fem første runder i efterårssæsonen kun et point efter førende AGF, Lyngby og Brøndby - men sluttede lidt skuffende på en syvendeplass med 32 point for de 30 kampe. Brøndby vandt sit første danske mesterskab. Titlen blev sikret i femte sidste spillerunde. Brøndby sluttede med 43 point, Lyngby fik sølv med 37 og AGF bronze med 36 point.

DBU's repræsentantskab havde på sit møde i februar besluttet at reducere antallet af klubber i 1. division fra 16 til 14 fra sæsonen 1986, så der var i 1985 fire nedrykkere og to oprykkere fra 2. division. De fire nitter trak Frem, som VB tabte til to gange, Hvidovre, Køge og B 93.

I pokalturneringen blev det kun til to kampe for VB. I turneringen 1984-85 satte Lyngby hjemme med en sejr på 3-1 en stopper for VB's videre deltagelse, og i turneringen 1985-86 trak VB i første runde det senere mesterhold fra Brøndby, der hjemme ligeledes vandt med 3-1.

Med fem kampe i Sydamerika, seks i Inter Toto og to i Europa Cup'en for mesterhold ud over danske turnerings-, pokal- og træningskampe nåede divisionsholdet i 1985 op på at spille 60 kampe. Ingen var med i dem alle. Gert Eg og Knud Herbert Sørensen var med i de 56. Divisionsholdets topscorer blev Allan Simonsen med 26 mål, hvor af de 16 blev lavet i Danmarksturneringen.

I 1985 blev Naturgas Syd sponsor for divisionsholdet i stedet for Påskebrød. Det var den hidtil største sponsoraftale og den bedste, vi havde lavet, fordi den også omfattede klubbens øvrige hold. Det var for øvrigt lidt af en tilfældighed, at vi kom i kontakt med Naturgas Syd. Det skyldtes daværende borgmester Karl Johan Mortensen, som på en rejse til København mødte direktøren for Naturgas Syd, Rene Iversen og spurgte ham: "Vi mangler en sponsor til VB's divisionshold. Er det ikke noget for Naturgas Syd?". Det mente Rene Iversen, at det godt kunne være, og dagen efter havde vi de første drøftelser. På den måde kom der en aftale på plads. Naturgas Syd mente, at selskabet ikke kunne finde en meget bedre måde at promovere sig på en gennem landsdelens førende fodboldklub.

Og det viste sig at blive et sponsorat med langt større rækkevidde, end vi kunne forudse.

År 1986

1986 blev for mig et begivenhedsrigt år, fordi der var gang i den på transfermarkedet med spillersalg og udlejning af andre. Til gengæld var det et lidt stille år for divisionsholdet, fordi VB i 1985 hverken havde kvalificeret sig til en af de europæiske turneringer eller sommerens Inter Toto-turnering, så i 1986 spillede divisionsholdet kun 46 med 63 og 60 de to foregående sæsoner.

Den 5. december 1985 havde Brian Bertelsen skrevet kontrakt med den schweiziske 1. divisionsklub FC Wettingen. Dagen forinden var Kurt Bakholt taget til 14 dages prøvetræning i spanske Sporting Gijon, og den 7. december afsluttede vi John Sivebæks kontraktforhandlinger med selveste Manchester United med, at John skrev under på en kontrakt med klubben. Alex Ferguson havde overværet Danmarks VM-kvalifikationskamp mod Irland, hvor John scorede sit eneste landskampmål, og fattet interesse for ham.

Manchester United var ikke den eneste europæiske storklub, der var interesseret i John Sivebæk efter scoringen i landskampen mod Irland i Dublin. Jeg (VB) fik også henvendelser fra FC Brügge, Feyenord Rotterdam, Celtic Glasgow og FC Lusanne, men det var Manchester United, der løb med Johns underskrift.

Vi måtte dog senere genforhandle kontrakten, fordi den obligatoriske lægeundersøgelse, som John skulle igennem afslørede, at han havde en mislyd ved hjertet. Han måtte igennem en grundigere lægeundersøgelse på Århus Kommunehospital den 16. december, og den viste heldigvis, at hjertefejlen er betydningsløs. Manchester United ønskede dog kontrakten, der løb til den 30/6 1989, genforhandlet. Der blev tilføjet en passus om, at United kunne ophæve kontrakten 30/6 1987 eller den 30/6 1988, hvis John ikke har spillet 25 kampe for klubben i enten ligaen eller FA Cup'en. Den nye kontrakt blev underskrevet den 1. februar 1986, men da havde John allerede to dage før spillet sin første kamp på Uniteds reservehold og været med til at vinde 1-0 over Sheffield United. Debuten på Manchester Uniteds hold i 1. division fik John den 9. februar i en udekamp mod Liverpool med Jan Mølby på holdet. Kampen sluttede 1-1.

Kontraktforhandlingerne i Manchester blev ført med Uniteds formand Charles Martin Edwards, som, fordi jeg ikke skulle have noget for min deltagelse i forhandlinger, inviterede mig til Manchester senere på året, så jeg kunne overvære en af Johns hjemmekampe for klubben. Det blev en ubetalelig oplevelse. Jeg blev indlogeret på det fineste hotel, jeg nogensinde har boet på, "Four Seasons Hotel", og havde selveste Bobby Charlton som guide på Old Trafford. Han viste mig bl. a. rundt i Manchester Uniteds imponerende museum.

Det var ikke blevet til noget for Kurt Bakholt i Gijon, så vi fik i stedet lavet en lejeaftale med engelske Aston Villa, men den aftale blev den 17. januar annulleret, fordi DBU ikke ville se bort fra ham til kampe på ungdomslandsholdet. I stedet for den annullerede aftale med Aston Villa blev der den 21. januar indgået en lejeaftale med Queens Park Rangers, hvor Kurt Bakholt skulle spille resten af sæsonen (indtil udgangen af maj). Han debuterede for Queens Park Rangers den 8.

februar, da han blev skiftet ind et kvarter før tid i en mod Manchester City på Main Road i Manchester på et tidspunkt, hvor City førte 2-0, hvilket også blev kampens resultat. En voldsom tackling med en forstuvet ankel til følge sætter dog en stopper for hans deltagelse i de kommende kampe.

Ud over spillerne, der var draget udenlands, havde divisionstruppen også måttet sige farvel til Knud Herbert Sørensen, der toppede ranglisten med 476 kampe på VB's divisionshold. Han valgte, at 1985 skulle være hans sidste sæson med fodbold på topplan. Det var fire rutinerede spillere (John Sivebæk 234, Brian Bertelsen 150 og Kurt Bakholt 115 kampe), der var forsvundet. Til erstatning kom fire spillere udefra, Steen Mikkelsen, Vejen SF, Carsten Pedersen, Kolding IF, Lars Kølbæk, VFC (tidl. OKS) og Karl Schreiber, der havde spillet i VB som junior og ynglinge, fra Horsens fS. Han blev dog kun i VB i et halvt år.

Klubbens hovedsponsor, Naturgas Syd, havde forbindelser i Tyrkiet, som hjalp med til at få arrangeret årets træningslejr. Det var første gang, at et VB-hold var i Lilleasien. Vi tog af sted den 21. februar fra Billund Lufthavn og fløj via Kastrup til Istanbul. Her blev den første af turens tre kampe spillet den 27. februar mod et lokalt 2. divisionsholdet Gøztepe på et vældig flot stadion. VB vandt med 3-0. Dagen efter skulle der spilles i Izmir, hvor vi blev mødt af et voldsomt tordenvejr med efterfølgende skybrud, der fik vandet til at stå i gaderne og forvandlede banen, der skulle spilles på til en mudderpøl. Cheftræner Poul Erik Bech havde bestemt, at de spillere, der ikke havde været på banen i den første kamp, skulle starte på banen i Izmir, og det kom til at betyde noget for resultatet. Der var ikke helt sammenhæng i spillet, og kampen gav et nederlag på 0-3. Den tredje kamp blev spillet den 2. marts i Tyrkiets hovedstad Ankara. Modstanderen var 1. divisionsklubben Ankaragücü, og den blev vundet med 1-0.

Inden Danmarksturneringen gik i gang blev der ud over kampe mod danske hold også den 16. marts tid til en kamp mod Malmø FF. Holdet, der i den foregående sæson var blevet nummer tre i Allsvenskan, var på træningslejr i Vejle, og det møde sluttede målløst. Også norske Lillehammer havde henlagt sin træningslejr til Danmark, og kampen mod det norske 2. divisionshold (1-1) var placeret mellem de to første kampe i Danmarksturneringen.

I Danmarksturneringen skulle der i 1986, efter at antallet af hold i 1. divisions var reduceret fra 16 til 14, kun spilles 26 kampe. Forårssæsonen kunne ikke færdigspilles før sommerferien, fordi det danske landshold for første gang havde kvalificeret sig til en VM-slutrunde og skulle til Mexico i juni. Så der blev kun spillet syv runder - fra 6. april til 14. maj - inden VM, hvor Allan Simonsen samt Steen Thychoosen og John Sivebæk var med i landstræner Sepp Pionteks 20 mands trup.

Det blev resultatmæssigt et forfærdeligt forår. Den første VB-sejr kom ikke før end i den syvende og sidste kamp inden VM-pausen. Holdet vandt 2-0 i Kastrup. Sæsonen startede med to 0-2-nederlag ude mod Herfølge og hjemme mod OB. Så fulgte fire uafgjorte kampe 1-1 ude mod KB, 3-3 hjemme mod B 1903, 1-1 i Ikast og 3-3 hjemme mod AGF.

I den godt to måneder lange pause i Danmarksturneringen på grund af VM forstærkede vi truppen. Bent Christensen, tidligere Brønshøj, blev lejet i schweiziske FC Servette Gent frem til 30. juni 1987, og vi skrev kontrakt med den unge Henrik Risom fra Vibbjerg, og en del af aftalen med ham var, at vi skulle skaffe ham en læreplads. Her fik vi hjælp fra herretøjsforretningen Nr. 1, hvor hans arbejdstid blev tilpasset træningstiderne i fodbold. Desuden vendte Kurt Bakholt tilbage fra lejemalet i Queens Park Rangers.

Brøndby havde fra sæsonens start indført heltidsprofessionalisme med fuldtidsansatte spillere og trænere, og Ikast havde spillerne på halvtid. Vi måtte også tilpasse os udviklingen og ændrede selskabet bag den betalt fodbold fra et anparts- til et aktieselskab, hvor jeg blev ulønnet direktør. I bestyrelsen havde vi den opfattelse, at en kombination af uddannelse/arbejde og fodbold er den bedste for både spillere og klubben.

Selv om truppen var blevet styrket kunne det ikke aflæses i resultaterne, da Danmarksturneringen blev genoptaget efter VM-pausen. 20. juli lagde VB ud med hjemme at tabe 0-5 til Brønshøj, og der fulgte endnu fire nederlag 1-2 hjemme til mesterholdet Brøndby, 0-2 ude til Næstved og 1-2 hjemme til Lyngby. Den anden sejr i første halvdel af sæsonen hentede holdet i Randers den 13. august, da Freja blev besejret med 2-0 og derefter blev det 1-1 hjemme mod Esbjerg. Status efter "forårssæsonen" blev derfor to sejre, fem gange uafgjort og seks nederlag i de første 13 kampe. Det gav en delt næstsidsteplads med Kastrup og Esbjerg, mens Randers var sidst med kun fire point. AGF tabte ikke en eneste kamp i turneringens første halvdel og var førende med 21 point. Brøndby var nummer to med 20 point.

VB's første modstander i anden halvdel af turneringen var netop AGF, der med holdenes placering var storfavorit i kampen i Århus, og der var i lange periode af kampen tale om spil til et mål, men VB holdt nullet. Det var først anden gang i sæsonen, at AGF var gået fra banen uden at score. For VB blev det starten på en flot serie på ni kampe uden nederlag, så holdet stille og roligt krøb væk fra nedrykningsstregen og opad i tabellen. Der fulgte sejre 2-0 hjemme over Ikast, 2-1 ude over B 1903 og 5-0 hjemme over KB. 0-0 mod OB i Odense blev fulgt op af 4-0 hjemme over Herfølge, 0-0 i Esbjerg, 3-1 hjemme over Randers Freja og 1-1 i Lyngby. Næstved stoppede den 26. oktober den flotte VB-stime ved at vinde 4-0 på Vejle Stadion, og i den følgende kamp blev det også til nederlag 1-3 ude mod Brøndby. Sæsonens to sidste kampe gav også sejr, 3-2 ude over Brønshøj og 1-0 hjemme over Kastrup, så holdet sluttede som nummer syv af de 14 klubber i 1. division. AGF blev dansk mester med 41 point, Brøndby nummer to med 37 point og Næstved nummer tre med 35 point. Esbjerg med 13 point og Randers Freja med 11 point rykkede ud af 1. division.

1986 blev året, hvor klubben med landets stolteste pokaltraditioner, ikke spillede en eneste pokalkamp. Vi var røget ud af turneringen 1985-86 allerede i den første kamp året før, hvorfor der ikke var nogen pokalkampe i foråret, og i turneringen 1986-87 var tredje runde, hvor 1. divisionsklubberne kommer med på grund af VM-deltagelsen udskudt til 1987.

Gert Eg, der på generalforsamlingen i januar, blev valgt til formand for VB og VB's professionelle afdeling, var den eneste, der var med i alle sæsonens 46 kampe. Han nåede dermed op på 509 tællende kampe. Allerede i sæsonens anden kamp overtog han klubrekorden fra Knud Herbert Sørensen, der var stoppet med topfodbold efter sæsonen 1985. Da Gert Eg den 14. september spillede sin kamp nummer 500 fejrede holdkammeraterne det med et mål for hver hundrede kampe, idet det denne dag blev til sejr 5-0 over KB.

Gert Eg, der valgte at stoppe med topfodbold efter sæsonen 1983, men året efter vendte tilbage, stoppede efter endnu tre sæsoner på divisionsholdet definitivt med topfodbold.

1986 blev året, hvor der blev åbnet for, at kvinder kan spille fodbold i VB. På en ekstraordinær generalforsamling den 18. december blev det vedtaget at optage Vejle Dame Boldklub i VB, hvilket der havde været forhandlet om i nogen tid. Forslaget blev vedtaget med 28 stemmer for og 14 imod, mens syv stemte blankt.

Selv om VB måtte se bort fra de bedste, da det ikke var tilladt at benytte kontraktspillere i DBU's talentturnering, kunne klubben mønstre så stærkt et hold, at det blev til en ny VB-triumf i turneringen. Klubben vandt turneringen for sjette gang. Det var niende gang, at vi var i finalen, hvor modstanderen denne gang i Tårnby blev den lokale klub. Vi havde lørdag i semifinalen vundet 3-0 over Hvidovre, mens Tårnby i den anden semifinale overraskende havde besejret Ikast med 4-3. I finalen sluttede den ordinære spilletid 1-1, men VB scorede tre gange i den omkampen og vandt dermed 4-1. Også klubbens drengehold triumferede, da holdet i Holbæk deltog i kampene om det uofficielle danske mesterskab for drengehold.

Sidst på året kom der igen gang i udlejningen af spillere. 21-årige Henrik Ravn udlejede vi den 6. oktober for 50.000 DM frem til 17. juni 1987 til Fortuna Düsseldorf. Han var udset til at være spilleren, der skulle hive klubben op af suppedasen på sidstepladsen i den behårde vesttyske turnering. Han fik den 11. oktober en fantastisk debut og scorede to gange, da holdet vandt 3-1 over Blau-Weiss Berlin. Og fremgangen fortsatte. Bl. a. sendte Fortuna Düsseldorf med 3-0 selveste Bayern München ud af pokalturneringen og ugen efter blev det 1-1 i turneringskampen mod Borussia Mönchengladbach.

Den 25. november træffes der aftale om udlejning frem til 30. juni 1987 af 21-årige Ole Møller Nielsen til VfL Bochum fra Bundesligaen. Han debuterer tre dage senere i lokalopgøret mod Borussia Dortmund. Kampen slutter 0-0.

Så 1986 blev et år, hvor VB-sekretæren og direktøren for aktieselskabet havde travlt.

År 1987

Ud over udlejningerne af Henrik Ravn og Ole Møller Nielsen i slutningen af 1986 til vesttyske klubber forsvandt der yderligere to spillere fra divisionstruppen inden starten på sæsonen 1987. Kurt Bakholt skrev fuldtidskontrakt med Brøndby IF, Tommy Andersen valgte at rejse til Grønland

for at arbejde der, og John Laursen, der havde været en del skadet, valgte at satse på videreuddannelse som revisor frem for at spille topfodbold. Nye i truppen var Johnny Mølby, Lars Rud og Per Frederiksen alle fra Kolding IF samt Torben Luxhøj, der ellers havde valgt at stoppe i Esbjerg for at blive spillende træner i Rødding, men takkede ja, da vi tilbød ham en kontrakt.

I Danmarksturneringen slog det for alvor igennem, at Brøndby IF var blevet børsnoteret, så klubbens spillere udelukkende kunne koncentrere sig om at spille fodbold, samt at andre klubber havde indført halvprofessionalisme. I forårssæsonen vandt Brøndby 12 af 13 kampe og kom igennem første halvdel af turneringen uden nederlag. Med de mange udskiftninger siden den foregående sæson var der ikke mange, som ventede at se VB blandt topklubberne, men det blev en ganske pæn forårssæson, hvor det blev til 17 point og dermed en femteplads. OB havde på andenpladsen 20 point - fem efter Brøndby. Derefter fulgte foran VB AGF og Ikast med 19 point. Det blev i foråret til syv VB-sejre. Først 2-0 ude over B 1903 og hjemme over Herfølge. 3-1 ude over KB, 5-1 ude over Lyngby, 4-2 ude over Kastруп og 3-2 ude over AaB. Tre gange spillede holdet uafgjort - 1-1 hjemme mod Brønshøj, 1-1 hjemme mod OB og 0-0 hjemme mod Næstved. De tre nederlag var til topholdene, 0-1 hjemme mod AGF, 1-2 ude til Brøndby og 0-1 hjemme til Ikast.

Den ene af de to lejesvende i Vesttyskland, Ole Møller Nielsen, vender i sommerpausen hjem fra VfL Bochum, mens Henrik Ravn skriver en et-årig kontrakt med Fortuna Düsseldorf, der var rykket ud af bundesligaen. Det kom der dog ikke meget ud af, idet han en måned senere i en kamp med Remscheid ødelagde både korsbånd, ledbånd og menisk i højre knæ, så den sæson var ødelagt endnu før den næsten var begyndt. Han blev aldrig helt klar igen. Ole Møller Nielsen blev tilbudt en kontrakt med svejtsiske Xamax Neuchatel, men takker nej. Tilbage i VB kniber det ham at komme på divisionsholdet, så det bliver kun ti fem kampe i Danmarksturneringen og i alt 15 kampe på divisionsholdet i efteråret.

Brøndby gik ind og overbød os, da vi skulle forhandle en ny aftale med Bent Christensen, der hidtil havde været lejet hos Servette Geneve. Mens han kom på fuldtidskontrakt i Brøndby flyttede Tommy Christensen, tidligere AGF, der ikke rigtigt havde slået til i Brøndby til VB.

Ændringerne blev skyld i, at VB ikke klarede sig helt så godt i efterårssæsonen, som det havde været tilfældet i første halvleg af turneringen. Det blev kun til seks sejre, mens holdet tabte lige så mange gange, hvilket var dobbelt så meget som i foråret. Efterårets første kamp gav sejr 2-0 hjemme over Lyngby, men derefter blev det til et klart nederlag på 0-3 til OB i Odense og lidt overraskende et 0-1 nederlag hjemme mod KB. Holdet fortsatte med at hente sejrene på udebane. I Brønshøj vandt VB 2-1 og i Herfølge 4-0. Så fulgte et nyt hjemmenederlag 0-1 til B 1903 og en sejr 6-3 ude over Hvidovre, der havde Alex Nielsen på mål. Han var i efteråret 1986 blevet fortrængt fra pladsen som ankermand på divisionsholdet af 20-årige Peter Kjær og var den 1. maj 1987 tiltrådt en stilling som marketingschef i Dansk Tipstjeneste. Han nåede gennem næsten ti sæsoner i VB at spille 326 tællende kampe på divisionsholdet.

Efter sejren i Hvidovre fulgte en af de i 1987 sjældne hjemmesejre, da AaB fik tæv 4-1 på Vejle Stadion. Gik det for en gangs skyld godt hjemme, gik det i næste kamp for en sjælden gang galt ude, idet holdet tabte 0-4 i Ikast. Hjemmekampen mod suveræne Brøndby endte med efterårssæsonens eneste uafgjorte resultat, idet kampen sluttede 3-3. Ude mod AGF blev det til et nyt 0-4-nederlag, mens det hjemme blev til sejr 6- over bundholdet Kastруп, inden VB sluttede af med at tabe 2-5 i Næstved.

30 point rakte til en femteplads. Brøndby blev dansk mester med 47 point for 26 kampe - 22 sejre, tre gange uafgjort og kun et nederlag - 1-2 ude mod B 1903. Ikast tog med 38 point sølvmedaljerne, mens AGF fik bronze med 36 point. OB var med 31 point den fjerde klub, der sluttede bedre end VB.

I pokalturneringen var modstanderen i første runde i turneringen 1986-87 Brøndby, der den 8. april på Vejle Stadion vandt med 3-1 efter omkamp. Den ordinære spilletid var sluttet 1-1. Det blev også Brøndby, der blev stopklods for VB i turneringen 1987-88. Her spillede VB sin første kamp den 8. november i Esbjerg og vandt med 2-1 efter omkamp. Den ordinære spilletid var også i denne kamp endt 1-1. Ugen efter blev det hjemme til sejr 4-2 over Glostrup IC, men i en ny hjemmekamp den 22. november formåede holdet ikke at score. Det gjorde Brøndby til gengæld fire gange, og så var det slut med pokaldrømmene for denne gang.

Selv om divisionsholdet ikke havde kvalificeret sig til hverken Europa Cup eller Inter Toto, blev 1987 et år med mange spændende internationale kampe. Igen formidlet gennem vores hovedsponsor Naturgas Syd var foråret træningslejr henlagt til Tyrkiet fra den 13. til 22. februar, hvor der blev spillet to kampe i Izmir. I den første, den 17. februar, vandt VB 1-0 over Altinödu, og dagen efter blev det også til sejr 2-1 over Izmirspor.

Først i marts skulle vi også have spillet mod Hannover 96, som vores tidligere træner Jürgen Wähling havde overtaget træningen af fra starten af sæsonen 1985/86 og havde ført tilbage til bundesligaen, men den kamp måtte aflyses på grund af banernes tilstand. Til gengæld kunne Jürgen Wähling sidst på sæsonen hjælpe os. Hannover 96 var fra 9.-19 december blevet inviteret til en international turnering i Malaysia, men måtte pænt takke nej, fordi det stadig på det tidspunkt blev spillet i Bundesligaen. Han anbefalede i stedet VB, så vi kom til at slutte året med en rejse til Østen.

Vi havde også som optakt til forårssæsonen fået en invitation fra Qatar til at komme til oliestaten i fire dage og for at være sparringparter for landsholdet. Første kamp den 28. marts i Doha vandt VB med 1-0, mens Qatar fik revanche to dage senere, da de lokale spillere var mere opsatte og pågående og vandt med 3-0. Onsdag før påske - efter to runder i Danmarksturneringen spillede - spillede divisionsholdet med flere reserver på Nordre Stadion 2-2 mod det norske 2. divisionshold Skeid, som var på træningslejr i Vejle.

Inden efterårssæsonen havde divisionsholdet sæsonens vanskeligste kampe. Som et led i aftalen omkring salget af John Sivebæk til Manchester United blev det aftalt, at den berømte engelske klub skulle komme til Vejle og spille en kamp her. Den 28. juli oprandt så dagen for klubbens besøg. John Sivebæk var i dagens anledning gjort til anfører for sine engelske holdkammerater. Det blev som ventet en for stor opgave for divisionsholdet, idet United vandt med 4-1 efter 2-0 ved pausen. Det mest skuffede i forbindelse med kampen var tilskuertallet. De berømte englændere, der ud over John Sivebæk også havde Jesper Olsen på holdet, kunne kun trække 3.500 tilskuere til Vejle Stadion.

Tre dage senere spillede vi på ny mod et af de berømte engelske hold. Liverpool var på tourné i Skandinavien, og vi blev af Günther Bachmann spurgt, om vi var interesseret i at møde dem. Da vi havde en aftale om en kamp mod Manchester United, passede os dårligt få dage senere at spille endnu en kamp på Vejle Stadion mod et engelsk hold. Spjald IF var interesseret i at få en kamp lidt ud over det sædvanlige på Spjald Stadion og fik fundet en sponsor, der kunne hjælpe med at muliggøre arrangementet. Så den 1. august blev divisionsholdet igen sat på en hård prøve. Liverpool dominerede fra første dommerfløjt og vandt kampen med 3-0 på tre mål i første halvleg, hvor VB i bogstaveligste forstand spillede med ryggen mod muren. Der blæste en strid vind på langs af banen, og den havde englænderne fordel af i de første 45 minutter.

Gennem den ungarskfødte, spanske matchmaker Toth fik vi en invitation til en kamp i Malaga sidst i august, og den tog vi imod, selv om der var fuld gang i Danmarksturneringen. Mellem kampene mod KB og Brønshøj blev der lige tid til en smuttur til Sydspanien for tirsdag den 25. august at spille mod Malaga fra den spanske 2. division. Der var 20.000 tilskuere til kampen, hvilket viste, at Allan Simonsen ikke var glemt i Spanien. Den spanske presse var mødt talstrækt op, og VB's verdensberømte spiller måtte give interviews til aviser, radio og tv. Allan klarede sig strålende overfor de nysgerrige journalister, og det gjorde han sandt for dyden også på banen. Han var klart banens bedste i en kamp, der sluttede uden scoringer, men efter chancer havde 2-2 eller 3-3 været et mere retvisende resultat.

Sidste runde i Danmarksturneringen blev spillet den 22. november, men der gik endnu nogle uger, inden spillerne kunne gå på vinterferie. Søndag den 6. december gik turen til Kuala Lumpur, hvor vi skulle deltage i en international turnering, hvor landsholdene fra Malaysia og Tjekkoslaviet samt svenske Halmstad var de øvrige deltagere. Peter Kjær kunne ikke deltage i rejsen, så jeg kontaktede Alex Nielsen for at høre, om han kunne tage med som anden målmand. Det kunne han, og han vogtede målet i den ene af de tre kampe, mens unge Boye Habekost spillede de to andre.

I den første kamp den 8. december tabte VB 1-3 til Malaysia efter at have ført 1-0 ved pausen. Den kvælende fugtige luft i Kuala Lumpur - 30 graders varme og en luftfugtighed på 90 -appede spillerne for kræfter, så landsholdet til de 20.000 tilskueres tilfredshed fik overtaget. Kampen blev også transmitteret direkte i tv.

- Nu forstår jeg bedre, at Morten Frost kan tæve asiaterne i Europa, men taber til dem herude, konstaterede Alex Nielsen efter kampen.

Næste modstander tre dage senere var det tjekkiske OL-landshold, der vandt med 2-0 efter 1-0 ved pausen.

I den tredje kamp den 13. december mod Halmstad blev det til sejr 3-1. Halmstad havde vundet 1-0 over Malaysias landshold, og det viste sig bagefter, at var sejren over Halmstad blevet et mål større, var sæsonen blevet yderligere forlænget, for så skulle VB have spillet semifinalen. Nu kunne vi rejse hjem før end planlagt og være hjemme en uge før jul.

Med kampene i Malaysia nåede divisionsholdet op på at spille 57 kampe i 1987. Allan Simonsen sad over i en enkelt turneringskamp og nåede derfor kun at være med i de 56 af kampene. Han var også divisionsholdets topscorer det år med 25 mål, hvoraf de 13 blev scoret i Danmarksturneringen.

Den nytilkomne dameafdeling sikrede sig oprykning til 1. division, så VB fra 1988 blev den første danske klub, der havde hold med i den bedste række hos både kvinder og mænd.

I anledning af min 60 års fødselsdag den 29. juli blev jeg ved receptionen i Idrættens Hus tildelt JBU's guldnål. Den blev overrakt af JBU's formand, Hans Erik Jensen, Randers.

År 1988

Som den anden danske klub - Brøndby var den første i 1985 - gik AGF i 1988 på Børsen for at skaffe den nødvendige kapital til at drive professionel fodbold. VB var ikke i stand til at skaffe de nødvendige penge til at kunne bevare positionen som en af de førende danske klubber. Entre- og sponsorindtægter kunne ikke dække de lønninger, der betales de bedste spillere i dansk fodbold. En række erhvervsdrivende viste interesse for at hjælpe VB. Karl Aage Pedersen fra L&P Reklame og filialdirektør John Lemming fra Jyske Bank kom med i et udvalgsarbejde for at undersøge muligheder for større indtægter til betalt fodbold i VB. Der blev skelet en del til Ikast, hvor erhvervslivet var gået med i et Team Ikast, og det ville de i samarbejde med VB's bestyrelse prøve at kopiere i Vejle.

Det blev nu ikke et Team VB, der kom til at sikre klubbens fremtid. "De fire købmænd", som de blev benævnt, Holger Bagger Sørensen (Dandy), Otto Christensen (Ingadane), John Hanssen og Arne Løvbjerg ønskede at støtte VB uden at have andre med. På en ekstraordinær generalforsamling den 7. september blev det besluttet at sælge de 240.000 kr. A-aktier i Vejle Boldklubs Afdeling for Betalt Fodbold A/S til de fire købmænd.

De ville have opbygget en professionel organisation bag divisionsholdet, og Carl-Johan Jensen, der var direktør for Aalborg Travbane blev i november ansat som administrerende direktør med tiltrædelse senest den 1. marts. 1989.

Sæsonen blev indledt med et trænerskifte, idet Poul Erik Bech denne gang efter fire sæsoner stoppede som træner for divisionsholdet og atter overlod posten til Ole Fritsen, der i modsætning til sin første periode som VB-træner fra 1981-83 denne gang blev heltidsansat og fik orlov fra Vejle Kommunes skolevæsen. Ulrik le Fevre blev trænerassistent med ansvar for U21- og talentholdet.

Forud for sæsonen valgte Peter Hansen og Per Frederiksen at stoppe med topfodbold, og Jørgen Bach Andersen valgte at vende tilbage til barndomsklubbe, Give Fremad for at blive spillende træner der. Ole Møller Nielsen, der havde svært ved at få en fast plads på divisionsholdet valgte at skifte til den nyoprykkede 1. divisionsklub, Randers Freja.

Nye i divisionstruppen var Torben Sangild fra Kolding IF og Flemming Andreasen fra Ikast. Sidstnævnte havde dog allerede fået sin debut på holdet i december 1987, da han var med på turen til Malaysia.

Som optakt til sæsonen var divisionsholdet midt i februar på træningslejr i Italien, hvor der blev spillet med Preben Elkjærs italienske klub, Hellas Verona (sejr 2-1), Chiova (sejr 6-0) og Bütterkorn (sejr 2-0). I marts deltog holdet i Synoptik Cup, der blev afviklet i Portugal med kampe mod Frem (2-0), OB (0-1) og Ikast (1-0).

Inden turneringen gik i gang blev der spillet endnu to træningskampe, bl. a. mod det norske hold, Bryne, der vandt med 2-1.

Premieren i Danmarksturneringen skulle foregå på hjemmebane mod nyoprykkede Randers Freja, havde fået Ernst Netuka som træner. Randers Freja overraskende og vandt med 2-1. Torben Sangild lavede selvmål efter 13 minutters spil, og Ole Møller Nielsen scorede til 2-0 midt i anden halvleg. Otte minutter før tid lykkedes det Flemming Andreasen at reducere.

Der blev taget revanche for premierenederlaget, da holdet ugen efter mødte KB i Københavns Idrætspark og vandt med 3-0. Et nye nederlag på hjemmebane - denne gang 0-1 til Lyngby - blev fulgt af endnu en 3-0 sejr ude, denne gang i Ikast.

I den tredje hjemmekamp lykkedes det endelig at få point på eget græs, da det blev 2-2 mod Næstved. Til gengæld blev det til et nederlag ude (0-1) mod OB. Derefter fulgte tre sejre - 4-2 hjemme over Brønshøj, 3-2 ude over AaB og 2-0 ude over B 1903 - inden den sidste kamp, før spillerne blev sendt på en tidlig sommerferie, sluttede uden scoringer mod AGF på Vejle Stadion.

Danmark havde atter kvalificeret sig til slutrunden om EM, og jeg var den første uge inviteret med til EM i min egenskab af bestyrelsesmedlem i DBU. Danmark tabte alle tre kampe i den indledende runde. I den første kamp den 11. juni mod Spanien i Hannover var to tidligere VB'er, Troels Rasmussen, AGF og John Sivebæk, der var skiftet til franske St. Etienne i sommeren 1987, var med på det danske hold, som tabte med 2-3. Troels familie var taget til Gelsenkirchen for at se ham spille i Danmarks anden kamp den 14. juni mod Vesttyskland, men holdleder for VB's ynglinge, Erling Rasmussen blev skuffet og fik ikke set sønnen i en EM-amp, for landstræner Sepp Piontek

havde til kampen valgt at lade Peter Schmeichel overtage pladsen i målet i stedet for Troels. Peter Schmeichel vogtede også målet i den sidste EM-kamp mod Italien i KØln den 17. juni. Begge kampe tabte Danmark med 0-2.

Jeg kom også til EM-finalen på det olympiske stadion i München. Jeg skulle skaffe billetter til finalen til Naturgas Syds formand Frits Tillisch og marketingsdirektør Bent Stubkjær og blev inviteret med på turen. Fra München tog vi dagen efter med tog til Cheb i Czekkoslovakiet, hvor VB skulle spille sin første kamp i årets Inter Toto-turnering. Den sluttede i øvrigt 1-1.

Havde vi vundet den sidste kamp i turneringen hjemme over Cheb, var VB løbet med førstepræmien i turneringen på 150.000 kr. Men den kamp endte 0-0, og det fik Naturgas Syds administrerende direktør, Rene Iversen til at udbryde: "Hvorfor køber I ikke en spiller, der kan lave mål?"

"Hvem?" spørger jeg.

"F. eks. Preben Elkjær", svarede Rene Iversen.

"Det har vi ikke råd til. Hvor skal vi skaffe pengene fra til den løn, han skal have?" spurgte jeg.

"Find nogle sponsorer", lød svaret.

På det tidspunkt var vi i gang med forhandlingerne med "købmændene" om, at de skulle overtage A-aktierne i klubben. De fik forelagt Rene Iversens ide om at hente Preben Elkjær til Vejle, og den synes de var spændende, så Allan Simonsen, der kendte Preben Elkjær fra landsholdet, blev sat til at ringe til Italien og spørge, om det var noget, der kunne friste ham til at vende hjem.

Det blev til flere telefonsamtaler, inden Preben Elkjær kom til det første møde i Vejle. Det blev holdt ude hos Karl Aage Pedersen, L&P Reklame. Hans kone havde læst i et ugeblad, at Preben livret var røget ål og kold cola, så det serverede hun for ham. Om det var grunden til, at han sagde ja til kontrakten med VB, skal være usagt, men han kom til at spille for VB med debut den 21. august, hvor der var 14.800 tilskuere på Vejle Stadion

Da de første rygter om Preben Elkjærs klubsifte fra Hellas Verona til Vejle Boldklub kom frem, fik det Jens Ancker i Vejle Lokalradio til at love, at han ville spise sit manuskript for åben mikrofon, hvis Preben Elkjær nogen sinde kom til at spille for VB. Den and troede han i hvert fald ikke på.

Han kom til at æde sit manuskript, for rygtet talte sandt.

Ud over Preben Elkjær var divisionstruppen til efteråret forstærket med Henrik Ravn, hvis kontrakt med Fortuna Düsseldorf var udløbet, og vi skrev ny kontrakt med ham. Desuden skrev vi kontrakt med Kim O. Pedersen fra Aabenraa (fire Y og fire J-landskampe), og Jørgen Albrechtsen vendte tilbage til VB fra Hedensted.

Lyngby førte i Danmarksturneringen med 17 point for 10 kampe, da spillerne blev sendt på sommerferie. Brøndby var nummer to med 15 point, Herfølge nummer tre med 13 point, mens VB og Silkeborg fulgte lige efter med 12 point. Da Danmarksturneringen blev genoptaget efter EM den 19. juli blev det for VB til 1-1 ude mod Silkeborg. Derefter blev det ligeledes 1-1 hjemme mod Herfølge og som afslutning på første halvdel af turneringen 0-0 ude mod Brøndby. De tre sidste runder havde bragt Brøndby på førstepladsen med 20 point for 13 kampe. Lyngby fulgte efter med 19 og Herfølge med 16. Derefter fulgte OB, VB, Næstved og Silkeborg alle med 15 point.

Målet for VB i efteråret var atter at spille sig frem til en plads i Inter Toto-turneringen, og det lykkedes i kraft af en femteplads. Anden halvdel af sæsonen startede den 7. august med et 0-1-nederlag hjemme til AaB. Så fulgte en sejr 2-1 ude over Brønshøj, uafgjort 2-2 hjemme mod OB i kampen, hvor Preben Elkjær debuterede, og uafgjort 0-0 i Næstved. Derefter fulgte et nederlag på 0-3 ude til Lyngby, men så fulgte efterårets bedste periode med tre sejre på stribe - 3-1 hjemme over Ikast, 2-0 hjemme over KB og 3-0 ude over Randers Freja. Derefter sluttede også det andet opgør mod Brøndby i Brøndby uden mål, hvorefter det blev til et nederlag på 1-2 i Herfølge. Det blev sæsonens sidste nederlag. I de tre resterende kampe blev det til 1-1 hjemme mod Silkeborg, 1-0 ude over AGF og 1-1 hjemme mod B 1903.

Brøndby genvandt det danske mesterskab med 40 point for 26 kampe. Næstved, der havde en stærk efterårssæson, snuppede sølvmedaljerne for næsen af Lyngby. Begge klubber sluttede med 35 point. B 1903 blev fjerde med 32 point og VB femte med 30 point. KB og Randers Freja måtte forlade 1. division. Begge klubber opnåede kun otte point.

I Toto-turneringen blev det ud over de to uafgjorte kampe mod Cheb til 1-1 hjemme mod Tatabaynyia fra Ungarn, nederlag ude 2-4 til Vienna Wien fra Østrig. Returkampen mod Tatabaynia endte målløs, inden det i den næstsidste kamp på Vejle Stadion blev til sejr 2-0 over Vienna, hvilket gav VB muligheden for at blive puljevinder, hvis det også kunne blive til sejr i sidste kamp hjemme mod Cheb, men i den kamp fik holdet desværre ikke scoret.

Efteråret bød på to internationale opgaver. Den 6. september gæstede Preben Elkjær tidligere belgiske klub, Lokeren Vejle Stadion. Venskabskampen var kommet i stand via Dandy, der var sponsor for den belgiske klub. I den kamp lykkedes det endelig Preben Elkjær at score for VB. Han lavede endda to af målene mod sin gamle klub, da VB vandt med 3-2. Lørdag den 17. september blev der også tid til en kamp i Verona, hvor Preben Elkjær som spiller på VB's hold kunne sige farvel til sine italienske fans. 8.000 var mødt op til kampen, som Hellas vandt med 4-2.

Divisionsholdet var slået ud af landspokalturneringen 1987/88 allerede i 1987, og det blev i 1988 kun til en enkelt kamp i turneringen 1988/89, idet Herfølge den 10. august hjemme besejrede VB med 2-0.

Divisionsholdet spillede 48 kampe i sæsonen 1988. Lars Rud var den eneste, der nåede at være med i dem alle. Finn Christensen spillede 46. De to var som de eneste med i alle 26 kampe i 1.

division. Der blev i alt scoret 69 mål i sæsonens kampe. Brian Rasmussen blev sæsonens topscorer med ti mål, deraf de ni i turneringskampene.

År 1989

1989 - det 12. år med betalt fodbold - blev det år med den største udvikling i professionel retning i VB. I slutningen af 1988 var brikkerne faldet på plads i et professionelt bagland. "De fire købmænd", direktør Holger Bagger-Sørensen, direktør Otto Christensen, købmand John Hansen og direktør Arne Løvbjerg sørgede for den økonomiske baggrund og overtog styringen.

Ti af spillerne var kommet på fuldtidskontrakt, og andre var på halvtid og havde fået lavet aftaler med deres arbejdsgivere, så deres arbejdstid var afpasset efter, hvornår der skulle trænes. Ved afslutningen på sæsonen 1988 havde klubben kontrakt med 21 spillere. Først skrev VB kontrakt med John Larsen, Lyngby og derefter lærlingekontrakt med U18 landsholdets anfører, Jacob Laursen og med Brian Steen Nielsen, der havde gjort det glimrende dels i Synoptik Cup i Portugal dels i de første kampe i Danmarksturneringen. Efter sommerferien blev der ingået kontrakter med Steen Thychosen og Keld Bordinggaard. Steen vendte efter 4½ år i Lausanne tilbage til VB, og Keld Bordinggaard vendte hjem efter et mindre heldigt ophold i den græske klub Panionios.

Jeg havde hidtil sammen med mit arbejde som forvaltningschef i Vejle Kommune passet direktørposten i VB, men købmændene ville gerne have opbygget en professionel organisation i VB's afdeling for betalt fodbold, så der skulle ansættes en direktør, og det blev der i efteråret 1988. Carl Johan Jensen kunne tiltræde som direktør den 1. februar, hvor jeg forlod posten for nogle måneder. Han blev fyret under et bestyrelsesmøde den 4. juni, hvorefter jeg atter overtog direktørposten. De opgaver, som var tiltænkt en fuldtidsansat direktør blev delt mellem mig og "de fire købmænd". Holger Bagger Sørensen skulle tage sig af information og kommunikation, Otte Christensen af salg og marketing, John Hanssen af forhandlinger med spillere og trænere, og Arne Løvbjerg skulle assistere mig med regnskab m.m. Jeg havde frem til 31. december dette år fortsat mit arbejde som forvaltningschef i Vejle Kommune at passe, så jeg først fra 1. januar 1990 fuldt ud kunne overtage posten som administrerende direktør i Vejle Boldklub.

Det nye år var ikke ret gammelt, inden Ole Fritsen kaldte til den første træning. Første træningskamp blev spillet den 11. februar, og i slutningen af måneden tog divisionstruppen på træningslejr i Italien. Det samme var 1860 München, så der blev hurtigt aftalt en træningskamp, som blev afviklet med Ulrik le Fevre som dommer samt Preben Elkjær og Jørgen Mader fra TV2 Sporten som linievogtere. VB vandt kampen med 2-0. Den 22. februar mødte VB i Veronelleo talentholdet fra Hellas Verona og vandt med 3-1. I marts gik turen til Synoptik Cup i Portugal. VB vandt de to kampe i den indledende pulje 2-0 over AaB og 1-0 over Næstved. I finalen var modstanderen Frem, og VB vandt kampen 2-0.

VB var velforberedt til premieren i Danmarksturneringen den 2. april hjemme mod B 1903, hvor det blev til en sejr på 1-0. Ugen efter tabte holdet 0-1 ude til Frem, men derefter fulgte en stærk

periode med 10 kampe uden nederlag. Blandt andet blev Brøndby den 4. juni på Vejle Stadion besejret med 2-0 i overværelse af 14.000 tilskuere. Først i forårssæsonens 13. og sidste kamp i Odense blev det atter til et 0-1-nederlag. Sejren betød, at det var OB, der kunne holde sommerferie på førstepladsen. Fynboerne havde 21 point, Brøndby og VB 19 point. Det var blevet til 18 mål i de 13 kampe, men forsvaret var divisionens bedste. Der var kun scoret otte gange hos Peter Kjær.

Efterårssæsonen blev indledt med tre sejre over B1913, Næstved og Brønshøj. Uafgjort ude mod AGF blev fulgte af en sejr hjemme over Frem, og det bragte VB op på førstepladsen a point med OB. Men da det derefter kun blev til et point i de næste tre kampe, røg VB af i kampen om mesterskabet. Den 10. september tabte holdet 1-3 ude til B 1903, og derefter blev det til nederlag 1-2 til OB på Vejle Stadion og 2-2 ude mod AaB. Det blev til sejr 3-1 hjemme over Herfølge, inden Brøndby på hjemmebane med 2-0 tog revanche for forårets nederlag i Vejle. Hjemme blev det til sejr 4-1 over Ikast efterfulgt af en målløs kamp i Silkeborg. Sæsonens sidste kamp i Lyngby blev tabte med 1-2, så VB sluttede på fjerdepladsen med 34 point. OB løb med det danske mesterskab 1989 med 41 point. Brøndby og Lyngby sluttede begge med 38 point.

VB havde med en sejr i den sidste kamp på hjemmebane atter chancen for at vinde puljen i sommerens Inter Toto-turnering, men det lykkedes Banik Ostrava at redde 1-1 i land og dermed løbe med førstepræmien på 40.000 DM. Banik sluttede med otte point, mens VB blev nummer to med syv point og fik 15.000 DM. Banik havde i turneringens første runde vundet 3-0 hjemme over VB, der i sin første hjemmekamp spillede 1-1 mod Grazer AK. Derefter blev det til to sejre over Hannover 96. Hjemmekampen blev afviklet på Hornsyld Stadion, hvor VB vandt med 5-4, mens det blev til sejr 3-1 i Hannover ugen efter. Også den anden kamp mod Grazer AK sluttede 1-1.

VB spillede sig i landspokaltturneringen 1989-90 videre til kvartfinalen. Den 16. august blev det i årets første pokalkamp til sejr 3-0 på Vejle Stadion over Viborg. Årets anden pokalkamp blev mere end blot en pokalkamp. Allan Simonsen havde bebudet, at 1989 blev hans sidste som topspillere, så da VB den 5. november på Vejle Stadion mødte B 1913 var det afslutningen på en imponerende karriere. Allan Simonsens afsked overskyggede naturligvis alt, og det var tydeligt, at holdkammeraterne ydede en ekstra indsats, så Allan kunne få den afskedskamp, han fortjente. VB vandt med 4-0, og han bidrog selv til målscoringen, da han scorede til 2-0 på straffespark. Ud over Allan Simonsen sagde også Ole Fritsen farvel til VB's divisionshold, idet VB havde valgt fra den næste sæson at ansætte Brøndbys succestræner Ebbe Skovdahl som cheftræner, som også skulle have Ulrik le Fevre som assistent og U21-træner.

Selv om Danmark ikke kvalificerede sig til VM-slutrunden, fordi det blev til nederlag i den sidste kamp i Rumænien, blev det set med VB-øjne et godt landskamp år. Antallet af VB'ere, der havde været på landsholdet steg fra 27 til 31. Kun de tre, Johnny Mølby, Henrik Risom og Brian Rasmussen var debutanter. Nyindkøbte John Larsen havde fået sin landsholdsdebut for Lyngby under OL-kvalifikationsturneringen i 1983-84.

År 1990

Forventningerne var store forud for sæsonen 1990. Der var lagt op til noget stort. Med "de fire købmænd" ved roret var det økonomiske fundament i orden. Succes-træneren fra Brøndby, Ebbe Skovdahl, skulle stå i spidsen for et VB-hold, der de seneste år havde præsteret pæne resultater. Men et er drømme, og noget andet er virkeligheden.

På DBU's repræsentantskabsmøde i februar blev det lidt overraskende vedtaget at indføre en superliga med kun ti klubber fra sæsonen 1991. De otte bedste klubber kvalificerede sig til den nye superliga. Nummer ni og ti skulle spille kvalifikationskampe mod nummer et og to i 2. division.

Antallet af heltidsansatte kontraktspillere var forøget til 13. Det var Keld Bordinggaard, Preben Elkjær, Peter Kjær, John Larsen, Johnny Mølby, Brian Steen Nielsen, Carsten Pedersen, Brian Rasmussen, Henrik Risom, Torben Sangild, Jacob Svinggaard. Steen Thychosen og Jens Ørgaard. En alvorlig knæskade satte dog en stopper for den 24-årige spillers videre karriere. Han nåede kun at spille 29 kampe fra han i 1988 kom til VB fra Herning Fremad.

Herudover var Finn Christensen, Boye Habekost, Claus Jensen, Jacob Laursen, Steen Mikkelsen, Claus Nielsen, Lars Døhr Pedersen, Brian Pedersen, Benny Poulsgaard og Lars Rud, der også var klubbens fysioterapeut, ansat på deltidskontrakter.

VB havde også kontrakt med Henrik Ravn og Morten Bech, men de var begge lejet ud til Esbjerg fB i 2. division.

Fra 1. juli blev der desuden skrevet heltidskontrakt med Henrik Olesen, der havde spillet som amatør i Hamburger SV, og der blev i sæsonens løb skrevet lærlingekontrakter med ynglingespillerne Thomas Kousgaard og Lasse Ottesen.

Thomas Kousgaard debuterede på divisionsholdet den 6. februar i en træningskamp mod Preben Elkjærs tidligere klub, Lokeren, og det samme gør amatørspilleren Christian Lundberg, der i løbet af sæsonen nåede 13 tællende kampe på divisionsholdet. Henrik Olesen debuterede i Inter Totokampen mod MTK Budapest den 18. juli, og den 18. november i en af kvalifikationskampene til superligaen mod B 1913 fik en af spillerne fra VB's fodboldskole, Thomas Thorninger, der også var amatør, sin debut på divisionsholdet.

Den ny cheftræner, Ebbe Skovdahl, lagde ikke skjul på sine forventninger til divisionsholdet, da han første gang tog fat på trænerjobbet i Vejle.

"Kun en plads i toppen vil være tilfredsstillende", sagde han.

Ebbe Skovdahl troede fuldt og fast på, at VB med sine mange rutinerede og gode spillere ville blive et af de hold, som gennem sæsonen ville præge 1. division. Men sådan skulle det ikke komme til at gå i en sæson, der ud over kampene i Danmarksturneringen og pokalturneringen også kom til at byde på Inter Toto- og UEFA Cup-kampe.

VB kom med i UEFA Cup'en, fordi Lyngby vandt DBU's landspokalturnering og derfor skulle deltage i Europa Cup'en for pokalvindere. Lyngby skulle som nummer tre i 1. division i sæsonen 1989 have deltaget i UEFA Cup'en, men den deltagelse overgik med Lyngbys pokalsejr til VB, der året før var sluttet som nummer fire i 1. division.

I landspokalturneringen 1989-90 spillede VB sig den 25. marts frem til semifinalen ved at vinde 3-0 i Svendborg. Men succes'en stoppede i semifinalekampene mod Lyngby, der den 25. april vandt 2-1 på Vejle Stadion og ugen efter med 3-0 på eget græs. Finalen i pokalturneringen, Kristi himmelfartsdag, hvor Lyngby mødte AGF, sluttede uden scoringer - også efter forlænget spilletid - så der måtte spilles en ny finale torsdag den 31. maj, hvor Lyngby vandt med 6-1.

Også i landspokalturneringen 1990-91 nåede VB videre til tredje runde i foråret 1991. Den 22. august vandt holdet på Vejle Stadion med 4-1 over Roskilde, og den 1. december i overværelse af kun 259 betalende tilskuere blev det til sejr ude mod B 1903 på 1-0, selv om Ebbe Skovdahl ved udtagelsen af holdet til kampen på grund af skader og karantæne havde måttet se bort fra syv stamspillere.

VB's deltagelse i UEFA blev en kort fornøjelse. VB trak i første runde østrigske Admira Wacker, der vandt med 1-0 i Vejle og 3-0 i Wien.

I sommerens Inter Toto-turnering blev det atter til en andenplads i puljen. VB tabte kun en af de seks kampe og spillede en anden uafgjort, men ni point nåede også Slovan Bratislava og havde i kraft af en 5-1-sejr over VB den bedste måldifference. VB lagde ud med i første kamp den 1. juli at vinde med 1-0 på Vejle Stadion over Slovan Bratislava og vandt med de samme cifre den 4. juli ude over MTK Budapest, inden 1-5-nederlaget til Slovan i den tredje kamp den 8. juli. Kun tre dage senere blev den fjerde kamp spillet på Vejle Stadion mod Norrkøping. Den sluttede 2-2. Den 15. juli vandt VB 2-1 i Norrkøping og sluttede Inter Toto-deltagelsen den 18. juli hjemme mod MTK Budapest med at vinde 4-1.

Med udsigten til, at 1. division fra sæsonen 1991 skulle indskrænkes fra 14 til 10 klubber, blev der hård kamp om pointene og de otte pladser, der gav direkte kvalifikation til superligaen. På grund af VM i Italien - hvortil Danmark ikke havde kvalificeret sig - skulle der være pause i Danmarksturneringen fra 8. juni og en måned frem. Så da spillerne blev sendt på sommerferie, var der kun afviklet 10 af forårssæsonens 13 runder.

Det lykkedes kun VB at vinde to af de ti kampe, turneringspremieren den 1. april hjemme mod KB med 2-0 og den tredje kamp den 16. april hjemme mod AaB med 2-1. Indimellem disse to kampe var det blevet til 2-2 ude mod Silkeborg, men derefter fulgte en serie uafgjorte kampe og nederlag - 0-2 ude mod Næstved, 1-1 hjemme mod Frem, 0-1 ude mod Ikast, 2-2 hjemme mod B 1903, 0-1 ude mod AGF, 0-0 hjemme mod Brøndby og den 4. juni 0-0 ude mod OB.

Ni point rakte lige netop til en ottendeplads. Brøndby og Silkeborg førte 1. division med 15 point, AGF havde 14 og B 1903 13 point. Foran VB var også Frem, Ikast og Næstved, mens Herfølge og AaB var placeret på de pladser, der betød kvalifikationskampe. Viborg, KB (begge 7 point), Lyngby og OB (begge 6 point) var at finde på nedrykningspladserne.

Den 29. juli blev Danmarksturneringen genoptaget, og VB spillede 1-1 hjemme mod Lyngby, men tabte derefter 1-2 i Viborg og 1-2 i Herfølge, så holdet var med 10 point kommet under nedrykningsstregen. Kun KB med 8 og Viborg med 9 point havde færre.

VB tog fat på anden halvdel af turneringen den 19. august hjemme mod Ikast med en sejr på 3-0. Ebbe Skovdahl overraskede ved at have Preben Elkjær som bagerste mand i VB-forsvaret. Om det var baggrunden for den første VB-sejr i tre måneder skal være usagt, men den placering af Elkjær holdt VB-træneren fast i, og det førte i de følgende kampe til flere gode resultater. Holdet fik ude 2-2 mod Frem, vandt hjemme med 2-1 over AGF og spillede 0-0 ude mod B 1903. Men så gik det galt hjemme mod Silkeborg, der på Vejle Stadion vandt med hele 4-1. I den efterfølgende udekamp blev det til nederlag 1-2 til KB. De tre følgende kampe gav flere point på kontoen. VB vandt hjemme 2-1 over Herfølge og ligeledes hjemme 2-0 over Viborg samt ude 1-0 over Lyngby. VB var dermed nået op som nummer syv og var dermed over nedrykningsstregen. I de sidste fire kampe blev det dog kun til fire point, og det var ikke nok til at holde placeringen. Oven på de tre sejre fulgte 1-1 hjemme mod OB, nederlag 2-4 i Brøndby, sejr 2-1 hjemme over Næstved samt uafgjort 1-1 mod AaB i Aalborg. VB blev passeret af både AGF og Lyngby, som fik syv point ud af sæsonens sidste fire kampe.

Dermed blev det kun til en niendeplads med 26 point for 26 kampe. Det samme opnåede AaB på tiendepladsen, men VB havde en måldifference (32-32) to bedre end AaB's (32-34). De to klubber skulle efterfølgende ud i kvalifikationskampe mod nummer et og to i 2. division om en plads i den første superliga i sæsonen 1991. AaB skulle møde nummer et i 1. division B 1909, mens VB fik nummer to B1913 som sin modstander.

Hvad alle havde troet skulle blive en let opgave mod amatørerne fra B 1913 udviklede sig i stedet til en ren gyserforestilling. Alt gik helt efter planen den 18. november i den første kamp i Odense. VB vandt med 1-0. Det samme gjorde B 1913 den efterfølgende søndag i Vejle, så holdene måtte ud i forlænget spilletid, der også sluttede uden scoringer. VB blev i den forlængede spilletid reduceret til ti mand, idet Preben Elkjær blev udvist af dommer Peter Mikkelsen efter to gule kort for grimme eftertæklinger. Efter det andet gule kort "overfaldt" Preben Elkjær Peter Mikkelsen verbalt, og VB-anfører Finn Christensen havde det største besvær med at få halet Elkjær ud af banen. Udvisningen blev optakten til et skandaløst exit fra VB. Preben Elkjær forlod Vejle Stadion endnu mens holdkammeraterne kæmpede for at sikre sig billetten til superligaen det følgende år. Han valgte efterfølgende at indstille karrieren.

Dramaet på grønsværen fortsatte i straffesparkkonkurrencen, som B 1913's Jan Vingaard indledte med at sende bolden et par meter over mål. Henrik Risom scorede sikkert på VB's første spark.

Jens Maibom udligner til 1-1, og de to hold står atter lige, da VB-anfører Finn Christensen må se sit forsøg pareret. B 1913's Jeppe Jeppesen skyder derefter på stolpen, og John Laursen må se B 1913-målmand Bjarne Christensen redde sit forsøg via stolpen. Thomas Bentsson formåede heller ikke at passere Boye Habekost i VB-målet, så 18-årige Thomas Thorninger kunne efterfølgende i sin blot anden vigtige kamp på VB's divisionshold have fået helte-status, men også han måtte se sit skud reddet. Målscorereren fra den ordinære spilletid, Ole Juel bragte på fynboernes sidste spark i den ordinære straffesparkkonkurrence B 1913 foran 2-1, så det blev op til Johnny Mølby at sikre VB fortsat deltagelse i straffesparkkonkurrencen. Han skød hårdt til højre for målmanden, der havde fingrene på bolden, men ikke kunne forhindre den i at gå i mål. Fra nu af var det knald eller fald i straffesparkkonkurrencen. Michael Larsen bringer fynboerne foran, og Jacob Laursen sørger for udligning. Boye Habekost redder derefter den 13. spark i straffesparkkonkurrencen, så Carsten Pedersen efterfølgende får mulighed for at sikre VB en plads i superligaen - og gør det.

I den anden kvalifikationskamp vandt AaB først 4-0 på Aalborg Stadion og dernæst returkampen i Odense med 6-5.

Brøndby var blevet suveræn dansk mester med 42 point i 26 kampe. B 1903 vandt sølv med 31 point og Ikast Bronze med 30 point. Det samme opnåede Silkeborg på fjerdepladsen. Desuden kvalificerede Frem (29), Lyngby og AGF (28) samt OB (27) sig til den nye superliga.

Sæsonen bød på 56 opgaver for VB's divisionshold. Ingen spillere var med i dem alle. Johnny Mølby var med i 51 af kampe, som den eneste i alle 28 turneringskampe. Steen Thychosen var med i 49, Finn Christensen og Keld Bordinggaard i 48. Preben Elkjær nåede i sin sidste sæson i VB at spille 22 kampe, deraf 14 i turneringen. Han nåede dermed aldrig at få sit navn på VB's rangliste, idet det kræver deltagelse i mindst 50 tællende kampe. Steen Thychosen blev sæsonens topscorer med 18 mål. Keld Bordinggaard scorede 11 og Brian Rasmussen 9. Preben Elkjær, der var hentet til VB for at lave mål, fik scoret tre gange - to i turneringen og et i en kamp i landspokalturneringen.

Endnu to VB'ere fik debut på det danske landshold i 1990 - Jacob Svinggaard og Brian Steen Nielsen. De var med på landsholdets tur til de arabiske lande som optakt til sæsonen. Ud over de to debutanter var fem andre VB'ere - John Larsen, Henrik Risom, Johnny Mølby, Brian Rasmussen og Peter Kjær - også med i den danske trup. Den 5. september i Vesterås i Sverige spillede Keld Bordinggaard som første landskamp for VB, og VB havde således hele otte spillere, der havde spillet på det danske landshold i 1990, med på holdet, der havde så svært ved at kvalificere sig til superligaen.

År 1991

1991 skulle have været et af de helt store VB-år. Klubben kunne den 3. maj fejre sit 100 års jubilæum, men oplevede også den 17. november den sorteste dag i sin historie, da divisionsholdet

efter 35 år i landets højeste fodboldrække, måtte rykke ud af 1. division, der fra årsskiftet havde fået navneændring til Superligaen.

VB havde i kraft af niendepladsen blandt de 14 hold i 1. division i 1990 og den efterfølgende samlede sejr i kvalifikationskampene mod B 1913 - nummer to i 2. division - sikret sig en plads mellem de ti hold i den nye superliga. Alle skulle møde hinanden to gange inden sommerferien, hvorefter den danske mester 1991 skulle kåres.

-At Dansk Fodbold skulle have en Superliga begyndte man allerede at tale om i slutningen af 70'erne, men der skulle altså gå mere end ti år, før den blev en realitet, fortæller Ejgil Jensen.

Inden starten på forårssæsonen havde VB taget afsked på otte rutinerede spillere. Det drejede sig om Preben Elkjær (stoppet), Henrik Risom og John Larsen (til Lyngby), Keld Bordinggaard (til OB), Brian Rasmussen (til B 1903), Steen Mikkelsen (til FC Fredericia), Benny Poulsgaard (til Horsens fS) og Brian Pedersen (til Herning Fremad). Der kom ikke nye spillere til, så truppen af professionelle var blevet reduceret fra 26 til 18. Cheftræner Ebbe Skovdahl var derfor forsigtig i sin målsætning for den forestående sæson.

-Det handler om at blive i Superligaen, pointerede han.

VB havde ikke kvalificeret sig til hverken Inter Toto eller en af Europa Cup-turneringerne, men alligevel blev 1991 et omfattende år med ikke færre end 53 kampe. Første træningskamp blev spillet den 28. januar mod modstanderen fra de to kvalifikationskampe til Superligaen, B 1913 og sluttede uden scoringer. Derefter fulgte endnu seks kampe mod andre danske klubber - nederlag hjemme 2-3 til B 1903, sejr 3-1 over B 1909, sejr 5-1 ude over Aabenraa, sejr 2-1 hjemme over Esbjerg fB, sejr 2-1 ude over Esbjerg fB og nederlag 1-5 i Silkeborg - inden VB mandag den 18. februar satte kursen mod Portugal for at deltage i "Cyprus Cup". Turneringen skulle oprindeligt have været afviklet på Cypern, men på grund af Golf-krigen, blev den først flyttet til Sittard i Holland og siden til Portugal. Her mødte VB først IFK Norrköping fra Sverige og tabte med 0-1, hvorefter det også blev til nederlag 3-5 til norske Rosenborg. I kampen om at undgå sidstepladsen i turneringen tabte VB med 0-2 til svenske IFK Göteborg. Hjemme igen blev det til sejr 2-0 ude over Svendborg. I den sidste kamp inden sæsonpremieren i Superligaen tabte VB 0-1 ude til Brøndby i en kvartfinale i DBU's landspokalturnering.

VB's premiere i Superligaen fandt sted den 17. marts i Aalborg mod AaB. VB kom nydeligt, men også lidt heldigt fra start med 1-1. At det blev til det ene point skyldtes først og fremmest forrygende stærkt målmandsspil af Peter Kjær, som vel nok spillede sit livs kamp. Til gengæld gik det skidt i den første Superliga-kamp på Vejle Stadion, hvor Frem vandt 2-1 efter 2-0 ved pausen. Så fulgte to 0-løsninger. 0-0 hjemme mod OB og 0-0 ude mod Silkeborg. Hjemme mod Lyngby blev det til nederlag 0-2 og ude mod Brøndby nederlag 1-3. Der fulgte endnu en uafgjort kamp, da det hjemme blev til 1-1 mod AGF. Først den 5. maj i sæsonens ottende kamp formåede VB at vinde. Ude blev det til 2-0 over Ikast og søndagen efter - den 12. maj - kom også den første hjemmesejr,

da det blev til 1-0 mod B 1903 på Vejle Stadion. De to sejre bragte VB op på ottendepladsen med 8 point, da halvdelen af sæsonen 1991's kampe var afviklet. Lyngby førte Superligaen med 15 point foran AaB, Frem og Brøndby alle med 11 point. Under VB lå Ikast med 5 og B 1903 med 3 point.

Fire dage senere - skærtorsdag - mødte VB igen, da der blev taget hul på anden halvdel af sæsonen 1991. Og på Gentofte Stadion var rollerne byttet om. VB var handicappet af at måtte undvære sin dynamo på midtbanen, Johnny Mølby, der i søndagens kamp i Vejle var blevet udvist seks minutter før tid og derfor havde karantæne, og B 1903 havde på trænerposten udskiftet Jørgen Hvidemose med Benny Johansen. VB leverede sin hidtil ringeste indsats i Superligaen og blev sendt hjem med et nederlag på 0-3. 2. pinsedag på Vejle Stadion dansede VB'erne om kam med pinsesolen og sendte AaB retur til Aalborg med en sæk. VB vandt med 5-1. Tre dage senere blev det uafgjort 1-1 ude mod et andet af topholdene Frem.

Der var sjov og god underholdning for de fleste af de 3737 tilskuere på Odense Stadion søndag den 26. maj. Kampen bød på seks mål, hvoraf de tre første var selvmål. VB'erne havde forståeligt nok lidt svært ved at se det sjove i kampen, for de havde lavet to af de tre selvmål og dermed hjulpet OB til en sejr på 4-2. Den følgende hjemmekamp mod Brøndby gav også nederlag. Superligaens nummer to vandt med 3-1. I endnu en hjemmekamp blev det til sejr 1-0 over Silkeborg, der var næstsidst i Superligaen. VB tabte derefter med de samme cifre ude mod topholdet Lyngby og var derefter i fortsat fare for at rykke ud. 0-0 ude mod AGF var lige netop nok til at holde VB væk fra næstsidstepladsen, og da VB sluttede foråret og dermed sæsonen 1991 med sejr 3-0 over for længst nedrykningsdømte Ikast, blev den anden nedrykningsplads overladt til Silkeborg, som skulle ud i to kvalifikationskampe om en fortsat eksistens i Superligaen.

B 1903, der i første halvdel af turneringen kun havde formået at skrabe tre point sammen ved tre uafgjorte kampe, vandt seks af de ni kampe i anden halvdel af turneringen og nåede som VB 16 point, men havde en bedre måldifference end VB og sluttede som nummer syv, mens VB som efter første halvdel af turneringens kampe var at finde på ottendepladsen. Brøndby genvandt det danske mesterskab med 26 point - to flere end Lyngby. AGF tog bronzemedaljerne med 20 point.

Den 28. juli blev der taget hul på sæsonen 1991/92 med en hjemmekamp mod AaB. Nordjyderne havde større gejst end VB'erne og vandt med 2-1. Samme cifre vandt VB med den følgende søndag i Silkeborg, der havde bevaret pladsen i Superligaen efter to kvalifikationskampe mod B 1909. VB vandt derefter 4-2 over B 1903, men så fulgte fire nederlag på stribet - 0-1 ude mod Frem, 1-3 ude mod nyoprykkede Næstved, 1-3 hjemme mod Brøndby og 1-2 ude mod OB lørdag den 31. august. Det var OB's første sejr efter sommerferien, og med den sendte fynboerne VB ned på Superligaens sidsteplads.

På pressemødet efter kampen blev Ebbe Skovdahl spurgt, om han ikke syntes, at sædet under ham var begyndt at blive lidt varmt. Det fik han ikke selv lov til at svare på, for Ejgil Jensen brød ind og sagde, at i Vejle Boldklub fyrrer vi ikke træneren.

-Men det kom jeg til om søndagen, hvor Gert Eg og de fire købmænd havde hold bestyrelsesmøde uden mig og besluttet at fyre Ebbe Skovdahl. Jeg blev søndag aften ringet op af Holger Bagger Sørensen og fik besked på at få fat i Ebbe Skovdahl og meddele ham bestyrelsens beslutning, fortæller Ejgil Jensen.

Allan Simonsen, der var klubbens manager, blev gjort til ny VB-træner. Det så i den efterfølgende kamp længe ud til at trænerskiftet ville give en god effekt, for VB førte i Lyngby med 1-0 på et mål af Jacob Svinggaard to minutter før pausen indtil to minutter før tid, hvor indskiftede Morten Wieghorst lidt ufortjent udlignede på et flot hovedstød.

Inden den næste kamp hentede VB angriberen Mark Strudal hjem fra Grasshoppers i Schweiz for 3,5 mio. kr., og han fik en flot debut med to scoringer i udekampen mod AGF, der dog vandt med 3-2. Men under træningen om tirsdagen blev han skadet, så kampen mod AGF blev hans eneste Superligakamp for VB i 1991.

-Da Mark Strudal i 1988 skrev kontrakt med Borussia Dortmund spillede han for Næstved, som bad mig hjælpe klubben og Mark med kontrakten, fordi Næstved vidste, at jeg havde hjulpet en lang række af de VB'ere, der var blevet professionelle i udlandet. Den gang var der ingen spilleragenter, som der er i professionel fodbold i dag, fortæller Ejgil Jensen.

-Forårssæsonen og de første otte kampe i efteråret havde vist, at holdet manglede en målfarlig angriber, og da jeg havde lært Mark at kende i forbindelse med hans overgang til Borussia Dortmund, blev jeg sat til at kontakte ham. Han var kun i Borussia i en sæson og var derfra kommet til Grasshoppers i Zürich. Han var interesseret i at komme hjem til Danmark. Han havde været i Vejle for at spille prøvekamp, da VB den 21. juli mødte Hamburger SV. Han scorede det tredje mål i VB's 3-0-sejr over det vesttyske Bundesliga-hold.

-Købmændene gav efter nederlaget i Odense grønt lys til, at jeg kunne lave en aftale med Mark og Grasshoppers, så vi fik forstærket VB-truppen til resten af efterårets kampe. Derfor var det yderst uheldigt, at han blev alvorligt skadet efter kun en kamp i Superligaen, siger Ejgil Jensen.

Efter nederlaget i Århus var VB på sidstepladsen i Superligaen med kun 5 point. OB havde 6, Frem 7 og Næstved og AaB 8 point, så situationen var ikke håbløs. B1903 og Brøndby delte førstepladsen med 13 point, Lyngby havde 11 point.

De manglende scoringer var fortsat VB's problem, da der blev taget hul. I de næste fem kampe, efter Mark Strudals skade, blev der kun scoret to gange. Den 22. september spillede VB 0-0 mod AGF hjemme, for derefter at tabe 0-3 i Aalborg. Det blev derefter til sejr 1-0 hjemme over Silkeborg, men så tabte holdet 0-1 ude til B 1903 og 1-2 hjemme mod Frem. Derefter spillede holdet drømmefodbold hjemme mod Næstved og vandt med hele 5-2, og de gode takter fortsatte i de kommende kampe, hvor det ude blev til sejr 1-0 over Brøndby og hjemme til sejr 2-1 over OB.

Med sejren over Silkeborg havde VB overladt sidstepladsen i Superligaen til OB, og de tre sejre på stribe gav VB mulighed for selv at afgøre sin skæbne, da holdet var nået op a point med Næstved og Silkeborg. VB tabte i sidste runde den 17. november ude 1-3 til Lyngby, mens måde Næstved hjemme og Silkeborg ude vandt over henholdsvis OB og AaB. Så mens de otte bedste hold i foråret 1992 skulle spille om det danske mesterskab, blev VB og OB henvist til oprykningsspillet i 1. division.

Brøndby var bedst i efteråret med 24 point, Lyngby fik 23 og B 1903 21, så da holdene fik halvdelen af de i efteråret opnåede point med over til kampen om medaljerne i foråret, ville Brøndby og Lyngby starte den nye sæson med 12 point og B 1903 med 11.

I landspokalturneringen - nu Giro Cup - blev Brøndbys danske mester VB's banemænd i turneringen 1990-91. Den 10. marts vandt Brøndby hjemme med 1-0 over VB i kvartfinalen. Da der blev taget hul på turneringen 1991-92 efter sommerferien startede VB den 28. august med en sejr på 3-0 over Brønshøj. I ottendedelsfinalen den 24. november mod OB var det også slut i denne turnering, idet OB hjemme i Odense vandt med 3-2, efter at VB havde ført med 2-1 ved pausen.

Ud over de tre kampe i træningsturneringen i Portugal og 100 års jubilæumskampen mod Hamburger SV i juli spillede divisionsholdet yderligere kun en international kamp, da holdet hverken havde kvalificeret sig til Inter Toto eller en ad Europa Cup'erne. Den 4. september var VB et smut på Færøerne for at spille en kamp mod det færøske landshold. Det var Allan Simonsens første kamp i spidsen for VB-holdet, efter at han havde overtaget trænerposten fra Ebbe Skovdal.

I alt var divisionsholdet på banen 53 gange i 1991. Steen Thychosen og Jacob Svinggard var med i dem alle.

Johnny Mølby var med på det danske landshold i seks af sæsonens kampe, bl. a. efterårets tre EM-kvalifikationskampe, som alle sluttede med dansk sejr. Den 25. september vandt Danmark 4-0 over Færøerne i Landskrona, hvor Færøerne spillede deres hjemmekampe, fordi de endnu ikke havde de rette faciliteter til EM-kampe hjemme på øerne. Johnny Mølby blev skiftet ind i kampen, og det samme var tilfældet, da Danmark vandt med 3-0 over Østrig den 9. oktober i Wien. Han var med fra start i årets sidste landskamp og EM-kvalifikationskamp mod Nordirland i Odense, hvor det blev dansk sejr 2-1. Forud for de tre EM-kampe havde Danmark spillet tre opvarmingskampe mod Island i Reykjavik (0-0), hvor Johnny Mølby blev skiftet ind i pausen samt en turnering i Sverige, hvor det først blev til nederlag 0-2 efter forlænget spilletid mod Italien (den ordinære kamp sluttede målløs) og dernæst nederlag 0-4 til Sverige i kampen og tredjepladsen. Her var VB'eren med fra start i dem begge, og det samme var en anden VB'er Brian Steen Nielsen. Eks VB'eren John Sivebæk, der på dette tidspunkt spillede i franske Monaco nåede i årets sidste landskamp mod Nordirland sin kamp nr. 75 i den røde trøje. Kun Morten Olsen og Per Røntved havde på det tidspunkt passeret dette tal.

Der var strålende solskin, da VB den 3. maj dette år fyldte 100 år. Den røde løber var lagt ud for at markere, at gæsterne, og dem kom der mange af, gerne måtte benytte klubhusets østlige indgang.

-Der kom rigtigt mange, men desværre fik vi ikke alle til at skrive i gæstebogen, så vi kender ikke det nøjagtige antal, men mere end 500 dukkede op for at sige til lykke, fortæller Ejgil Jensen.

Tommy Troelsen, der arbejdede som sportsjournalist ved Danmark Radio havde været i arkiverne og lavet et sammenklip af tv-bånd, der viste nogle af højdepunkterne i VB's historie.

Dagen efter blev der holdt jubilæumsfest i Idrættens Hus med godt 400 deltagere.

Af sportslige arrangementer var der flere i sommerens løb. Kristi Himmelfartsdag spillede VB's danske mester 1971 mod VB's pokalvindere 1981 og mestrene vandt 7-5 efter straffesparkkonkurrence efter 2-2 i den ordinære kam. I Pinsen var der en international turnering for ynglinge og juniorer med deltagelse af tyske, norske og svenske hold, som dog havde det svært mod de bedste danske hold. I ynglinge vandt VB finalen med 5-2 over Esbjerg fB efter straffesparkkonkurrence og i juniorrækken 5-3 over AGF ligeledes efter straffespark.

År 1992

Målsætningen for foråret 1992 var klar. VB skulle hurtigst muligt tilbage til Superligaen. VB havde fortsat en stærk trup, selv om klubben havde måttet sige farvel til landsholdsspilleren Johnny Mølby, som var blevet udlejet til franske Nantes. Christian Lundberg, der havde været lejet ud til Esbjerg, ville den kommende sæson spille for Viborg, og Henrik Olesen fik ophævet sin kontrakt, da han ville satse på et job uden for fodboldverdenen.

Til gengæld blev truppen umiddelbart inden sæsonstarten forstærket med de to camerounske landsholdsspillere Alphonse Tchami og Herve Tchinda, som var med, da VB i tidsrummet fra 31. januar til 10. februar var i træningslejr i Saint-Brevin-les-Pins en lille landsby og feriested ved den franske atlantehavskyst i nærheden af Nantes.

-Vi havde haft to kroatiske 23-årige tvillinger Mario og Vlado Papic til prøvetræning i 14 dage, og de havde bl. a. begge scoret i en træningskamp mod Horsens fS (2-2), men Allan Simonsen kunne ikke indstille dem til en kontrakt. Derfor kom jeg via en tysk agent i kontakt med de to camerounske landsholdsspillere, og dem var Allan mere begejstrede for, fortæller Ejgil Jensen.

Han havde fået arrangeret træningslejren i forbindelse med forhandlingerne om udlejningen af Johnny Mølby til FC Nantes kort før jul i 1991. FC Nantes skulle som noget af betalingen arrangere og betale et træningsophold for 30 deltagere fra VB.

Under træningsopholdet blev der spillet to kampe. Den 1. februar tabte VB 1-2 til det franske 2. divisionshold FC Tours, mens det den 4. februar blev til sejr 3-0 over FC Nantes, der havde Johnny Mølby på holdet. Tchami scorede til 1-0 efter 20 minutters spil. Tre minutter senere gjorde Johnny Hansen det til 2-0, og midt i anden halvleg scorede Jacob Svinggaard til slutresultatet.

Ud over en række træningskampe mod danske hold, deltog VB atter i Cypren Cup, der i modsætning til året før denne gang fandt sted på Cypren. Her var første modstander norske Start Kristianssand, der besejrede VB 3-1. I den anden kamp blev det til 2-2 mod svenske Helsingborg. VB sluttede dog sidst i puljen, og det samme gjorde Frem i den anden pulje, så de to danske hold mødte hinanden i kampen om at undgå sidstepladsen. Den overlod VB til københavnernes ved at vinde 4-3 efter straffesparkkonkurrence. Den ordinære spilletid var sluttet 0-0.

Det var således en godt forberedt VB-trup - bestående af otte heltids- og seks halvtids ansatte spillere samt otte spillere på lærlingekontrakt - der tog fat på kvalifikationsturneringen til Superligaen den 22. marts hjemme mod Vanløse. VB vandt med 1-0. Ugen efter vandt VB med 2-1 i Viborg, så drømmen om en hurtig tilbagevenden til Superligaen steg. Men forventningerne faldt hurtigt igen. De to næste kampe gav nederlag. Først tabte holdet 1-4 hjemme til OB, og så blev det til et 0-1-nederlag i Ikast. Der var helt anderledes boller på suppen i den følgende hjemmekamp mod B 1909, som blev spillet ud af banen i første halvleg. VB kunne gå til pausen med en føring på 3-0. Føringen blev holdt i anden halvleg, indtil fire minutter før tid, hvor det lykkedes fynboerne at pynte på resultatet.

På en bane, der var under al kritik, blev det kun til 1-1 i udekampen mod bundholdet Nørresundby, inden VB med 3-0 hjemme over B 1913 satte et flot punktum for kampene i den første halvdel af turneringen. OB, der havde vundet over alle syv modstandere var førende med 14 point. B 1909 og VB delte andenpladsen med 9 point.

Ugen efter at have mødt hinanden i Vejle, tørnede de to hold igen sammen i Odense. VB vandt atter over B 1913, denne gang med 3-1. Ude mod Vanløse blev det til det ene point i en målløs kamp. VB blev derefter hægtet af i kampen om topplaceringerne og oprykningen til Superligaen, da det efterfølgende blev til nederlag hjemme 0-3 til Viborg og ude 0-1 til OB. Hjemme mod Ikast blev det til sejr 3-2 og dernæst 1-1 ude mod topholdet B 1909, inden sæsonen sluttede med en 5-2-sejr over Nørresundby på Vejle Stadion.

Allerede i tredje sidste spillerunde havde OB sikret sig oprykning, mens det først på sidste spilledag blev afgjort, at den anden oprykker blev B 1909, som i Viborg vandt med 3-1 i "oprykningsslaget". B 1909 sluttede med 21 point for de 14 kampe, OB blev efter nederlag i de to sidste runder på de 20 point, holdet allerede var nået op på i tredje sidste spillerunde. På de næste pladser fulgte Viborg og VB begge med 17 point.

Lyngby blev dansk mester ved i sidste spillerunde at vinde 1-0 over B 1903 på Lyngby Stadion. Lyngby hentede 32 point i forårets 14 kampe. 29 point gav B 1903 sølv, mens Frem med 26 point fik bronze.

Den udeblevne tilbagevenden til Superligaen betød nye tider i VB. Klubben havde ikke råd til at holde på de heltidsansatte spillere, som også hellere ville skifte til en klub i Superligaen, fordi de ikke mente at kunne få deres ambitioner opfyldt i 1. division. Brian Steen Nielsen, Torben Sangild

og Alphonse Tchami flyttede til OB, Jacob Laursen til Silkeborg, Jacob Svinggaard til B 1909 samt Lars Rud og Steen Thychosen til Nr. Aaby. Thomas Thorninger skrev kontakt med PSV Eindhoven og Johnny Mølby, der havde været lejet ud til Nantes, men som vendte hjem og spillede forårets sidste fem kampe for VB, med Borussia Mönchengladbach. Kontrakten med den camerounske landsholdsspiller Herve Thindas udløb og blev ikke forlænget, mens dyrt indkøbte, men langtidsskadede Mark Strudahl blev udlejet til Næstved for resten af 1992.

11 førsteholdspillere - eller et helt hold - var væk, så mange af klubbens Ds- og unge spillere blev forfremmet til førsteholdet, så der ventede Allan Simonsen og assistenttræner Ulrik le Fevre store udfordringer for at få VB tilbage i toppen af dansk fodbold. Første mål var en god placering i 1. division i efteråret og rykke op i forårets kvalifikationsspil med så mange point som muligt.

Da Allan Simonsen den 9. juli på Nordre Stadion tog hul på forberedelserne til efteråret, skete det med den yngste VB-trup nogensinde. I træningskampe gik det forrygende med sejre bl. a. over Superlige-holdene fra B 1909 og OB.

I turneringspremieren den 2. august tabte holdet dog 2-3 ude til Viborg, men så kom VB på rette spor, da det ugen efter blev til sejr 3-1 hjemme over Fremad Amager. I endnu en hjemmekamp mod B 1913 måtte holdet dog efter 1-1 nøjes med det ene point, og ude mod Nørresundby blev det til nederlag 1-2. Vanløse blev besejret 2-1 på Vejle Stadion, inden det blev til 0-løsninger ude mod Helsingør og hjemme mod Ikast. Holdet tabte 1-3 i Esbjerg, men sluttede første halvdel af turneringen med sejr 5-2 hjemme over Brønshøj.

Ni point gav VB en placering som nummer fem blandt de ti hold i 1. division, efter at halvdelen af efterårets kampe var spille. Viborg toppede med 14 point, Esbjerg havde 13, B 1913 12 og Ikast 10.

Brønshøj var atter modstanderen i den næste kamp, og i hovedstaden gentog VB-sejren - denne gang med 2-1. Viborg var også på Vejle Stadion en for stor mundfuld. Topholdet vandt med 2-0, og det blev efterfølgende også til nederlag 0-1 ude mod Fremad Amager. Så fulgte en god periode med tre sejre på striben - 1-0 ude over B 1913, 3-1 hjemme over Nørresundby og 3-0 ude over Vanløse. Holdets indsats mod 1. divisions agterlanterne, Helsingør, var absolut bundrekord. Hjemme måtte VB se sig besejret 2-3. Det blev til et enkelt point i Ikast, inden efterårssæsonen sluttede med et nederlag på 1-4 hjemme mod Esbjerg, der sluttede på førstepladsen med 28 point foran Viborg med 27. Ikast opnåede 25 point, B 1913 og VB 18.

Det betød, at VB kunne starte kvalifikationsspillet til Superligaen i foråret 1993 med 4 point. Nedrykkeren fra Superligaen, Frem, samt Esbjerg skulle starte med 8 point, den anden nedrykker B 1909 samt Viborg med 7 point, Ikast med 6, B 1913 med 5 og Fremad Amager med 3.

I landspokalturneringen røg VB ud allerede i anden runde. I første runde den 2. september blev det til en klar sejr på 5-0 over Brønshøj på Vejle Stadion, men i næste runde den 6. oktober var

modstanderen OB på Odense Stadion. Fynboerne vandt med 3-2 efter forlænget spilletid. Den ordinære kamp var sluttet 1-1.

Divisionsholdet spillede 50 kampe i sæsonen 1992. Ingen spillere nåede i nærheden af at være med i dem alle. Målmand Peter Kjær og Carsten Pedersen var dem, der spillede flest. De var med i 40 af de 50 kampe. På grund af de store udskiftninger i spillerstaben undervejs i sæsonen, fik ikke færre end 13 spillere debut på VB's bedste hold. I sæsonens kampe blev der i alt benyttet 36 spillere.

Var 1992 et trist kapital i VB's 101-årige historie, blev det til gengæld det største år i dansk fodbolds historie.

I Sverige vandt Danmark europamesterskabet i fodbold med en finalesejr på 2-0 over Tyskland. Det danske hold skulle slet ikke have deltaget i turneringen, for det var ikke lykkedes holdet at kvalificere sig. Jugoslavien havde vundet Danmarks kvalifikationspulje, men blev 11 dage før EM-turneringens start på grund af borgerkrigen i landet udelukket fra deltagelse, idet det internationale fodboldforbund FIFA meddelte, at var suspenderet fra alle internationale aktiviteter. Danske spillere, der var i gang med at nyde deres sommerferie, blev hasteindkaldt og der var ikke tid til megen forberedelse, inden det gik løs ved EM. Første modstander var England (0-0), så tabte Danmark til Sverige (0-1) på Råsunda i Stockholm og skulle derefter møde Frankrig. Det blev til en overraskende sejr på 2-1, og da Sverige samtidig besejrede England med de samme cifre var de to nordiske lande i semifinalen. Her skulle Sverige møde Tyskland, og Danmarks modstander var Holland. Efter 90 minutter var stillingen 2-2, og det var den også efter yderligere to gange 15 minutter, så afgørelsen skulle falde på straffespark. Her klarede den danske målmand Peter Schmeichel det andet hollandske forsøg fra Marco van Basten, og da Danmark scorede på alle sine fem forsøg blev det til en sensationel finaleplads. Sensationen blev endnu større, da Danmark i finalen den 26. juni også besejrede Tyskland på Nya Ullevi i Göteborg, der var klædt i rødt og hvidt.

Den tidligere VB'er John Sivebæk, der nu spillede for Monaco i Frankrig, men som efter EM-triumfen skiftede til italienske Pescara, var med i alle fem EM-kampe, mens en anden eks-VB'er Johnny Mølby i alle kampe måtte se til fra bænken sammen med landsholdet holdleder Kai Johansen, der i sine dage som aktiv spillede for VB. Han sluttede efter EM-triumfen som holdleder for landsholdet. Den opgave havde han da bestridt i 19 år.

Efter EM-triumfen fik landstræner Richard Møller Nielsen ny assistent. Det blev også en person med fortid i VB. Den 45-årige skolelærer fra Hedensted, Flemming Serritslev afløste Jan Poulsen både som landsholdets assistenttræner og som træner for U19 landsholdet. Flemming Serritslev havde startet sin fodboldkarriere i VB som 10-årig i 1957, og VB var hans klub de næste 20 år.

År 1993

Med udgangen af 1992 sluttede epoken med "De fire købmænd" i spidsen for VB's professionelle afdeling. De var kommet til i starten af 1889, men var allerede på banen i 1988, da de finansierede købet af Preben Elkjær. Men de skuffende resultater i de fire sæsoner, hvor de havde magten, gav dem en negativ omtale, skønt de investerede mange millioner i VB's spillerstab. Derfor ville de gerne stoppe, og VB måtte i det 16. år med betalt fodbold i gang med at skabe et nyt selskab til at drive den professionelle. De gav 500.000 kr. som ansvarlig kapital i det nye selskab, hvor VB og VB's Venner indskød henholdsvis 200.000 kr. og 100.000 kr. i A-aktier, mens der blev udbudt B-aktier for 200.000 kr. Gert Eg blev formand for det nye selskab, hvor de øvrige bestyrelsesmedlemmer blev Karl Aage Pedersen, Bjarne Hessel, Kurt Kristensen, Ejvind Pedersen, Kaj Pedersen og Jens Seidenfaden. Ejgil Jensen fortsatte som direktør i selskabet bag betalt fodbold i VB.

Inden starten på Kvalifikationsturneringen i foråret måtte VB sige farvel til fem rutinerede førsteholdsspillere. Peter Kjær, der skrev kontrakt med Superliga-klubben Silkeborg, mens Mogens Nielsen og Claus Jensen valgte at skifte til Esbjerg. Johnny Hansen (tidligere Ikast) og Morten Donnerup ikke fik forlænget deres kontrakt med VB.

VB fik tilgang af Klaus Eskildsen fra Brande samt Kurt Fritsen, Niels Ejnar Gammelgaard og Carsten Hansen fra Vejle FC. Boye Habekost vogtede VB-målet i de første fem kampe i foråret, hvorefter han i opgørret mod B 1913 den 25. april blev afløst af den norske målmand Thomas Gill, som VB skrev kontrakt med i ugen op til kampen som erstatning for Peter Kjær.

Allan Simonsen fortsætter som cheftræner i VB, men får en stab til at hjælpe sig - Ole Fritsen, Ulrich Thychosen, Ulrik le Fevre og Erling Sørensen.

Der var ikke råd til at sende divisions-truppen på træningslejr, så forberedelser til den forestående forårssæson var en række træningskampe mod danske hold i januar, februar og marts.

-Vi har fundamentet til et fremtidens hold, men med hensyn til den forestående sæson skal man passe på ikke at stille for store forventninger, lød det fra cheftræneren, inden sæsonpremieren den 21. marts hjemme mod Frem's nedrykkere fra Superligaen. Frem vandt kampen på Vejle Stadion 1-0. Turen gik derefter til Viborg, som havde besejret VB to gange i efteråret. Det fik VB revanche for med en sejr på 2-1. Ude mod den anden Superliga-nedrykker, B 1909 blev det til nederlag på 2-3. Hjemme mod Ikast blev det til nederlag på 0-3, men så chokerede VB ved at vinde 4-2 i Esbjerg efter føring 2-0 ved pausen. De gode takter fortsatte hjemme mod B 1913, der blev sendt hjem til Fyn med et nederlag på 0-3. Første halvdel af forårets kampe sluttede VB med 1-1 ude mod Fremad Amager.

Ikast, der havde haft seks point med over fra efterårets grundspil førte med 18 point efter syv kampe. Holdet havde vundet de seks. Viborg havde 17 point, nedrykkerne B1909 og Frem 14. VB var nummer seks med 11 point.

Anden halvdel af turneringen startede VB ude mod Ikast og tabte med 1-3. I hjemmekampen mod B 1909 kom VB efter 12 minutters spil bagud 0-1, men fire scoringer gav VB en tiltrængt sejr på 4-1. Hjemme mod Viborg var et selvmål af Lars Døhr medvirkende til et VB-nederlag på 1-3, men det blev også forårssæsonens sidste nederlag. Ude mod Frem blev det 2-2, hjemme mod Fremad Amager sejr 4-1, ude mod B 1913 2-2 og hjemme mod Esbjerg 3-3.

Ikast med 29 point og Viborg med 25 point sikrede sig oprykning til Superligaen foran Frem (23) og B 1909 (19). VB sluttede som nummer fem med 18 point.

I Superligaen vandt FC København det danske mesterskab med 32 point foran OB med 31 point, mens Brøndby med 30 point måtte nøjes med bronze.

I sommerpausen sagde VB farvel til en landsholdsspiller, der i den tid, han var på kontrakt i VB, spillede meget få kampe for klubben. Mark Strudal blev købt i Grashoppers Zürich i sommeren 1991. Han var med i kampen mod Hamburger SV den 21. juli, hvor han gjorde et så positivt indtryk, at VB skrev kontrakt med ham den 12. september. To dage senere til Mark Strudal sin turneringsdebut mod AGF i Århus. Under træningen den følgende torsdag blev han skadet. Korsbåndet var læderet og en operation nødvendig, hvorefter han måtte holde otte måneders pause. Han blev spilleklar igen, så han kunne være med i VB's sidste fire kampe i forårets Kvalifikationsliga. I 1. division i efteråret var Mark Strudal med i de tre første kampe, hvorefter han for resten af efteråret blev udlejet til superligaklubben Næstved med salg til udlandet for øje. Da man i januar 1993 tog fat på forberedelserne til sæsonen deltog Mark Strudal atter i VB's træning. Han blev udtaget til landsholdet, der den 30. januar i Phoenix spillede 2-2 mod USA, og han blev herefter den 22. februar udlejet til FC København. Dette lejemål varede kun til den 22. april, hvorefter han blev udlejet til Frem, som var en af VB's konkurrenter i forårets Kvalifikationsliga. Her spillede han frem til 30. juni, hvorefter VB solgte den kontroversielle angriber til Brøndby IF.

-Som det var tilfældet med Preben Elkjær var det en dyr investering i en målfarlig angriber, som vi ikke fik meget ud af, konstaterer Ejgil Jensen.

Målsætningen for efterårssæsonen var i første række at sikre VB en plads i Kvalifikationsturneringen i foråret 1994 og derefter at komme over i Kvalifikationsturneringen med så mange point som muligt. Resultaterne i træningskampene i sommerpausen tydede ikke på noget start VB-efterår. Men de bange anelser blev hurtigt gjort til skamme, da der blev taget fat på de tællende kampe. VB lagde ud den 1. august på Vejle Stadion mod nyoprykkede Herfølge. En kamp, der sluttede uden mål. Bedre gik det ugen efter ude mod endnu en oprykker, Horsens, som på eget græs blev besejret 3-0 af VB. Hjemmekampen mod Esbjerg gav sejr på 2-0, mens det blev til 0-0 ude mod nyoprykkede Brønshøj. Så fulgte sejre 4-1 over B 1913 hjemme og 1-0 over Frem

ude, inden VB i Odense mod B 1909 løb ind i efterårets første nederlag. Fynboerne vandt 1-0. VB vandt derefter 3-2 hjemme over nyoprykkede Ølstykke og sluttede første halvdel af efterårssæsonen med 1-1 ude mod Fremad Amager.

VB var førende med 13 point efter de ni kampe foran Herfølge med 12 og Fremad Amager med 11. Fire hold, Brønshøj, Ølstykke, Esbjerg og B 1913, delte sidstepladsen med 7 point. Det var derfor lidt skuffende, at VB i den første kamp i anden halvdel af turneringen hjemme måtte nøjes med 1-1 mod Brønshøj. Det blev der rettet op på i udekampen mod Esbjerg, hvor VB vandt 2-0. Arvefjendeopgøret mod Horsens på Vejle Stadion blev atter en målrig affære. Kampen sluttede 3-3. VB fik 0-0 i Herfølge, inden det i topopgøret mod Fremad Amager på Vejle Stadion blev til sejr på 3-2. I sæsonens dårligste kamp tabte VB i Ølstykke med 0-2, inden sæsonen blev sluttet stærkt af med tre sejre på stribe - 2-1 hjemme over B 1909, 3-1 hjemme over Frem og 2-1 ude over B 1913.

Dermed vandt VB grundspillet i 1. division med 26 point foran Fremad Amager og Herfølge med 22 point. VB har således otte point på kontoen, når der i foråret 1994 tages hul på Kvalifikationsturneringen til Superligaen. Det samme antal point starter nummer næstsidst i Superligaen, Næstved med. Den anden Superliga-nedrykker, Viborg og Fremad Amager har syv, Herfølge seks, Ølstykke fem, Brønshøj fire og Horsens tre.

1993 bød kun på en pokalkamp og her røg VB ud af turneringen 1993-94 med et nederlag på 1-2 i Holstebro ugen inden, der blev taget hul på efterårssæsonen.

Sæsonen bød kun på to internationale kampe. Den 6. april - tre runder inde i den danske turneringen - mødte VB Djurgården fra Allsvenskan i Billund, hvor svenskerne var på træningslejr. VB vandt kampen 2-1. Den anden internationale kamp blev spillet på Vejle Stadion den 28. juni mod Zambias landshold. Et flystyrt tidsligere på året havde kostet Zambia et helt landshold. Kun en af de ordinære landsholdsspillere var i live, fordi han ikke var med i flyet, der styrtede ned på vej til en træningslandskamp, som var et led i Zambias forberedelser til deltagelse i Africa Cup. DBU havde for at hjælpe zambianerne inviteret det "nye" landshold på et månedlangt træningsophold i Danmark - først i Brøndby og derefter i Vejle. Mødet var VB var den sidste kamp, inden det gik retur til Afrika. VB ydede en flot indsats i kampen, som Zambia vandt med 4-2 efter 2-2 ved pausen.

År 1994

-Et gammelt ordsprog siger, at tredje gang er lykkens gang. Det, håbede jeg, ville holde stik for VB i det tredje forsøg på at komme tilbage til landets bedste fodboldrække, Superligaen. Forudsætningerne var optimale efter førstepladsen i 1. divisions grundspil i efteråret 1993, men sådan skulle det desværre ikke gå, siger Ejgil Jensen, da han fortæller om starten på sæsonen 1994.

Det var der flere forklaringer på, men den væsentligste var nok, at chefræner Allan Simonsen, som i øvrigt ved starten af årets også blev færøsk landstræner, måtte se bort fra seks spillere fra efterårets succeshold.

Steen Thychosen havde valgt at stoppe karrieren med topfodbold for i stedet at blive spillende træner i serieklubben Hornsyld. En anden af holdets rutinerede kræfter, Finn Christensen, var skadet og spillede ikke hele foråret. Det samme med tilfældet med de unge talentfulde Jesper "Krølle" Mikkelsen og efterårets topscorer Lasse Ottesen. Desuden var Torben Juhler væk som følge af en jordomrejse, og Niels Ejnar Gammelgaard sagde fra på grund af sine studier.

Til erstatning kom kun to nye spillere til udefra. VB skrev kontrakt med den 22-årige fynske angriber, Brian Christensen, der kom fra B 1913, og Benny Poulsgaard vendte efter tre sæsoner i Horsens tilbage til VB. Ellers måtte Allan Simonsen hente spillere til førsteholdet fra klubbens egne rækker. Det betød, at det var et ungt, urutineret mandskab, som i foråret udgjorde VB's førstehold. Derfor var det nok de færreste, som troede på VB's oprykningschance, selv om det blev til pæne resultater i forårets træningskampe - udelukkende mod hjemlige hold, fordi der ikke var penge i kassen til et træningsophold i udlandet.

VB' premiere Kvalifikationsrækken skulle have fundet sted den 20. marts hjemme mod Ølstykke, men som følge af vintervejret måtte kampen udsættes. Derfor kom VB til at indlede turneringen ude mod oprykningsfavoritterne fra Næstved, som den 27. marts vandt med 2-0. Skærtorsdag den 31. marts blev den udsatte kamp mod Ølstykke spillet, og den sluttede 2-2.

2. påskedag den 4. april havde VB også hjemmekamp. Modstanderen var Brønshøj, der blev besejret med 2-1. Den efterfølgende udekamp mod Herfølge gav et nederlag på 1-4, hvorefter det hjemme mod Fremad Amager kun blev til 2-2. Forårets første arvefjendeopgør i Horsens gav en sejr på 1-0 til VB, hvorefter første halvdel af forårets kampe sluttede med et 0-2-nederlag i Viborg.

Næstved havde efter seks sejre i syv kampe lagt sig i spidsen i Kvalifikationsrækken og havde med de otte overførte point en total på 20. Fremad Amager, der havde fået overført 7 point, var på andenpladsen med 17 point. Derefter fulgte Viborg med 15 og VB med 14.

I fortsættelsen startede VB med at tabe hjemme med 1-2 til Herfølge. Det blev der rettet op på i den næste kamp ude mod Brønshøj, hvor VB vandt med 2-1. VB spillede forårets bedste kamp den 23. maj, da topholdet Næstved var på besøg på Vejle Stadion, og det resulterede i en sejr på 4-2. Ude mod Ølstykke tabte VB derefter med de samme cifre, og hjemme mod Viborg blev det til et nederlag på 0-2. Hjemme mod bundholdet AC Horsens blev det kun til 1-1, og det samme blev resultatet i forårets sidste kamp ude mod Fremad Amager, som noget overraskende snuppede den anden oprykningsplads til Superligaen. Næstved sluttede som nummer et med 27 point. Fremad Amager fik samlet 26 og var derfor to foran Herfølge på tredjepladsen. VB sluttede som nummer fem med 20 point, hvoraf de otte var overført for førstepladsen i efteråret 1993.

Peter Kjær, der havde forladt VB til fordel for en plads på Silkeborgs Superligahold, vandt det danske mesterskab med sin nye klub - Silkeborgs første danske mesterskab. Silkeborg hentede 31 point i forårssæsonens 14 superligakampe. FC København fik sølv med 29 point, mens Brøndby snuppede bronzemedaljerne i kraft af en bedre måldifference end OB. Begge hold opnåede 27 point.

Efter otte år som professionel i udlandet vendt 32-årige John Sivebæk hjem til Vejle og VB. Spilleren med de 87 A-landskampe og et europamesterskab havde de seneste to sæsoner spillet for Pescara i Italien og blev selvsagt en forstrækning af VB-truppen. Selv efter det forsømte forår var målsætningen for grundspillet i 1. division i efterårssæsonen at slutte i top tre, hvilket dog ikke lykkedes helt.

John Sivebæks come back i VB-trøjen blev en god oplevelse for de 2857 tilskuere der den 31. juli var til arvefjendeopgør på Vejle Stadion mod AC Horsens. VB vandt med 4-0. Til gengæld blev den næste kamp en pinlig affære for holdet, der den 2. august i årets eneste pokalkamp på Vejle Stadion blev ydmyget af Esbjerg, der vandt med hele 6-0 efter 3-0 ved pausen. Bedre gik det ikke, da VB tre dage senere tog til Ølstykke og tabte med 1-3. Tre dage senere var holdet i ilden igen. Hvidovre kom på besøg på Vejle Stadion og medvirkede til sæsonens mest målrige VB-kamp. VB vandt med 5-3. Efter en uge med to nederlag og med konkurrence fra Europa Cup-fodbold i tv, kom der kun 785 tilskuere til målorgiet.

I de kommende kampe var det op og ned med holdets præstationer. VB spillede 1-1 ude mod AB for derefter at tabe med 0-3 på Vejle Stadion til Viborg og med 2-3 ude til Brønshøj, inden det atter blev til sejr. Den kom hjemme mod Holstebro, der blev slået 3-1, og efterfølgende blev det også til sejr 1-0 ude over B 93. VB rundede første halvdel af efterårets kampe af med 2-2 hjemme mod Herfølge. Det gav holdet en placering som nummer fem med 10 point. Det samme havde Hvidovre og AB som henholdsvis nummer fire og seks. Viborg havde indtaget førstepladsen med 14 point foran Herfølge og Ølstykke, der begge havde 12.

Starten på returkampene blev udmærket. Først blev det i Vejle 2-2 mod AB, og så vandt holdet 3-1 i Hvidovre, men når det så gjaldt topholdene kneb det. Hjemme tabte holdet med 0-3 til Ølstykke, og da det derefter kun blev til 0-0 i arvefjendeopgøret mod bundholdet AC Horsens, valgte cheftræner Allan Simonsen at søge orlov fra trænerjobbet i VB for at kunne koncentrere sig om landstrænerjobbet på Færøerne.

Det accepterede VB's ledelse, der på det seneste havde kunnet konstatere, at forholdet mellem cheftræneren og assistenttræneren Ole Fritsen ikke var det bedste. Det blev overladt til Ole Fritsen at stå i spidsen for holdet i de resterende kampe i efteråret. I den første kamp var der ingen mærkbar ændring på grund af trænerskiftet, idet holdet tabte 0-2 i Herfølge. Hjemme mod B 93 fandt VB heller ikke vej til modstandernes net og kampen sluttede 0-0. Men så skete der et eller andet med holdet, som først vandt 5-0 i Holstebro, dernæst 6-2 hjemme over Brønshøj og sluttede sæsonen med en 5-0-sejr i Viborg. Dermed opfyldte holdet næsten målsætningen for efteråret - at

slutte i top tre. Det blev til en fjerdeplads med 21 point. Viborg holdt fast i førstepladsen og sluttede med 26 point foran Herfølge med 25 og Ølstykke med 23.

VB kunne således overføre fem point til kvalifikationsspillet i foråret 1995. Ikast (fra Superligaen) og Viborg ville starte med otte point, Fremad Amager og Herfølge med syv, Ølstykke med seks, B93 med fire og AB med tre.

Også 1994 blev et år med få internationale opgaver til VB, der ellers har haft tradition for at prøve spillerne af i kampe mod stærke udenlandske modstandere. Første opgave på den internationale arena var som sparringspartner for Allen Simonsens færøske landshold, der var i gang med at forberede sig til efterårets EM-kvalifikationskampe. Kampen blev spillet på det færøske nationalstadion i Toftir den 31. august, og VB vandt uden større besvær med 4-1 efter 3-0 ved pausen. Den anden kamp spillede VB den 21. september i Vejles tyske venskabsby Schleswig, hvor den lokale klub VfR Schleswig markerede sit 75 års jubilæum. Efter beskedne 1-0 ved pausen vandt VB med hele 8-0.

Med de få internationale opgaver nåede divisionsholdets kamptal i 1994 kun op på 45. Målmand Erik Boye og Benny Poulsen var med i de 42, Lars Døhr i 40 og Brian Christensen i 39.

År 1995

Der blev pludseligt den 25. februar 1995 meget mere at spille om end de foregående sæsoner i 1. division. På DBU's repræsentantskabsmøde i Odense blev et forslag om udvidelse af superligaen fra 10 til 12 hold vedtaget, hvilket betød, at fire af de otte hold i forårets kvalifikationsturnering ville kunne løse billet til superligaen fra efteråret 1995. Holdene i superligaen skulle igen til at spille en "normal" turnering med start efter sommerferien og afslutning i juni det følgende år. De 12 klubber skulle fremover møde hinanden tre gange, så en sæson i superligaen kom til at omfatte 33 kampe.

Dermed fik VB en stor chance for efter 3½ års fravær at vende tilbage til landets bedste fodboldrække., så lidt ærgerligt at VB kun havde fem point med over for fjerdepladsen i 1994.

Der lå således et stort pres på træner og spillere, der var startet forberedelserne til sæsonen uvidende om, at klubben ville få en overordentlig stor chance for at vende tilbage til superligaen. Der var ikke ofret mange penge på at forstærke truppen. Fra ynglingeafdelingen rykkede Peter Graulund, Thomas Graversen og Kaspar Dalgas op i truppen, der også blev forstærket ved, at de langtidsskadede John Sivebæk og Jesper Mikkelsen var klar igen. I marts blev midtbanespilleren Jens Madsen lejet i OB.

Der var blevet fundet penge til et træningsophold i Bardolino i Italien fra 25. februar til 5. marts.

-Et træningsophold i udlandet var et stort ønske for Ole Fritsen, fortæller Ejgil Jensen.

Holdet var således velforberedt, da det søndag den 19. marts lagde ud i kvalifikationsturneringen med at vinde 1-0 i Ikast, der som nedrykker fra superligaen startede med otte point. I den kamp debuterede Peter Graulund på VB's divisionshold.

Den følgende søndag, hvor VB hjemme mødte Viborg i en målløs kamp, debuterede 19-årige Thomas Gravesen som sweeper og lejesvenden Jens Madsen på midtbanen. Tre point mod de to hold, der havde startet forårssæsonen med otte point var særdeles tilfredsstillende.

Det var til gengæld nederlaget i den følgende udekamp mod Herfølge ikke. Stillingen var 1-1, indtil fire minutter før tid. Så scorede Herfølge to gange og vandt med 3-1. Men tre sejre på striben bragte VB med i den sjove ende af tabellen. Den 9. april debuterede 18-årige Kaspar Dalgas på VB's divisionshold med to scoringer, der gav en sejr på 4-2 over B 93, som havde været foran 1-0 og ført 2-1 ved pausen. Brian Christensen havde udlignet til 2-2 for VB, inden Kaspar Dalgas scorede sine to mål og dermed sikrede VB sæsonens første hjemmesejr. Ugen efter blev det i endnu en hjemmekamp til sejr 4-1 over Fremad Amager, og dernæst vandt VB 3-1 i Ølstykke.

Første halvdel af turneringen sluttede med 1-1 i hjemmekampen mod AB. Herfølge og Viborg, der var startet sæsonen med henholdsvis syv og otte point førte rækken med henholdsvis 18 og 16 point, mens VB var på tredjepladsen med 15 point. Fremad Amager indtog den fjerde oprykningssplads med 13 point.

I de følgende kampe havde VB også svært ved at finde vej til modstandernes net. Til gengæld var forsvaret solidt. Først blev det 0-0 ude mod B 93, der lå på sidstepladsen i kvalifikationsturneringen, og dernæst 0-0 hjemme mod førende Herfølge, der midt i første halvleg fik en spiller vist ud. Det blev også kun til 1-1 i Viborg, hvorefter sæsonens andet nederlag fulgte i hjemmekampen mod Ikast, der vandt med 3-2 efter føring 2-0 på Vejle Stadion i en kamp, hvor dommeren fuldstændigt tabte grebet om begivenhederne. Kim Overgaard præsenterede aktørerne for 11 gule og tre røde kort. Ikast sluttede kampen mod kun otte spillere på banen.

Trods de tre uafgjorte kampe og nederlaget til Ikast holdt VB fast i tredjepladsen, og da det derefter blev til sejr 4-1 ude over AB, kunne VB den 11. juni hjemme mod Ølstykke sikre sin tilbagevendende til superligaen. Den mulighed trak ikke færre end 4.624 tilskuere til Vejle Stadion, og de fik, hvad de kom efter - en VB-sejr. VB vandt kampen 2-1 efter en målløs første halvleg. Sejren kom mere sikkert i hus, end resultatet antyder. Ølstykke fik først reduceret til 1-2 i det 90. minut på et straffespark. Oprykningen til superligaen blev sikret næsten på årsdagen for VB's første entre i landets bedste fodboldrække den 10. juni 1956 og dermed indledte 35 år med en lang række topresultater, bl. a. fem danske mesterskaber.

Det blev også til sejr i forårets sidste kamp i Sundby Idrætspark. Med 2-1-sejren over Fremad Amager snuppede VB andenpladsen i kvalifikationsrækken. Herfølge vandt rækken med 28 point.

VB nåede som Viborg op på 24 point, men havde en bedre måldifference end holdet fra domkirkebyen, mens Ikast med 23 point besatte den fjerde oprykningsplads.

Ølstykke (20), Fremad Amager (16), AB (13) og B 93 (12) måtte retur til 1. division, der med ændringen af Superligaen samtidigt var blevet udvidet til 16 hold.

I den sidste superliga med ti hold løb AaB med guldet med 31 point, hvoraf de 13 var overført fra efteråret 1994. Brøndby, der havde overført 14 point, måtte nøjes med sølv med 29 point, selv om holdet i næstsidste runde vandt 2-1 over AaB og dermed havde muligheden for at sikre sig mesterskabet, hvis AaB skulle snuble i sidste runde. Det gjorde nordjyderne ikke, men hjemførte mesterskabet med en sejr på hele 4-0 over AGF. Silkeborg sikrede sig med 24 point bronze i kraft af en bedre måldifference end AGF.

Der var ikke lang tid til at forberede VB's tilbagevenden til landets bedste fodboldrække. Fra sidste spillerunde i kvalifikationsrækken den 18. juni og til første kamp i superligaen den 31. juli var der seks uger, hvor spillerne dels skulle holde tre ugers sommerferie, og hvor spillerstaben skulle styrkes. Gennem en tysk agent fik VB tilbudt en hviderussisk spiller, Eduard Demenkovets, som var til prøvetræning i forbindelse med et træningsophold i Wittingen i Tyskland, hvor VB spillede årets eneste internationale kamp. Det var mod det cypriotiske mesterhold Farmagusta, som også var på træningsophold for at forberede sig til kampe i Europa Cup'en for mesterhold mod Brian Laudrup's skotske klub, Glasgow Rangers. 27-årige Eduard Demenkovets gjorde det godt og scorede bl. a. VB's fjerde mål i 4-2-sejren over Farmagusta, så spilleren fra Dynamo Minsk kom på kontrakt (to år) i VB. Det lykkedes også at få en lejeaftale i stand med den tidligere Ølstykke-spiller Kenneth Christiansen, der var blevet professional i Ferencvaros i Ungarn, men havde en lyskenskade, så han ikke kunne spille fra start i superligaen. Han fik først debut for VB den 17. september mod OB og nåede kun tre kampe i efteråret. Så Ole Fritsen måtte i de 20 af sæsonens 33 kampe, der skulle spilles i efteråret sætte sin lid til de spillere, der havde bragt VB tilbage i landets bedste fodboldrække.

Der kom 8.218 tilskuere til VB's første kamp i Superligaen mod Brøndby på Vejle Stadion. Sølvvinderne vandt med 3-1. VB fik ellers en drømmestart på kampen, idet Eduard Demenkovets efter kun 16 sekunder bragte holdet foran i første minut. Ole Bjur udlignede på straffespark efter 20 minutters spil og otte minutter senere bragte Bo Hansen Brøndby foran 2-1. Målscoreren løb ud mod Brøndby-tilskuere, der var placeret på den østlige ståtribune. I en bølge væltede Brøndby-tilskuere nedad, og det fik stårækværket til at bryde sammen, så adskillige af dem røg to meter ned i den foranliggende skakt. Dommer Claus Bo Larsen afbrød øjeblikkeligt kampen, og det næste kvarter forvandlede Vejle Stadion til en ulykkesscene med masser af udrykningskøretøjer fra Falck, politi og civilforsvar. 28 personer - hovedsageligt Brøndby-fans blev kørt til Vejle Sygehus. Syv af dem blev indlagt - en med brud på ryggen - men ingen fik varige men af uheldet, der lagde en dæmper på begivenhederne på banen i resten af kampen. Midt i anden halvleg slog Allan Nielsen Brøndbys sejr fast.

Samtidig med udvidelsen af Superligaen til 12 hold, der skulle møde hinanden tre gange i løbet af sæsonen, blev pointsystemet også ændret, så en sejr nu gav tre point mod tidligere to. For uafgjort var der uændret et point. VB kunne sætte sine tre første point ind på kontoen tre dage senere, da det blev til sejr 2-0 i Viborg. Efterfølgende blev det til nederlag 0-3 ude mod Lyngby. Heller ikke i den anden hjemmekamp fik VB en sejr. Kampen den 11. august mod AGF endte uden scoringer. Ude mod Herfølge blev det til sejr 4-2, mens VB også efter den tredje hjemmekamp var uden sejr på eget græs. Kampen mod Ikast den 27. august sluttede 1-1. For anden udekamp i træk viste VB derefter, at holdet har boldspillere, der kan drille ethvert hold i Superligaen, da det i Københavns Idrætspark blev til sejr 2-1 over FC København. Så fulgte to nederlag - 1-3 hjemme mod AaB's danske mestre og 0-1 ude mod OB. Så fulgte tre uafgjorte kampe - 1-1 hjemme mod Silkeborg, 0-0 ude mod Næstved og 0-0 ude mod AGF.

Efterårets andet møde med Lyngby - denne gang på Vejle Stadion - resulterede i et nyt 0-3 nederlag, og ligeledes hjemme mod Viborg blev det kun til uafgjort 3-3, idet Steffen Højer udlignede for gæsterne i dommerens overtid. VB tabte 0-4 i Brøndby, inden det den 29. oktober endelig lykkedes at få en sejr på Vejle Stadion. Næstved blev slået 2-0. Derefter vandt VB 2-1 i Silkeborg, spillede 1-1 hjemme mod OB, inden kampene i 1995 sluttede med to nederlag på 0-1 - hjemme til FC København og ude mod AaB.

AGF var efter 20 kampe tophold i superligaen med 45 point, Brøndby nummer to med 42 point og Lyngby nummer tre med 34. VB's 22 point rakte til en placering som nummer otte. Herfølge og Ikast var at finde på de to nedrykningspladser med 15 point.

Cheftræner Ole Fritsen havde en klar målsætning for sæsonen 1995-96: At overleve i superligaen. Lykkes det, vil det være flot, mente han.

Efterårets program havde været hårdt - også for hårdt for VB's spillere.

-I en klub, hvor der spilles superliga-fodbold, dur det ikke, at spillerne har fodbold som en bibeskæftigelse ved siden af et fuldtidsjob. Løsningen er at købe spillerne fri fra arbejde, og der skal handles hurtigt, hvis VB skal have en fremtid i den bedste række, var den klare mening, som Ole Fritsen gav udtryk for.

-Siden købmandsperioden, der sluttede den 1. januar 1993, havde vi i VB ikke så mange penge at gøre med og kunne derfor ikke have en spillertrup af heltidsprofessionelle som Brøndby og FC København. Men jeg har fuldt ud enig med den mening, som Ole Fritsen gav udtryk for. Vi kunne bare ikke rejse de penge, der skulle til, siger Ejgil Jensen.

Ved udgangen af 1995 havde VB 17 spillere på kontrakt. Der var kun enkelte af dem, der ikke havde andet civilt arbejde eller var under uddannelse. Langt de fleste var kontraktspillere med fodbold som bibeskæftigelse. Ud over de 17 kontraktspillere blev der i årets løb benyttet 10 amatørspillere på divisionsholdet.

Divisionsholdet spillede i 1995 49 kampe. Ingen var med i dem alle. Målmand Erik Boye og amatørspilleren Lars Døhr var begge med i 48 kampe. Jesper Søgaard og Jesper Mikkelsen spillede 43. Brian Christensen blev årets topscorer med 21 mål i de 41 kampe, han spillede. De 14 af målene scorede han i de betydningsløse kampe, mens det kun blev til seks fuldræffere i turneringskampene. Her var både Jesper Søgaard og Jesper Mikkelsen bedre med henholdsvis ni og syv scoringer.

Sæsonens kampe omfattede også to i Giro Cup'en. I landspokalturneringen 1994-95 var VB allerede slået ud inden årsskiftet, men da der blev taget fat på turneringen 1995-96, startede VB med en succes ved at vinde med 4-1 i Ikast den 23. august efter føring 3-0 ved pausen. I anden runde trak VB de danske mestre fra AaB, og det var for stor en mundfuld for nyoprykkerne i kampen den 8. november på Aalborg Stadion. AaB vandt med 4-0 efter 1-0 ved pausen, og dermed var det slut med VB's pokaldrømme det år.

I 1995 blev Allan Simonsen optaget i "Hall of Fame" i Parken. "Årets spiller i Europa 1977" var den 14. danske idrætsudøver, der fik sin buste afsløret i "Hall of Fame". Det var tidligere landstræner Sepp Piontek, der forestod afsløringen af den hidtil eneste dansker, der er blevet kåret til årets europæiske spiller.

-Du er et forbillede for en hel generation. Du var udstyret med et stort talent, men nåede først og fremmest, hvad du gjorde som aktiv, fordi du også er udstyret med en sjælden stærk vilje og med en fantastisk seriøsitet omkring alt, hvad du foretager dig, sagde Sepp Piontek før afsløringen. Allan Simonsen, der debuterede på VB's divisionshold i 1971 og blev kåret til "Årets spiller i Europa", imens han spillede for Borussia Mönchengladbach fra 1973 til 1979. Senere blev det til tre sæsoner i FC Barcelona.

År 1996 => 2005

-Da vi i 1991 rykkede ud af superligaen sagde jeg til Gert Eg, der var formand for både VB og VB's professionelle afdeling, at jeg ville stoppe, når vi atter var tilbage i superligaen. Det var vi kommet nu, så foråret 1996 blev min sidste tid som administrerende direktør i VB's professionelle afdeling, fortæller Ejgil Jensen.

For cheftræner Ole Fritsen var målet for forårets 13 kampe at blive i superligaen, og den målsætning blev det lidt sværere at opfylde, end et blik på stillingen efter de første 20 kampe i efteråret 1995 lod antyde.

Træningen blev indledt den 22. januar med 22 spillere, idet to kontraktspillere, Kaspar Dalgas og Alex Nørlund samt amatørerne Kim Nørholt, Kurt Fritsen og Lars Jensen alle startede første træningsdag på skadeslisten. Senere skulle de vise sig, at de to kontraktspillere overhovedet ikke kom til at spille i 1996. Borset fra målmand Thomas Sørensen (lejet i OB), angriberen Carsten Holm (kommet til fra Ringkjøbing) og den færøske landsholdsspiller Julian Johnsen var det navnene fra

efteråret, som var med fra start. VB's i forvejen snævre trup var blevet endnu snævrere. Herudover VB skrevet kontrakt med yngligespilleren Nicolai Jørgensen, som andre klubber viste interesse for, efter at han var kommet på U16-landsholdet, så det var ikke med henblik på at udvide divisionstruppen i 1996.

Inden turneringen blev genopatget spillede VB's divisionshold ti træningskampe. I kampene på dansk grund var der ikke meget at prale af, mens det gik bedre i de to kampe mod hold fra den italienske serie B under et træningsophold i Cesenatico i Italien. Efter hjemkomsten blev der spillet endnu to træningskampe 3-3 mod Fredericia og nederlag 0-3 til B 1909 i Odense. Så det var ikke med den store optimisme, at VB tog til den første kamp i Ikast den 24. marts.

VB havde under forberedelserne været på konstant jagt efter "billig" forstækning. En jugoslav, Mihajlo Biberdzic spillede prøvekampe mod Vejen og i Italien, uden at der kom mere ud af det. Med på træningsopholdet i Italien var også Evariste Dibo fra Elfenbenskysten, som senest havde spillet for en tyrkisk klub. Han debuterede i den første af de to træningskampe mod italienske serie B-hold, og han faldt i Ole Fritsens smag, så ham blev der skrevet kontrakt med for resten af foråret 1996.

-Ole Fritsen havde fra en herboende makedonier fået et vink om en spiller, Dejvi Glavevski fra klubben Pilester i Makedoniens næststørste by, Bitola, og han tog den 17. april til Makedoniens hovedstad Skopje for at se på spilleren, som var topscorer i den makedonske 1. division. Ole anbefalede, at VB skrev kontrakt med spilleren, så det blev derefter min opgave at tage kontakt til klubben og spilleren. Vi fik forhandlet betingelserne for en lejeaftale på plads sidst i april, fortæller Ejgil Jensen. Ole Fritsen var derefter endnu en gang i Makedonien for at se Dejvi Glavevski i kamp en gang til, inden aftalerne med klub og spiller kunne underskrives. VB-træneren havde Glavevski med i flyet tilbage til Danmark via Amsterdam.

-Jeg måtte også en tur til Bitola, der ligger 16 kilometer nord for grænsen til Grækenland og 160 kilometer syd for Skopje at få det økonomiske omkring lejeaftalen bragt endeligt i orden, fortæller Ejgil Jensen.

Det var den sidste aftale han indgik med en spiller/klub som direktør for Vejle Boldklubs professionelle afdeling. Og det var afslutningen på et travlt forår for direktøren, hvor der virkelig blev gjort meget for at skaffe forstækningen til VB's spillertrup.

Der var bl. a. blevet forhandlet med Frank Pingel, Aarhus Fremad, Graham Easter, Viborg FF, John Damsted, B 1909 og Ruben Bagger, Brøndby IF.

På grund af det forestående verdensmesterskab i fodbold i England i juni, skulle forårssæsonens 13 kampe i superligaen afvikles i løbet af kun ni uger fra 17. marts til 27. maj. VB havde inden den hårde afslutningen på superliga-sæsonen 1995-96 samlet 22 point i de første 20 spillerunder.

Vejrguderne hindrede dog VB i at komme i gang igen den 17. marts, idet hjemmekampen mod Herfølge ikke kunne gennemføres på grund af banens tilstand efter den hårde vinter. Den blev først spillet den 8. april, så VB genoptog først turneringen den 24. marts ude mod Ikast, der vandt med 2-1 efter 2-0 ved pausen. Det blev igen et VB-Ikast møde med mange kort - denne gang ni advarsler og fire røde kort. Thomas Gravesen, der havde reduceret til 1-2 i det 70. minut blev udvist efter sit andet gule kort fire minutter før tid. Inden da havde dommer Knud Erik Fisker sendt Ikasts Chima Okorie, der havde scoret efter blot to minutter spil, fra banen i det 34. minut, Kern Lyhne i det 53. minut og Dan Sørensen i det 65. minut. Lidt underligt, at VB ikke bedre kunne udnytte at være først en, så to og i 11 minutter tre mand i overtal. Dibo fik sin turneringsdebut syv minutter efter pausen, da han kom på banen i stedet for Peter Christiansen.

Heller ikke den følgende søndag mod FC København på Vejle Stadion, kom der point på kontoen. FCK vandt med 2-1 i en kamp, hvor VB måtte undvære en karantæneramt Thomas Gravesen og en skadet Finn Christensen. Og det blev til det tredje nul på stribe, da AaB skærtorsdag på Aalborg Stadion besejrede VB med 2-0.

Den udsatte kamp mod Herfølge 2. påskedag var derfor et bundopgør, hvor det var vigtigt at vinde. Det gjorde VB lidt heldigt ikke mindst takket være en stor kamp af den senere landsholdsmålmand Thomas Sørensen. VB-anfører Finn Christensen, der var blevet sin skade kvit, bragte VB foran efter 11. minutters spil, men sluttede kampen uden for banen, idet han blev vist ud efter at have fået sin anden advarsel.

VB fik den 14. april en sæk fra 6-0 på Brøndby Stadion, men rejste sig flot ugen efter på Lyngby Stadion, hvor det blev til 1-1. Så fulgte to 0-1-nederlag hjemme mod Viborg og ude mod Næstved, inden Dejvi Glavevski trådte ind på banen. Han havde kun været med i to minutter og fire sekunder af sin første danske superligakamp, inden han den 8. maj mod OB på Vejle Stadion scorede sit første VB-mål. Tre minutter før tid øgede Thomas Gravesen til 2-0, som blev kampens resultat.

To tidligere VB'ere var onde ved deres gamle klub, da VB den 12. maj spillede i Silkeborg og tabte med 1-3. Jesper Søgaard havde ellers givet VB en ønskestart, da hans scorede efter 13 minutters spil, men Kenni Sommer udlignede efter godt en halv times spil. I kampens sidste fem minutter tog eks-VB'erne fat. Henrik Risom bragte fem minutter før tid Silkeborg foran 2-1 på et straffespark, som Henrik Holm begik ved på målstregen at redde et forsøg fra Kenni Sommer, og et minut før tid scorede Jacob Laursen på langskud fra 25 meters afstand.

Hjemme blev det til 0-1 mod AGF, inden VB med en sejr på 5-0 i Ikast forlængede opholdet i superligaen med endnu en sæson. Eduard Demenkovets bragte VB foran i første minut, og i det 9. minut blev det 2-0 ved Jens Madsen. Et kvarter efter pausen scorede Jesper Søgaard til 3-0 på straffepark, inden Brian Christensen med to scoringer i det 80. og 89. minut sendte Ikast ud af superligaen. I forårets sidste kamp stod der derfor mere på spil for Herfølge end for VB. Herfølge

kunne ved uafgjort sikre sig endnu en sæson i superligaen, og det gjorde de, idet kampen sluttede 1-1.

Brøndby blev dansk mester med 67 point i 33. kampe. Sølvmedaljerne gik til AGF, der havde et point mindre, mens OB med 60 point fik bronze.

VB nåede endnu at spille tre tællende kampe, inden Ejgil Jensen sagde farvel til kredsen omkring divisionsholdet. Som forberedelse til den nye sæson i superligaen, var VB i slutningen af juni i Canada, hvor superligaholdet spillede tre kampe, så 1996 blev et år med mange internationale kampe.

Som optakt til forårssæsonen var VB i slutningen af februar i Italien, hvor det den 28. februar blev til sejr 2-1 over Venezia, og dagen efter vandt VB med de samme cifre over Cesena. På turen til Canada blev det i den første kamp den 27. juni i Toronto til sejr 3-0 over Club ITALIA of North New York. Den anden kamp den 29. juni ligeledes i Toronto mod Club SUPRA blev spillet på en kunstgræsbane og i øsende regnvejr. Canadierne førte 3-0 ved pausen, men VB kom bedre med i anden halvleg og scorede to gange, så nederlaget blev på 2-3. Det var det eneste VB-nederlag i årets syv internationale kampe. I den tredje kamp i Canada dagen efter blev det til VB-sejr på 4-1 over St. Cathariness Wolwes Club Roma. Alle tre modstandere i Canada spillede i den bedste canadiske liga. Efter Ejgil Jensen farvel til direktørposten spillede VB i juli to testkampe mod hold fra den tyske 2. bundesliga. På Nordre Stadion vandt VB den 17. juli 2-1 over Güthersloh, og tre dage senere blev det til en 1-0-sejr over Wolfsburg i folkevognsbyen.

På turen til Canada debuterede to tidligere Ikast-spillere Dan Sørensen og Bo Harder, som VB havde forstærket superligatruppen med. Herudover hentede VB også Magnus Wikström fra Sundswall i Nordsverige. Til gengæld var Evariste Dibo den 29. maj rejst tilbage til Frankrig efter fem kampe på VB's superligahold. VB måtte også sige farvel til John Sivebæk. Hans kontrakt udløb den 30. juni, og de to parter kunne nå til enighed og betingelserne for en kontraktforlængelse. John Sivebæk havde fået et tilbud fra AGF, og det valgte han at sige ja til.

VB holdt en stor afskedreception for Ejgil Jensen, da han fratrådte som direktør for VB's professionelle afdeling. På grund af træningsturen til Canada, blev den holdt allerede fredag den 21. juni, for da han officielt fratrådte den 30. juni var han på en af sine mange rejser med divisionsholdet. Det startede med en sommertur for divisionsholdet med koner og kærester til Løkken i juli 1960 og sluttede med rejsen til Canada i juni 1996.

Der var stuvende fuldt i klubhuset på Vejle Stadion denne fredag. Op mod 300 kom for at sige farvel til Mr. VB. Der blev holdt en lang række taler. Sammenfattende blev Ejgil Jensen rost for sin enorme indsats, for sin ivrighed, for sin arbejdsomhed og sin hengivenhed overfor klubben, som han altid har arbejdet for uden at tænke på egen vinding.

Ejgil Jensens afløser på direktørposten, Henrik Lund, påpegede i sin tale, at han i sine fire måneders læretid havde lært Mr. VB at kende som en meget hård forhandler.

-Ja han er næsten barsk. Er modparten ikke godt forberedt, bliver han fejet af banen, og er han godt forberedt, bliver han det måske alligevel, fortalte Henrik Lund.

Gavebordet - det var flere meter langt - var lige ved at segne under de mange flasker og andre ting, som Ejgil Jensen nu ville få tid til at nyde.

På kortet fra Vejle Byråds kulturudvalg skrev formanden Peter Sikær Kristensen:

”Da du forlod Kulturchefstillingen mistede de røde magten i politik. Nu forlader du direktørstillingen i VB, vi håber ikke de røde mister magten (indflydelsen) i dansk fodbold.”

Det kom desværre til at ske. VB har siden været et elevatorhold. Fire år senere i 2000 rykkede VB atter ud af Superligaen. Ganske vist blev det til oprykning igen i 2001, men VB måtte i atter i 1. division efter sæsonen 2001/2002. Holdet rykkede igen op i 2006 og ned i 2007, op igen i 2008 og ned i 2009 - og siden (dette skrives i august 2013) har VB måttet skrive 1. division på visitkortet.

Den nye VB-direktør, Henrik Lund, var opfoster i VB. Han var søn af Karsten Lund, der spillede 310 kampe på VB's divisionshold i landets bedste række og var med til at vinde de danske mesterskaber i 1971 og 1972. Henrik startede i VB som seks-årig og spillede i alle ungdomsårene på førsteholdet i sin aldersgruppe. Da han blev senior i 1984 kom han med i divisionstruppen og var i tre år fra 1986-1988 på halvtidskontrakt. Han nåede i alt 30 tællende kampe på divisionsholdet heraf dog kun syv i danmarksturneringen, inden han valgte en civil karriere i bankverdenen. Han vendte hjem til direktørposten i VB fra en stilling som manager i Danske Banks afdeling i Luxembourg. Han tiltrådte i VB som fæl hos Ejgil Jensen den 15. februar og overtog direktørposten den 1. juli.

Denne dag blev dog for Ejgil Jensen kun et farvel til direktørposten. De følgende år frem til generalforsamlingen i VB den 31. januar 2005 havde han fortsat posten som sekretær i klubbens bestyrelse. Sammen med Ejgil Jensen sagde endnu to veltjente ledere i 2005 farvel til bestyrelsen. Robert Torntoft havde været med i 48 år - et mere end Ejgil Jensen - og Erik Methmann i 40 år.

Afslutning

Det var mere end 100 års bestyrelseserfaring, der forsvandt, da Robert Torntoft, Ejgil Jensen og Erik Methmann trak sig på generalforsamlingen i januar 2005 for i fremtiden at nyde fodbolden og livet i VB fra sidelinien. VB's formand, Kaj Kohave, overrakte de tre veltjente VB-ledere hver et gavekort til en rejse til en fodboldbegivenhed.

-Da VB hverken var med i en international turneringen i 2005 eller 2006, og det danske fodboldlandshold ikke havde kvalificeret sig til VM i Tyskland i sommeren 2006, valgte vi at bruge

gavekortet til en rejse til Danmarks første kvalifikationskamp til EM i Østrig/Schweiz i 2008. Danmark lagde ud i kvalifikations –turneringen ude mod Island den 6. september 2006, fortæller Ejgil Jensen.

De tre VB-ledere fløj dagen før landskampen fra Kastrup til Keflavik ved Reykjavik og blev indkvarteret på hotel Hafnarfjordur. Næste morgen var de med på en tur til Reykjavik og nogle af de berømte islandske naturområder, inden de en time før kampen ankom til det endnu ikke færdigbyggede nye stadion Laugardalsvöllur Stadion.

-Vi nød en god dansk indsats og 2-0-sejr og nød især, at det var Thomas Gravesen, som er vokset op i VB, der var en af første halvlegs mest dominerende spillere og stod bag opstillet til begge de danske scoringer. Og vi nød også vores tidligere målmand Thomas Sørensens klassespil og drømte: Hvad nu hvis de stadig havde spillet for VB, fortæller Ejgil Jensen.

Erik Methmann døde af kræft den 22. februar 2007 på Vejle Sygehus. Robert Torntoft og Ejgil Jensen yder fortsat (i skrivende stund i september 2013) en indsats for VB i det udvalg, der forestår opbygningen af VB's museum i klubhuset på det gamle Vejle Stadion.